

රමානිති දර්ප චරිතෝය

නාමය

රහස්‍ය මුහුණින් බිහි කළුනු දල් උපදෙසකින්

පරිවර්තනය
පසිඳු කිරීම

شرح أصول الإيمان

لفضيلة الشيخ

محمد بن صالح العثيمين

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بفرب الديرة

ص.ب: ١٥٤٤٨٨ الرياض: ١١٧٣٦ هاتف: ٤٢٩١٩٤٣ - ٠١ فاكس: ٤٣٩١٨٥١ - ٠١

රමාන්හි අර්ථ විවරණය

කතෘ :

මෙයින් මුහම්මද් බින් සාලිහ් අල් උමෙය්දීන්

පරිවර්තනය :

ජායිම්කිව්ලාන්

شرح أصول الإيمان

تأليف :

فضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين

- رحمه الله تعالى -

ترجمة :

جاسم كشيلا

باللغة السنهالية

مكتب توعية الجاليات غرب الديرة، ١٤٢٣هـ

ح

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

العثيمين، محمد بن صالح

شرح أصول الإيمان / ترجمة جاسم كشيلا. - الرياض .

٩٦ ص ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٧-٠-٩٣٩٧-٩٩٦٠

(النص باللغة السنهالية)

١- الإيمان (الإسلام)

ب - العنوان

أ - كشيلا، جاسم (مترجم)

٢٣ / ٤١٨١

ديوي ٢٠

رقم الإيداع : ٢٣ / ٤١٨١

ردمك : ٧-٠-٩٣٩٧-٩٩٦٠

Title of the book:

Explianing Fundamentals of Islamic faith

Author :

Sheikh Muhammed Bin Salih Al Uthaimeen

Sinhala Translation :

T. Jassim Kitchilan

E.mail Address : Kitchilan

2000@yahoo.com

All rights reserved

محتويات الكتاب

පටුන

විෂය	පිටුව
1-පෙරවදන	5
2-පරිවර්තකයෙන්	7
3-ඉස්ලාම් ධර්මය	9
4-ඉස්ලාමිහි මූලික කරුණු	13
5-ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තියෙහි පදනම	18
6-අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම	19
7-මලක්වරුන් විශ්වාස කිරීම	39
8-දේව ගුණ්ඨයන් විශ්වාස කිරීම	45
9-රසූල්වරුන් විශ්වාස කිරීම	47
10-අවසාන දිනය විශ්වාස කිරීම	55
11-දෛවය ගැන විශ්වාස කිරීම	77
12-ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තියෙහි අරමුණු	91

ෂෙරවදන

අති කාරුණික හා දයාබර අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන්...

සියළු ප්‍රශංසා අල්ලාහ්ටම හිමිවේවා. අපි මහුට ප්‍රශංසා කොට මහුගේ සහාය හා සමාව පතමු. අපි මහුගෙන් සරණ ද අපෙන් සිදුවන අයහපත් සහ අකාරුණික ක්‍රියාවන්ගෙන් ආරක්ෂාවද පතමු. අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ කවරෙකුටද මහු නොමග යවන්නට කිසිවෙකුට නොහැක. අල්ලාහ් නොමග යන්නට ඉඩ දෙන්නේ කවරෙකුටද මහුට යහමග පෙන්වන්නටද කිසිවෙකුට නොහැක. නැමදුම් කිරීමට සුදුසු දෙවියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නැති බවද, මහුට සහකරුවෙකු හෝ සමානකරුවෙකු හෝ නොමැති බවද සාක්ෂි දරමි. තවද මුහම්මද් (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ සැබෑ සේවකයෙක් සහ රසුල් වරයෙක් බව සාක්ෂි දරමි. අල්ලාහ්ගේ සාමය හා ආශීර්වාදය මුහම්මද් (සල්) තුමාටද, එතුමාගේ පවුලේ අයටද එතුමාගේ උදාර සහායවරුන්ටද එතුමා අනුගමනය කරන සෑම දෙනාටද හිමිවේවා.

තවහිද්දී හෙවත් ඒක දේවත්වය පිළිබඳ දැනුම අනෙක් දැනුම් වලට වඩා ගෞරවනීය උතුම් දැනුමකි. එම දැනුම ලබා ගැනීම සෑම දෙනාටම අනිවාර්යවේ. කුමක්නිසාදයත්, එය අල්ලාහ්, මහුගේ නාමයත්, ගුණාංගයත් හා මහුගේ දාසයත් මහුට කළ යුතු වගකීමයත් පිළිබඳ දැනුමකි. එසමණක් නොව, මෙය අල්ලාහ් වෙත ලගාවීමේ මාර්ගයේ යතුරක්වන අතර, මහුගේ ඡරිආ නම් තිනි පද්ධතියෙහි පදනමක්දවේ. එනිසා, අල්ලාහ්ගේ සෑම රසුල් හෙවත් දූතයන්ම

මෙම ඒක දේවත්වය කරා මිනිසුන් කැඳවන්නට වූහ. අල් ලාහ් අල්කුර්ආනයේ මෙසේ පවසන්නේය.

(නබිතූමනි) 'නියතවශයෙන්ම, (නැමදුම් කිරීමට අයත්) දෙවියා මා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත, එබැවින්, මාහට (පමණක්) 'නැමදුම ඉටුකරන්න' යන වහි නියෝගය පහළ නොකර කිසියම් රසුල් (දුත) වරයෙකුද අපි බලහට පෙර එව්වේ නැත. (අල්කුර්ආන්-21:25)

තවද, වත්දානියියා නම් ඒකීයභාවය ගැන අල්ලාහ් තමාටම ස්වයං සාකෂි දරයි. අල්ලාහ්ගේ මලක් (සුරුදුත)වරැන්ද, දැනුම් දෙනාවන්තයින්ද මෙසේම සාකෂි දරති. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

අල්ලාහ් නීතිය (යුක්තිය) පිහිටුවන නැතැත්තා ලෙසට සිටියදී (කිකරැව්) 'නැමදුම් කිරීමට සුදුස්සා' මහු හැර කිසිවෙකු හෝ නොමැති බව මහුම සාකෂි දරයි. එසේම, මලක් වරැන්ද දෙනාවන්තයින්ද මෙසේම සාකෂි දරති. මහු හැර නැමදුම් කිරීමට සුදුස්සා කිසිවෙකුද නොමැත. මහු සියුම් බුද්ධිමානා හා දෙනාවන්තයාය. (අල්කුර්ආන්-3:18)

මෙවැනි උතුම් ස්ථානයක් දරණ මෙම ඒක දේවත්වය ඉතා සැළකිලිමත්ව ඉගෙන ගැනීම, ඉගැන්වීම, පර්යේෂණ කිරීම හා විශ්වාස කිරීම සෑම මුස්ලිම්වරැන්ටම අනිවාර්ය වේ. එකළ මහුට තමාගේ ධර්මය ස්ථිර පදනම මත ගොඩ නැගීමටද, සැතපීමෙන් හා ප්‍රිය මනාපයෙන් එය අනුගමනය කිරීමටද හා එකී යහපත් ඵලදාව හා ප්‍රතිඵලය ලබා ගැනීමටද හැකිවනු ඇත.

- **ශේක්ෂ මුහම්මද් බින් කාලිෂ් අල් උරෙනෙමීන්**

ඡර්වර්තකගෙන් වචනයක්

ආගමින් ඉටුවිය යුතු අවශ්‍යතාවයන් දෙකක් ඇත. ඒවා මෙසේය.

1-මැවුම්කරු වන දෙවියා කවුද ? ඔහු හා මැවීම් අතර පවතින සම්බන්ධකම කුමක්ද ? යන්න ආගමක් පැහැදිලිව පෙන්විය යුතුය. මෙවන් දැනුම එක්තරා පිරිසකට හෝ කුලයකට පමණක් සීමා නොවී ලොවෙහි සෑම කෙනෙකුටම ලැබිය යුතුය.

2-මෙම දැනුම සහිතව ලොවෙහි යහපත් ලෙස ජීවත්වන්නේ කෙසේ දැයි පැහැදිලි කිරීමේ වගකීමද ආගමෙන් ඉටු විය යුතුය.

මෙම අවශ්‍යතාවයන් දෙකම ඉටුවන විට සෑම කෙනෙකුම ආගම පෙන්වන සීමාවෙහි තුළ ජීවත්වීමෙන් සමාජයේ සාමය හා සංවරය පවතින අතර, සමහර සමාජයන්හි ආගමේ නාමයෙන් සිදුවන ගසාකැමි හා මුලාකිරීම් අවසන් වන්නටද ඉඩ ඇත.

මුස්ලිම් දෙමාපියන්හට උපන් ලැබූ එකම හේතුව මත අපිද මුස්ලිම් වරුන් බවට පත්ව සිටීම. අල්හමිදු ලිල්ලාහ්. එසේ මුස්ලිම්වරුන් ලෙස උපත ලැබූ අපි ඉස්ලාමයේ සැබෑ තේරුම ඉගෙන ගැනීමටද වැයම් කළ යුතු නොවෙද ?

මෙහි මුල් පියවරක් වශයෙන් ඉස්ලාම්හි දේව විශ්වාසය යනු කුමක්දැයි අපි පැහැදිලිව අවබෝධ කර ගත යුතුය. රමාන (විශ්වාස) ය තරකර ගත් කෙනෙකුට දෙවන පියවර

වන ඉස්ලාමය පෙන්වන යහපත් ජීවිතයේ යෙදීමට ඉන්ෂා අල්ලාහ් පහසුවේ.

ඉස්ලාමය ගැන සැබෑ අවබෝධයක් නොමැති කෙනෙක් ඉස්ලාමය පෙන්වන යහපත් ජීවිතයෙහි නිරත වෙන්නේ කෙසේද? ඉස්ලාමය වෙළාගෙන ලොවේ තවක මුස්ලිම්වරු ලක්ෂ සංඛ්‍යාවක් ජීවත් වන අතර, උපතින් මුස්ලිම්වීමේ භාග්‍යලද ජනතාවද ඉස්ලාම් පිළිබඳ සැබෑ දැනුම් ඥානය නොමැති හේතුවෙන් ඔවුන් ඉතාමත් අසරණ තත්ත්වයට පත්ව ඇති බව කණගාටුවෙන් වුවද කිව යුතුය. මෙයින් ඉස්ලාම් ධර්මය තහනම් කළ ක්‍රියාවල පවා ඔවුන් නොදැනුවත්ව ආගමේ නාමයෙන් යෙදීමට ඉඩ ඇත.

රමානයේ මූලික කරුනු පහදා දෙන **ෂෙයික් මුහම්මද් බින් කාලිෂ් අල්-ජුමහූර්** මහතාගේ **ෂරිෆ් උසූලුල් රමාන්** නම්වූ මෙම පොත සිංහල භාෂාවෙන් අධ්‍යයනය ලබන මුස්ලිම් වරුන්ගේ පහසුව සඳහා සිංහලට පරිවර්තනය කෙළේය. සිංහල භාෂාව කතාකරන ලාංකික මුස්ලිම්වරුන් සුළු පිරිසක් හෝ මෙම පොතෙන් යම් ප්‍රයෝජනයක් ලබන්නේ නම්, සියලුම ප්‍රශංසාව හා තූතිය අල්ලාහ්ටහ හිමිවේ.

- **ජායිම් ක්වීලාන්**

2001 මාර්තු මස 31 දින

ඉස්ලාම් ධර්මය

තඛිත්තයක මුහම්මද් (සල්) තුමා මාර්ගයෙන් අල්ලාහ් පහළ කළ ආගම ඉස්ලාම්ය. අල්ලාහ් මෙමගින් අනෙකුත් ආගම්වලට අවසානයක් කළ අතර, තම දාසයන්ට එය සම්පූර්ණ කළේය. එමගින් ඔහු තමාගේ දායාදයන් ඔවුන්ට පරිපූර්ණ කළේය. ඔවුන්ට එය ආගමක් (පීවන මගක්) වශයෙන් අල්ලාහ් පිළි ගත්තේය. එනිසා, අල්ලාහ් එම ආගම හැර වෙනත් කිසියම් ආගමක් හෝ කවරෙකුගෙන්ද පිළි නොගත්තේය. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මිනිසුන්, මුහම්මද් බෙලාගේ පිරිමින් කවරෙකුගේ හෝ පියෙකු නොවන්නේය. එනමුත්, ඔහු අල්ලාහ්ගේ දූතයා ලෙසද, අවසාන වක්තාවරයා ලෙසද සිටී. අල්ලාහ් සියළුම දේ ගැන සදා දන්නේය. (අල්කුර්ආනය-33:40)

අද බෙලාගේ ආගම බෙලා වෙනුවෙන් පරිපූර්ණ කළේමි. මාගේ දායාදයන්ද බෙලාහට සම්පූර්ණ කළේමි. එසේම, බෙලා වෙනුවෙන් ඉස්ලාම් බෙලාගේ ආගම (පීවන මග)ක් ලෙසද පිළිගන්නෙමි. (අල්කුර්ආනය-5:3)

සත්‍ය වශයෙන්ම, අල්ලාහ්ගේ ඉදිරියෙහි (පිළිගත්) මාර්ගය ඉස්ලාම්ය. (අල්කුර්ආනය-3:19)

කවරෙකු හෝ ඉස්ලාම් නොවන මාර්ගයක් අනුගමනය කිරීමට අදහස් කළේද, එය ඔහුගෙන් කිසිසේත් පිළිගනු නොලැබේ. තවද, ඔහු පරලොව දිනයෙහි අලාහ කරුවන්ගෙන් කෙනෙකු ලෙස සිටී. (අල්කුර්ආනය-3:85)

මෙම ආගම අනුගමනය කර, අල්ලාහ්ට කිකරු වන ලෙස අල්ලාහ් සැම මුස්ලිම් වරුන්ටම අනිවාර්යකර ඇත. නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා අමතා අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

(නබිතුමනි,) ඔබ පවසන්න. අහෝ මනුෂ්‍යයෙනි, නියත වශයෙන්ම, අහසෙහි හා පොළොවෙහි අධිපතියාවූ අල්ලාහ් ගේ දූතයා ලෙස ඔබ සැම වෙත මා එවන ලදී. ඔහු හැර අන්කිසි දෙවියෙකු හෝ නොමැත. ජීවිතය හා මරණය ලබා දෙන්නේ ඔහුමය. එබැවින්, අල්ලාහ් කෙරෙහිද, ඔහු විසින් එවනලද උමිම් (කියවීමට හෝ ලිවීමට නොදන්නා) වක්තෘ වරයා කෙරෙහිද විශ්වාසය කරන්න. ඔහු අල්ලාහ් කෙරෙහිද, ඔහුගේ වචනයන් කෙරෙහිද විශ්වාසය කළය. තවද, ඔබලාහට යහමගක් ලැබීම පිණිස ඔහුව පිළිපදින්න (අල් කුර්ආන්-7:158)

නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මුහම්මද්ගේ ප්‍රාණය කවරෙකු අත පවතින්නේද, එවන් තැනැත්තා (අල්ලාහ්) මත දිවුරා කියමි. මෙම සමාජයෙහි පුද්ගලයෙකු ඔහු යුදෙව් හෝ ක්‍රිස්තියානී හෝ වෙවා මාව පිළිබඳව ආරංචිවී මා මගින් එවන ලද නිවේදනය විශ්වාස නොකර මරණයට පත්වන්නේ නම්, ඔහු අපාය වැසියෙකු ලෙසට පත්වේ. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ගැන විශ්වාසය කිරීම යනු, එතුමා ගෙන ආ පණිවුඩය සත්‍ය බව සම්පූර්ණයෙන් පිළිගෙන එයට කිකරුවීම තුලින් සාක්ෂි දැරීමකි. මෙහිසා

නභිත්‍යක මුහම්මද් (සල්) තුමාගේ දැනියෙක්වූ අබුකාරිබ් එතුමා ගෙන ආ ආගම සත්‍යකර, හෙතම එය උතුම්වූ ආගමක් ලෙසට සාක්ෂි දැරූ නමුත්, නභිත්‍යක තුමා කෙරෙහි මහු විශ්වාස කළ අයෙකු ලෙසට පත් නොවීය.

සෑම පැරණි ආගම්වල සඳහන් වන මානව ශූභ සිද්ධීන් සියල්ල ඉස්ලාම් ආගමෙහි අන්තර්ගතව පවතී. එය සියළුම කලකට, දේශයට හා සමාජයන්ට ගැලපෙන ආගමක් ලෙස පවතීමෙන් පැරණි ආගම්වලට වඩා විශේෂත්වයෙන් පවතී.

අල්ලාහ් නභිත්‍යක මුහම්මද් (සල්) තුමා අමතා මෙසේ පවත්නේය.

තවද, (නභිතුමනි) සත්‍යය උසුලා සිටින මෙම දේව ග්‍රන්ථය ඔබ වෙත පහළ කෙළේමු. මෙය (අල්කුර්ආනය) දේව ග්‍රන්ථයන් අතර පෙර පහළවූ ග්‍රන්ථයන් සත්‍ය කරමින්ද, ඒවා ආරක්ෂා කරමින්ද පවතී. (අල්කුර්ආනය-5:48)

ඉස්ලාම් සෑම කලකට, දේශයට හා සමාජයන්ට ගැලපෙන ආගමක් යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ, ඉස්ලාම් රූකවලදී අනුගමනය කිරීමෙන් මිනෑම ස්ථානයක හා මිනෑම කාලයක වසන සමාජයන්ගේ සුභ සිද්ධිවලට පටහැනිවීමෙන් තොරව මවුන්ගේ සුභ සිද්ධීන්වලට මඟින ලෙස පවතීමකි. එසේ නොමැතිව, සමහර මිනිසුන්ගේ මන පරිදි මෙය සෑම කලකට, සෑම තැනකට හා සෑම සමාජයන්ට අවශ්‍ය පරිදි පවතින ආගමක් නොවන්නේය.

ඉස්ලාම් ධර්මය සත්‍යයම ආගමකි. එය සත්‍ය භාවයෙන් රූකවල දී අනුගමනය කරන්නාට උපකාර කිරීමටත්, මහුව අන් අයට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨමත් කිරීමටත් අල්ලාහ් වහකිම් දරන තෙකු ලෙස සිටී. අල්ලාහ් මේ ගැන මෙලෙස පවසන්නේය.

මුළුරික්වරුන් (ආදේශ කරුවන්) එය දැඩි ලෙස අප්‍රිය කළ නමුත්, එය (ඉස්ලාම්) අත් සියළුම ආගම්වලට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයෙන් බව පැතිර පවතිනු වස් යහළුගෙන් හා සත්‍ය ආගමෙන් මහුගේ රසුල් (දුත) වරයාව (මුහම්මද් තුමාව) එව්වේ හෙතම මහු (අල්ලාහ්)මය. (අල්කුර්ආනය-61:9)

මබ්ලාගෙන් කවරෙකු අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කර, කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නේද, මවුන්ට අල්ලාහ් 'මවුන්ට පෙරවූ අය පොළොවෙහි පාලකයින් කළාක් මෙන් මවුන්ද පාලකයින් ලෙස පත්කරන බවද, මහු කුමන ආගම මවුන් කෙරෙහි ප්‍රිය කළේද, එම ආගම තිරසාර පදනම මත පිහිටුවන බවද, මවුන්ගේ (අදට පවතින) නොසන්සුන් තාවය දුරු කොට) සැනසුමට පත් කරන බවද පොරොන්දු විය. එහෙයින්, මවුහු මාහටම නැමදුම් කරනු. මා සමග කවරෙකු හෝ ආදේශ නොකරනු. මින් ඉදිරියට (මබ්ලාගෙන්) කවරෙකු හෝ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේනම්, (අල්ලාහ්ගේ අණට කිකරා නොවූ) දුදනන් හෙතම මවුන්මයවේ. (අල්කුර්ආන්-24:55)

ඉස්ලාම් ආගම, ප්‍රතිපත්ති හා නීති පද්ධතියෙන් සමන්විතකි. එය මෙම දෙකහිම අංග සම්පූර්ණයෙන් පවතී.

- 1-අල්ලාහ් ඒකත්වය කිරීම අණකර, මහුට ආදේශ කිරීම තහනම් කරයි.
- 2-සත්‍යතාවය අණකර, අසත්‍යතාවය තහනම් කරයි.
- 3-ධර්මිෂ්ඨකම අණකර, දූෂිතකම තහනම් කරයි.
- 4-විශ්වාසවන්ත භාවය අණකර, ද්‍රෝහිකම තහනම් කරයි.
- 5-පොරොන්දු ඉටුකිරීම අණකර, වාචාව තහනම් කරයි.

6-දෙමාපයන්හට උපකාර කිරීම අණකර, මවුන්ට නින්දා කිරීම තහනම් කරයි.

7-තම ඥාතින් සමග යහපත් ශීලයෙන් හැසිරීම අණකර, ඥාතිත්වය බිඳ දැමීම තහනම් කරයි.

8-අසල් වැසියන් සමග සුභද්‍රව හැසිරීම අණකර, මවුන් හා සමග අශීලාචාරයෙන් හැසිරීම තහනම් කරයි.

පොදුවෙන් ඉස්ලාම් ධර්මය සියළුම සත් ගුණ ධර්මයන් අනුගමනය කරන මෙන් අණ කරන අතර, පිළිකුල් සහ ගත හැසිරීම් සියල්ල තහනම් කරයි. එසේම, කුසල් ක්‍රියා වන්නේ යෙදෙන මෙන් අණකරන අතර, අකුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීම තහනම් කරයි. අල්ලාහ් අල්කුර්ආනයෙහි මෙලෙස පවසන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් යුක්ති සහගතව හැසිරෙන ලෙසද, උපකාර කරන ලෙසද, ඥාතින්ට උදව් උපකාරයන් කරන ලෙසද (මබලාට) අණ කරයි. එසේම, නින්දිත, පිළි කුල් හා අයුක්ති සහගත ක්‍රියාවන් (මබලාහට) වළක්වයි. මබලා (මේවා) සිහිගැන්වීම පිණිස මබලාට උපදෙස් කරයි. (අල්කුර්ආනය-16:90)

ඉස්ලාම්හි මූලික කරුණු

ඉස්ලාම් ධර්මය ගොඩනගා ඇති මූලික කරුණු පහකි. මේ පිළිබඳව නභිතායක මූහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ඉස්ලාම් ධර්මය කුළුතු පහක් මත ගොඩ නගා ඇත. ඒවා මෙසේය.

1-අල්ලාහ්ව ඒකත්වය කිරීම. (වෙනත් වාර්තාවක 'නැම දුම් කිරීමට සුදුසු දෙවියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු හෝ නැති බවත්, ඉහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ දාසයා හා දූතයා බවත් සාකෂි දැරීම' යනුවෙන් සඳහන්වේ)

2-දෛනික සලාතයන් ඉටු කිරීම.

3-සකාත් හෙවත් දුගි බද්ද ගෙවීම.

4-රමලාත් මාසයේ උපවාස ගිලයෙහි යෙදීම.

5-හජ් කර්තව්‍යය ඉටු කිරීම.

මෙකී පිළිවෙල හජ් කර්තව්‍යය පසුව රමලාත් උපවාසද යනුවෙන් කෙතෙකු ප්‍රශ්න කළවිට 'එසේ නොවෙයි. එකී පිළිවෙල රමලාත් උපවාසය පසු හජ් කර්තව්‍යය' යනුවෙන් තමා තබිතායක තුමාගෙන් සවන් දුන් බවට ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා පැවැසීය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

1-භහාදා සාකෂි දැරීම

එනම්, වන්දනාමාන බල මහිමයට සුදුසු දෙවියා අල්ලාහ් හැර වෙනත් කිසිවෙකු හෝ නොමැති බවත්, තබි තායක ඉහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ දාසයා හා දූතයා බවත් සාකෂි දැරීම. එනම්, මෙම සාකෂිය ඉවත් ප්‍රකාශ කිරීම ගෙන් ප්‍රසිද්ධ කළ යුතු ස්ථිරසාර විශ්වාස භාවයකි. ඔහුට මේ පිළිබඳව ඇති ස්ථිර භාවයේ හේතුවෙන් ඔහු එය සම් මුබව දිටින්නෙකු සේ සිටී.

භහාදාවෙහි සාකෂි දැරිය යුතු කරුණු දෙකක් පවතින අතර, ඒවා එකම කරුණක් බවට එක් රැස්කර ඇත. එයට හේතුව මෙසේය.

අ-සැබැවින්ම, අල්ලාහ්ගෙන් නිවේදනය ගෙන පැමිණියේ නබිත්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමාය. එහෙයින්, එතුමා අල්ලාහ්ගේ සේවකයා හා දූතයා බව සාක්ෂි දැරීම ලාභලාභ ඉල්ලල්ලාහ් යන වචනයෙහි පරිපූර්ණව අන්තර්ගතව පවතින්නේය.

ආ-මෙම සාක්ෂි දෙකම මිනිසාගේ ක්‍රියාවන් වලංගුවීමටත් ඒවා පිළිගනු ලැබීමටත් පදනමක් ලෙසට පවතී. මක් නිසාදයත්, ක්‍රියාවන් වලංගුවීමට හා පිළිගනු ලැබීමට ඒවා අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යන පවිත්‍ර වෙනතාවෙන්ද, නබිත්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ආදර්ශයට ගෙන එතුමා අනුගමනය කිරීමෙන්ද පැවැත්විය යුතුය. පවිත්‍ර වෙනතාව 'වන්දනාමාන බල මහිමයට සුදුසුම දෙවියා අල්ලාහ් පමණක් බවට සාක්ෂි දැරීම' ස්ථිර කරන අතර, නබිතුමා ආදර්ශයට ගෙන අනුගමනය කිරීම 'නබිත්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ සේවකයා හා දාසයා බව සාක්ෂි දැරීම' ස්ථිර කරයි.

මැවීමිවලට වහල්වීමෙන් හා අල්ලාහ්ගේ දූතවරුන් හැර වෙනත් අය ආදර්ශයට ගනිමින් අනුගමනය කිරීමෙන් සිත් සනාන හා ආත්මය නිදහස් වීම මෙම වැදගත් ඡහාදා දෙක ප්‍රකාශ කිරීමෙහි ප්‍රතිඵලයකි.

2-ෆෙතික සමානතා ඉටු කිරීම

සලාතය යනු, එකී නියමිත වේලාවට හා නියමිත ආකාරයට අඛණ්ඩව පරිපූරණයෙන් ඉටු කිරීම මගින් අල්ලාහ්ට කිකරුවීමකි. සලාතය ඉටු කිරීම මගින් කෙනෙකුගේ සිත් සනාතට සැනසුම් ලැබීම, තෙත් පිත්තවීම හා පාප සහ පිළිකුල් ක්‍රියාවන් වැළකීම යනාදී යහපල සිදුවන්නේය.

3-සකාතය ගෙවීම

එනම්, සකාතය ගෙවීමට අදාළ ද්‍රව්‍යවලින් අනිවාර්යකර ඇති ප්‍රමාණයක් ගෙවීම මගින් අල්ලාහ්ට කීකරුවීම. සකාතය ගෙවීම මගින් (ලෝභකම වැනි) අඩම ගුණාංගයෙන් හදවත පවිත්‍ර කිරීම හා ඉස්ලාමෙහිද, මුස්ලිම් වරුන්ගේද අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීම යනාදී යහළු සිදුවේ.

4-උපවාස ශීලයේ යෙදීම

රමලාන් මාසයේ දහවල් කාලයෙහි උපවාසය නිශ්චල කරන කරුණුවලින් වැළකී සිටීම මගින් අල්ලාහ්ට කීකරුවීම. මෙසේ කීකරුවීම මගින් අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය ලබා ගැනීමේ චේතනාවෙන් තමා ප්‍රියවන සෑම දේයින් වැළකී සිටීමට හදවත පුහුණු කිරීම වැනි යහළු සිදුවේ.

5-හජ් කර්තව්‍යය ඉටු කිරීම

හජ් කර්තව්‍යය ඉටුකිරීමේ චේතනාවෙන් කෑබා (මස්ජිද් හරාම් දේවස්ථානය) කරා යාම මගින් අල්ලාහ්ට කීකරුවීම. මෙම කර්තව්‍යය ඉටු කිරීම මගින් ධනය හා ශරීරය අල්ලාහ්ගේ මාවතේ වියදම් කිරීම කෙරෙහි හදවත පුහුණු කිරීම වැනි යහළු ලැබෙන්නේය. මෙකී හේතුවෙන් හජ් කර්තව්‍යය අල්ලාහ්ගේ මාවතේ කරන එක්තරා පිහාදයක් ලෙස සැළකේ.

ඉහත සඳහන් කර ඇත්තේ ඉස්ලාම්හි මූලික කරුණුවලට අයත් සමහර එල ප්‍රයෝජන පමණකි. ඒවා හැර මෙහි සඳහන් නොකළ එල ප්‍රයෝජනයන් කිපයක්ද ඇත්තේය.

මේවා මෙම සමාජය අල්ලාහ්ට සත්‍යභාවයෙන් කිකරුවන, මිනිසුන් අතර යුක්ති සහගතව හා සත්‍ය භාවයෙන් හැසිරෙන පවිත්‍ර පිරිසිදු ඉස්ලාමීය සමාජයක් බවට පරිවර්තනය කරන්නේය.

ඉස්ලාමිහි අනෙකුත් අනිවාර්ය කරුණු හා ඡරිආ නීති රීතීන් සියල්ල ශීලාචාරයෙන් පැවැතීමටනම්, මෙම මූලික කරුණු නිවැරදි ශීලාචාරයෙන් පැවැත්විය යුතුයි. එසේම, මෙම සමාජය ශීලාචාරයෙන් පැවැත්වීමටනම්, එකී ආගමික ක්‍රියාකාරකම් ශීලාචාරයෙන් පවතිය යුතුයි. ආගමික ක්‍රියාකාරකම් කෙලෙස පරිහානියට ලක්වන්නේද, එකී තරමට සමාජයෙහි පැවැත්මද පරිහානියට ලක් වේ. මේ පිළිබඳව පැහැදිලි විමක් අපේක්ෂා කරන්නන්ට පහත සඳහන් අල් කර්ආන් වැකිය ප්‍රමාණවත්වේ.

එම ගම්වල විසූ අය (අල්ලාහ් කෙරෙහි) විශ්වාස කොට බිය බැති සිතින් සිටියේනම්, අහසෙහි හා පොළොවෙහි ආශීර්වාද(යේ දොරටු)වත් අපි ඔවුන් වෙනුවෙන් විවෘතකර ඇත්තෙමු. නමුත්, ඔවුහු (අල්ලාහ්ගේ රජුල්වරයන් ප්‍රතික්ෂේප කළහ. එහෙයින්, ඔවුන් ඉපෙළු පාප ක්‍රියාවන් හේතු කොට ඔවුන්ට අපි (දඩුවම්දී) හසු කළෙමු. මෙම ගම්වාසීන් රාත්‍රියෙහි නිදන කල්හි අපගේ දඩුවම් ඔවුන් කරා (බලා පොරොත්තුව රහිතව) පහළවීම කෙරෙහි ඔවුන් බියෙන් තොරව සිටින්නෙහිද ? එසේ නොවන්නේ නම්, ඔවුන් දහ වල් කාලයේ කෙළියෙහි යෙදී සිටින කල්හි අපගේ දඩුවම් ඔවුන් කරා පහළ නොවේ යැයි සැනසීමෙන් සිටින්නෙහිද ? අල්ලාහ්ගේ කුමන්ත්‍රණය කෙරෙහි ඔවුන් බියෙන් තොරව

සිටින්නෙහිද ? අලාභකරුවන් හැර (අන් කවරෙකු හෝ) අල්ලාහ්ගේ කුමන්ත්‍රණය කෙරෙහි බියෙන් තොරව නොසිටිති. (අල්කුර්ආන්-7:96-99)

මෙයට පෙර විසූ ජාතින්ගේ ඉතිහාසයන් ගැන ඔවුන් සොයා බැලිය යුතුය. මන්දයත්, ඉතිහාසයේ බුද්ධිමතුන්ට වැදගත් කදිම නිදසුනක් ඇත්තේය. කවරෙකුගේ සිත්සන නෙහි අන්ධකාර තීරය නොවන්නේද, ඔහුට ඉතිහාසයෙහි පැහැදිළි සාධකයන් ලැබෙන්නේය.

ඉස්ලාම් ප්‍රතිපත්තියෙහි පදනම

පෙර සඳහන්කළ පරිදි, ඉස්ලාම් ධර්මය ප්‍රතිපත්තිය හා මර්ථය තිබී පද්ධතිය යන කරුණු දෙකකින් සමන්විතකි. එකී තිබී පද්ධතියේ සමහර කරුණු හා ඒවාට අදාළ මූලිකයන් ගැන සඳහන් කර ඇත්තෙමු.

ඉස්ලාම් ප්‍රතිපත්තියේ මූලිකයන් හයකි. ඒවා මෙසේය.

- 1-අල්ලාහ් ගැන විශ්වාස කිරීම.
- 2-ඔහුගේ මලක්වරුන් ගැන විශ්වාස කිරීම.
- 3-ඔහුගේ ධර්ම ග්‍රන්ථයන් ගැන විශ්වාස කිරීම.
- 4-ඔහුගේ දූත (රසූල්)වරුන් ගැන විශ්වාස කිරීම.
- 5-අවසාන දිනය ගැන විශ්වාස කිරීම.
- 6-ඔහුගේ පූර්ව සැලැස්ම (මෙදවය) ගැන විශ්වාස කිරීම.

මෙම කරුණුයලට අදාළ සාධක අල්ලාහ්ගේ කුර්ආනය හා නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ සුන්නාහ් සංකල්පය වටහා දෙන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

බෙලාගේ මුහුණ නැගෙනහිර හෝ බස්නාහිර දෙසට හැරවීමෙන් (පමණක්) කුසල් කළ බව නොසැලකේ. නමුදු, කුසල් යනු (අල්බිර්) අල්ලාන් ගැනද, අවසාන දිනය ගැනද, දේව දූතයන් ගැනද, දේව ග්‍රන්ථයන් ගැනද, චක්‍රාවරුන් ගැනද විශ්වාසය කිරීමවේ. (අල්කුර්ආනය-2:177)

අල්කද්ර් පිළිබඳව අල්ලාන් මෙලෙස පවසන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, අපි සෑම දේ එක් නියමිත නියමයක් අනුව නිර්මාණය කෙළෙමු. අපගේ අණ එකම අණකි. එය ඇසි පිය හෙලීමේ මොහොතකින් සිදුවේ. (අල්කුර්ආන්-54:49-50)

අග්‍ර සුරූපයා වන පිබ්රිල් (අමෙල) තුමා ර්මානය ගැන විමසූ ප්‍රශ්නයකට තබිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා මෙසේ පිළිතුරු ලබා දුන්නේය.

ර්මාන් හෙවත් විශ්වාස කිරීම යනු, අල්ලාන් කෙරෙහිද, ඔහුගේ මලක්වරුන් කෙරෙහිද, ඔහුගේ ග්‍රන්ථයන් කෙරෙහිද, ඔහුගේ රජුල්වරුන් කෙරෙහිද, අවසාන දිනය කෙරෙහිද හා අල් කද්ර් හෙවත් පූර්ව සැලැස්ම කෙරෙහිද ඔබ විශ්වාස කිරීමවේ. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය අයුරෙහි)

අල්ලාති කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම

අ-අල්ලාතිගේ පැවැත්ම කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම

ස්වභාවය, බුද්ධිය, ආගම හා හැගීම් යනාදිය අල්ලාන් ගේ පැවැත්මට සාධක ලෙස පවතී.

1-අල්ලාහ්ගේ පැවැත්ම පිළිබඳ ස්වභාවමය සාධක :

සෑම නිර්මාතෘයක්ම තමා මැවූ දෙවියා කෙරෙහි විශ්වාස කිරීමේ හැඟීමෙන් මවා ඇත්තේය. මෙය සිහි ගැන්වීමකින් හෝ ඉගැන්වීමකින් තොරව මිනිසුන් අතර ස්වභාවයෙන්ම පවතී. කවරෙකුගේ සිත්සතනෙහි මෙයට පටහැනි වෙන නාවත් ඇතුළු වන්නේද, ඔහු හැර වෙනත් කිසිවෙකු මෙම ස්වභාවික හැඟීමෙන් නොවැළකේව. මේ ගැන නඛිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

උපන් ලබන සෑම දරුවෙකුම දෙවියා කෙරෙහි විශ්වාස කිරීමේ ස්වභාවයෙන්ම උපන් ලබයි. නමුත්, ඔහුගේ දෙමා පියන් ඔහුව යුදෙව්වරයෙකු බව හෝ ක්‍රිස්තු බැති මතෙකු බව හෝ ගිනි වඳුම් කරුවෙකු බවට පත්කර ගන්නෝය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

2-අල්ලාහ්ගේ පැවැත්ම කෙරෙහි බුද්ධිමය සාධක :

පෙර හා පසුව මවනලද සෑම මැවීමකටම ඔවුන් මැවූ මැවුම් කරුවෙකු සිටිය යුතුය. මන්දයත්, කිසියම් මැවීමක් තමතමන් විසින්ම මවා ගැනීම බව හෝ (බලාපොරොත්තු රහිතව) අහම්බෙන් මවන ලද්දක් වීම බව හෝ පිළිගත නොහැක.

කිසියම් නිර්මාතෘයක් හෝ තමා විසින්ම මවා ගැනීමට නොහැක. මක්නිසාදයත්, එය පෙර වෙනත් කිසිදු දෙයක් ලෙස හෝ නොතිබීය. එනම්, එය මවන්නෙකු ලෙස කෙසේ පත්විය හැකිද ?

මැවිල්ලයන් අහම්බෙන් මවනලද්දක් වීමටද නොහැක. කුමක්නිසාදයත්, මවනල ලද සියළුම දෙයටම මවන්නෙකු අනිවාර්යයෙන් සිටිය යුතුය. එපමණක් නොව, මෙම නිර්මානයන් පුදුම ආකාරයෙන් පිහිටා තිබීමද, ඒවා පිළිවෙල කින් හා සංවිධානාත්මකව පවතිමද, කාරනා කාර්යයන් අතර පවතින ස්ථිරතාවයද, සියළුම නිර්මානයන් අතර පවතින සම්බන්ධතාවද හා මෙවන් සියල්ල මැවිල්ලයන් අහම්බෙන් මවන ලද්දක් වීම තරයේ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේය. මන්දයත්, අහම්බෙන් මතුවන දෙයක මුල් නිර්මානය නියමිත පිළිවෙළකින් නොපවතී. එසේනම්, කල් පැවැත්මෙන් හා වර්ධනභාවයෙන් එය කෙසේ පිළිවෙළකින් පවතීද ?

මැවිල්ලයන් තමතමන් විසින්ම නිර්මාණය නොවූ හා අහම්බෙන් නිර්මාණය නොවූ බවක් නම්, ඒවා නිර්මානය කළ නිර්මාතෘ වරයෙක් අනිවාර්යයෙන් සිටිය යුතු බව පෙනේ. එනම්, ඔහු මෙම විශ්වය මවා පාලනය කරන්නා අල්ලාහ්මය වේ. මෙම බුද්ධිමය හා ස්ථිරසාර සාධකයන් කෙරෙහි අල්ලාහ් සූරා අන්තර් පරිච්ඡේදයෙහි මෙසේ පවසන්නේය.

ඔවුහු නිර්මාතෘවරයෙකු නොමැතිව තමන් විසින්ම නිර්මානය කරනු ලැබුවේද ? නොඑසේනම්, ඔවුහුම නිර්මාතෘ වරයෝ ලෙස සිටින්නෝද ? (අල්කුර්ආන්-52:35)

එනම්, ඔවුහු නිර්මාතෘ වරයෙකින් තොරව නිර්මානය නොවූ බවද, ඔවුන් තම තමන් විසින්ම නිර්මානය නොවූ බවද පෙනේ. එබැවින්, මේ අනුව ඔවුන් සෑම නිර්මානය කළ නිර්මාතෘවරයා අල්ලාහ් බව පැහැදිලිවේ.

දිනක් නඛිතායක මුහුමම්ද (සල්) තුමා අල්කුර්භානයේ අත්තූර් පරිවෘජ්ජයේ ‘ඔවුහු නිර්මාතෘ වරයෙකු නොමැතිව තමන් විසින් නිර්මාණය කරනු ලැබූ වෙද ?’. නැතහොත්, ඔවුහුම නිර්මාතෘවරයන් ලෙස සිටින්නෝද ?’. නැතහොත්, අහස් හා පොළොව ඔවුහුද නිර්මාතෘය කළේ ?’. එනමුත්, (සත්‍යය නම්) ඔවුහු ස්ථිර ලෙස විශ්වාස නොකළහ. නැතහොත්, ඔබ දෙවියාගේ නිධානයන් ඔවුන්ගේ අනෙකිද පවතින්නේ ?’. නැතහොත්, ඔවුන්ගේ බලයද ඒවා කෙරෙහි පවතින්නේ ?’ (අල්කුර්භානය-52:35-37) යන වැකිය පාරායනා කළේය.

එයට සවන්දුන් එවකට (ඉස්ලාමය නොවෙලා) මුෂ්රික් වරයෙකු ලෙස සිටි ජුබයිර් බින් මුත්ඉම් (රලි) තුමා ‘මගේ හදවත අත්තටු ගසන්නට පටන් ගත්තේය. මෙය මාගේ හදවතෙහි රිමාන් (අල්ලාහ් ගැන විශ්වාසය) හටගත් ප්‍රථම අවස්ථාවකි’ යනුවෙන් පැවැසීය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

මෙය පැහැදිලි කරන තවත් නිදසුනක් මෙසේය.

මනරම් දිය ගංගාවක් ගලා බසින උයන් වලින් පිරිවරා ඇති විවිධ මෝස්තරින් හා විලාසිතාවෙන් අලංකාර කරන ලද, යහනයෙන් හා ඇතිරිලි වලින් පිරි ගස්නිමත් මාලිගාවක් ගැන ඔබට වටහා දෙන පුද්ගලයා ‘මෙම මාලිගාව හා එහි ඇති සියළුම දේ තමනමත් විසින්ම මවන ලද්දකි හෝ නිර්මාතෘවරයෙකින් තොරව ඒවා අහම්බෙන් ලැබීමකි’ යනුවෙන් ඔබට පවසන්නේය. එයට සවන්දෙන ඔබ වහාම එය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට හා අසත්‍ය කිරීමට සැරසෙන අතර, ඔහුගේ කිම පිස්සු දොඩවන කතාවක් ලෙස හැඳින්වේ.

කරුණු මෙසේ හෙයින්, අහස්, පොළොව, ග්‍රහයන්, එක් ස්ථාවරයන් හා පුද්ගලයන් සහ විශ්වයට අදාළ එක් පිළිවෙල් යනාදීන් සහිත මහා පරිමාණයේ විශ්වය තමා විසින් මවන ලද්දක් හෝ නිර්මාණ වරයකින් තොරව අහම්බෙන් මතු වූ දෙයක් විය හැකිද ?.

2-අල්ලාගේ පැවැත්ම කෙරෙහි හරි අගමත කාඩ් :

අල්ලාගේ විසින් පහළ වූ ධර්ම ග්‍රන්ථයන් සියල්ල අල්ලාගේ පැවැත්ම පිළිබඳව ප්‍රකාශ කරන්නේය. මෙම ග්‍රන්ථයන් මැවිල්ලෙන් හෝ සුහසිද්ධීන් උදෙසා අන්තර්ගතව පවතින නීතිරීතින් වටහා දීම, ඒවා මහාගේ මැවීමට සහ සිද්ධීන් පිළිබඳ දැඩි දැනුමක් ඇති ඥානවන්තයා හා සුක්ෂ්ම වන්තයා වූ මෙම විශ්වයේ අධිපතියාගෙන් පහළ වූ එකක් වීමට සාධකයකි.

මෙම ග්‍රන්ථයන් විශ්වය ගැන ප්‍රකාශ කර ඇති කරුණු සැලකූ බවට යථාර්ථය සාක්ෂි දැරීම එම ග්‍රන්ථයන් දෙවියා විසින් පහළ වූ බවටත්, තමා ප්‍රකාශ කළ කරුණු නිර්මාණය කිරීමට මහා ශක්ති වන්තයා බවටත් සාධකවේ.

4-අල්ලාගේ පැවැත්ම කෙරෙහි හැඟීම සාධක :

මෙය කරුණු දෙකකින් සමන්විතවේ.

1-ප්‍රාර්ථනා කරන්නන්ගේ ප්‍රාර්ථනාවන් පිළිගැනීම හා පිඩාවට ලක්වූත් රුකවරණය ලැබීම අපි ඇසෙන හා දැසින් දකින කරුණකි. අල්ලාගේ පැවැත්ම පිළිබඳ ස්ථිර සාධකයන් ලෙස අල්ලාගේ මෙසේ පවසන්නේය.

නුග් (අපොලො තුමා) කළින් අපගෙන් කළ ප්‍රාර්ථනාව ගැන මහ සිහිකර බලන්න. අපි ඔහුගේ ප්‍රාර්ථනාවට පිළිතුරු ලබා දුන්නෙමු. (අල්කුර්ආන්-21:76)

(සිහිකරන්න) බබ්ලාගේ දෙවියාගෙන් බබ්ලා උපකාර පැතු කළ, එයට ඔහු පිළිතුරු ලබා දුන්නේය. (අල්කුර්ආන් -8:9)

අනස් බත් මාලික් (රලි) තුමා තබි තුමාගේ වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

එක් ජුම්ආ (සිකුරාදා) දිනක් තබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා කුත්බා දේශනාව පවත්වමින් සිටින අවස්ථාවේ එක් ගැමියකු එහි පැමිණ ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, (වැස්ස නොලැබීමෙන්) සම්පත් සියල්ල විනාශ විය. අපගේ පවුල් ඥාතීන් සාගතයට පත්වූහ. එහෙයින්, අප වෙනුවෙන් අල්ලාහ් වෙත ප්‍රාර්ථනා කරන්න’ යනුවෙන් පැමිණිලි කළේය. ඒ අනුව තබිතායකතුමා තම දෑත් ඔසවා ප්‍රාර්ථනා කළේය. වහාම වළාකුළු කඳු සේ රැස්විය. තබිතායක තුමා දේශනා කටයෙත් බැසීමට පෙර වැහි ප්ලය එතුමන්ගේ යටි රුවුලෙන් පාවීම මා දුටුවෙමි.

දෙවැනි ජුම්ආ දිනයේ එම ගැමියා (හෝ වෙනත් පුද්ගලයෙකු) නැගිට ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, (උග්‍ර වැස්ස නිසා) ගොඩනැගිලි බිඳ වැටී විනාශ විය. දේපල සියල්ල ප්ලයෙහි ගිලා බැසිය. එබැවින්, අප වෙනුවෙන් අල්ලාහ් වෙත ප්‍රාර්ථනා කරන්න’ යනුවෙන් නැවත පැමිණිලි කළාය. වහාම තබිතායක තුමා තම දෑත් ඔසවා ‘යාඅල්ලාහ්, මෙම වර්ෂාව අප අවට ප්‍රදේශවල වස්සවනු මැනවි. මෙය අපහට

විපාකයක් ලෙසට පත් නොකරනු මැනවි' යනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කළේය. පසුව නිතිනයක තුමා සංඥා කළ දිසාවෙන් සිට වලාකුළු වහාම විසිරී යන්නට විය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

ප්‍රාර්ථනාවත් පිළිගනු ලැබීමට අදාළ කොන්දේසි සපුරා අල්ලාහ් වෙත අවංක භාවයෙන් කරන ප්‍රාර්ථනාවත් පිළිගනු ලැබීම අද කාලය තෙක් අපි ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන්ම දකින දෙයකි.

2-මිනිසුන් සම්මුඛව දකිනා හෝ ආරංචි වන වස්තූ (නඹ)වරුන්ට ලබාදී ඇති මු:පිසාත් හෙවත් භාස්කම් මවුන් එවූ දෙවියෙක්වූ අල්ලාහ් කෙතෙක් සිටින බවට ශක්තිමත් සාධකයකි. මක්නිසාදයත්, සැබැවින්ම, ඒවා මිනිස් හැකියාවෙන් කළ නොහැකි කරුණක්වන අතර, අල්ලාහ් තම දූතයන්ට උපකාරය හා උනන්දුව ලබා දීම සඳහා මෙවන් භාස්කම් පවත්වා පෙන්නුම් කරන්නේය.

පළමුවන නිදසුන නඹ මුසා (අලෙ) තුමාට අල්ලාහ් ලබා දුන් සාධකයකි. තම හැරමිටියෙන් මුහුදට පහර දෙන ලෙස අල්ලාහ් කළ අණ පරිදි එතුමා එසේම කළේය. එවිට මුහුද වියළි මාර්ගයක් දොලොහකට පැළීය. ඒවා අතර ජලය කඳු මෙන් ලෙසට පත්විය. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔබගේ හැරමිටියෙන් මුහුදු මත පහර දෙන මෙන් අපි මුසාට වහි (දේව හෙළිදරව්ව) පහළ කළෙමු. එවිගසම එය (මුහුද) පැළීය. එකී සියළු කොටසම විශාල කඳුන් ලෙසට පත්වන්නට විය. (අල්කුර්ආන්-26:63)

දෙවැනි නිදසුන නබි රසා (අලෙ) තුමාහට ලබා දුන් සාධකයකි. එතුමා අල්ලාහ්ගේ අවසරය මත මළවුන්ට පණ පොවන්නා ලෙසද, ඔවුන් මිනිවලෙන් සිට නැගිටිට වන්නා ලෙසද සිටියේය. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(නවද, රසා පැවැසිය) ‘මා අල්ලාහ්ගේ අවසරයෙන් මළ වුන්ට පණ පොවන්නෙමි. (අල්කුර්ආන්-3:49)

බිබ් මගේ අනුමැතියෙන් මළවුන් (මිනිවලෙන් සිට පණ පොවා) පිටත් කරන්නෙකු ලෙස සිටිය. (අල්කුර්ආන්-5:110)

තෙවැනි නිදසුන නබිත්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමාට අල්ලාහ් ලබාදුන් සාධකයකි. කුරෙෂ්වරුන් හාස්කමක් පෙන්වන්නා ලෙස පැවසූ කළු නබිත්තායක තුමා සඳු කරා සංඥා කළේය. එය දෙකට පැළීය. එය මිනිසුන් දිට්මින්ද සිටියහ. අල්ලාහ් පවසන්නේය.

පරලොවේ (දිනය අදාල) වෙලාව ලගා විය. හඳු දෙකට පැළීය. ඔවුහු කුමණ සාධකයක් හෝ දුටුවද, එය ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. නවද, ‘මෙය අබණ්ඩව පවතින හුනියමකි’ යනුවෙන්ද පැවැසූහ. (අල්කුර්ආන්-54:1-2)

අල්ලාහ් තම රසුල්වරුන්ට උපකාරය හා උනන්දුව දක්වනු පිණිස පවත්වන මෙවන් හාස්කම් සියල්ල අල්ලාහ්ගේ පැවත්ම කෙරෙහි ස්ථිරසාර සාධයන් ලෙසට පවතී.

ආ-අල්ලාහ්ගේ පාලන බලය විශ්වාස කිරීම

(එනම්, විශ්වයේ එකම පාලකයා ඔහු බවත්, ඔහුට සමාන කරුවෙකුද සහකරුවෙකුද නැති බවත් විශ්වාස කිරීම)

රබ්බු යනුනේ, මැවීමේ හැකියාව, පාලන බලය හා අණ කිරීමේ බලය යනාදිය හිමි කෙතෙකි. එහෙයින්, අල්ලාන් හැර කිසියම් මවන්තෙකු හෝ කිසියම් පාලකයෙකු හෝ අණ කිරීමට බලය ලත් බලවතෙකු හෝ නොමැත. අල්ලාන් මෙසේ පවසන්නේය.

දැනගන්න. නිර්මාණය කිරීමේ හැකියාවද, අණ කිරීමේ බලයද ඔහු (අල්ලාන්) සතුය. (අල්කුර්ආන්-7:54)

ඔබලාගේ දෙවියා එම අල්ලාන්ය. පාලන බලය ඔහු සතුවය. ඔහු හැර ඔබලා කවරෙකුට කැඳවන්නේද, මවුන් ඉදි ඇට සිවියකටවත් උරුම කරුවන් නොවන්නන්ය. (අල්කුර්ආන්-35:13)

තමගේ ප්‍රකාශය පවා විශ්වාස නොකරන අහංකාරකරුවෙකු හැර අන් කවරෙකු හෝ අල්ලාන්ගේ පාලන බලය ප්‍රතික්ෂේප කළ බවට නොපෙනේ. ඊර්අවුන්ගේ ප්‍රකාශය මෙයට නිදසුනකි. ඔහු සිය සමාජයන් අමතමින් මෙලෙස පැවැසීය.

ඔබලාගේ අති උසස්ම ස්වාමියා හෙතම මෙය. (අල්කුර්ආන්-79:24)

අහෝ ප්‍රධානීන්, ඔබලාට මා හැර වෙනත් ස්වාමියෙකු සිටින බව මා නොදනිමි (අල්කුර්ආන්-28:38)

නමුත්, ඔහු එසේ පවසන්නේ ස්ථිරසාර විශ්වාසයකින් නොව. 'මවුන්ගේ' සිත්සතත් ඒවා (එම සාධකයන් සත්‍ය බව) පිළිගත් නමුත්, අපරාධයක් ලෙස හා අහංකාරකමින් ඔවුහු ඒවා ප්‍රතික්ෂේප කළහ (අල්කුර්ආන්-27:14)

නඟි මුසා (අලෙල) තුමා උර්දවුන් අමතා මෙසේ පැවැසූ බව අල්ලාන් පවසන්නේය.

‘එයට මුසා ආත්ම ප්‍රත්‍යක්ෂය ලබා දෙන සාධකයන් අහස් හා පොළොවෙහි අධිපතියා(වන අල්ලාන්) හැර අන් කවරෙකු හෝ පහළ නොකළ බවට ඔබ සැබැවින්ම දනී. අහෝ උර්දවුන්, ඔබ විනාශයට පත්වන්නා බව මා සිතමි’ යනුවෙන් පැවැසීය. (අල්කුර්ආන්-17:102)

මෙතිසා, මුෂ්රික් වරුන් අල්ලාන්ගේ උලුහියයා හෙවත් වන්දනාමාන බලමහිමයෙහි ආදේශ කළ නමුත්, අල්ලාන් ගේ රුබුහියයා හෙවත් පාලන බලය පිළිගනිමින් සිටියහ. මේ බව අල්ලාන් මෙලෙස පවසන්නේය.

ඔබලා දැන සිටින්නේනම්, පොළොව හා එහි ඇති දේට හිමිකරුවා කවරෙකු බව පවසන මෙන් (නඟිතුමනි,) ඔබ (මවුන්ගෙන්) අසන්න. එයට මවුහු ‘අල්ලාන් බව පවසති. එසේනම්, ඔබලා (නැමදුම් කිරීමට සූදුසුම දෙවියා අල්ලාන් බව) සිතා බලන්නේ දැයි ? (මවුන්ගෙන්) අසන්න. එසේම, අහස් හතක හා ශ්‍රේෂ්ඨමත් අර්ෂයෙහි හිමිකරු කවරෙකු දැයි ? මවුන්ගෙන් අසන්න. එවිට මවුහු ‘අල්ලාන්’ බව පවසති. එසේනම්, ඔබලා (අල්ලාන්ගේ දඩුවම ගැන) බියබැති නොවන්නේ දැයි (මවුන්ගෙන්) අසන්න. තවද, සැම දේහි අධිපත්‍යය කවරෙකුගේ අතේ පවතින්නේද ? තවද, සැමට අහස ලබා දෙන්නා හා කවරෙකුගෙන් හෝ අහස ලැබීමට උවමනා නොවන්නා කවරෙකු දැයි ඔබලා දැන සිටින්නේ නම්, පවසන්න යනුවෙන් (නඟිතුමනි මවුන්ගෙන් ඔබ) විමසන්න. මවුහු ‘මේවා අල්ලාන්ටම හිමිවේ’ යනුවෙන් පව

සති. එසේනම්, බලා (සත්‍යයෙන් ඉවත්ව යාමට) රචනා ලබන්නේ කෙසේද ? යනුවෙන් ඔවුන්ගෙන් විමසන්න. (අල් කර්ෆාන්-23:85-89)

අහස් හා පොළොව නිර්මාණය කළේ කවරෙක්ද ? යනුවෙන් බල ඔවුන්ගෙන් විමසන්නේනම්, ඒවා නිර්මාණය කළේ සර්ව බල සම්පන්න හා සියළු දැනුම් දෙව්‍යයන් නැතැත්තා (එන අල්ලාහ්)ය යනුවෙන් ඔවුහු පවසති. (අල් කර්ෆාන්-43:9)

තවද 'ඔවුන්ව නිර්මාණය කළේ කවරෙක්ද ? යනුවෙන් බල ඔවුන්ගෙන් අසන්නේනම් 'අල්ලාහ්'ය' යනුවෙන් ඔවුහු පවසති. එසේනම් (ඔහුගෙන් සිට) ඔවුහු ඇත්කරනු ලබන්නේ කෙසේද ? (අල්කර්ෆාන්-43:87)

අල්ලාහ්ගේ ආඥාව ලෝකික හා ආගමික ආඥාවන්ද අන්තර්ගතව පවතී. අල්ලාහ් මෙම විශ්වය පාලනය කරන අතර, එහි තම සුක්ෂ්ම බුද්ධිය අනුව ප්‍රිය මනාපය පරිදි සියළු කටයුතු කරන්නේය. එසේම, ඔහු තමාගේ සුක්ෂ්ම බුද්ධිය අනුව ලොවෙහි ඉබ්‍රාදත් හෙවත් නැමදුම අතිවාරය කරන්නෙකු ලෙසද මුආමලාත් නම්වූ ව්‍යවහාර කරුණුවල නීතිරීතින් පිහිටුවන්නෙකු ලෙසද සිටින්නේය.

එනිසා, කවරෙකු අල්ලාහ්ට අමතරව වැදෑම් පිදුම්හි තිති රීතින් පනවන හෝ මුආමලාත් කරුණුවල විධිවිධානයන් සම්පාදනය කරන වෙනත් කෙනෙකු ඇති කරන්නේද, ඔහු අල්ලාහ්ට ආදේශ කරන්නා අතර, ඔහුගේ විශ්වාසය අස්ථිර වාචයෙන් පවතී.

9-අල්ලාහ්ගේ වන්දනාමාන බලය විශ්වාස කිරීම

(එනම්, නිසැකයෙන්ම අල්ලාහ් කිසියම් ආදේශ කරා වෙකු නොමැති වන්දනාමාන බල මහිමයට සුදුසුම එකම දෙවියාය.) ඉලාහ් යනු, පවිත්‍ර ප්‍රේමයෙන් හා ගෞරවනීය වෙනතාවෙන් අඳහිමි කරනු ලබන දෙවියාය. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙලෙස පවසන්නේය.

තවද, මබ්ලාහේ ස්වාමියා (ඉලාහ්) එකම දෙවියාය. මහු හැර අන් කිසියම් දෙවියෙකු නොමැත. මහු මහා කරුණා වන්තයා හා ඉතා ආදර වන්තයාය. (අල්කුර්ආන්-2:163)

අල්ලාහ් නීතිය (යුක්තිය) පිහිටුවන තැනැත්තා බව සිටි යදි (කිකරුවී) නැමදුම් කිරීමට සුදුස්සා මහු හැර අන්කිසි වෙකු හෝ නොමැති බව මහුම සාක්ෂි දරයි. එසේම, මෙක් වරැන්ද් දෙන වන්තයින්ද මෙසේම සාක්ෂි දරති. මහු හැර නැමදුම් කිරීමට සුදුස්සා කවරෙකුද නොමැත. මහු සියුම් බුද්ධිමතා හා දෙන වන්තයාය. (අල්කුර්ආන්-3:18)

අල්ලාහ්ට අමතරව ඉලාහ් (ස්වාමියෙක්) ලෙස සළකන, මහු හැර අඳහිමි කරනු ලබන සියල්ල ව්‍යාජ් අඳහිමිය. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

එය මක්නිසාද යත්, සැබැවින්ම, අල්ලාහ් සත්‍යවන්තයා වන බැවින්, මහු හැර මවුන් කඳෙව්‍යා සිටින සැම දේ මිථ්‍යා භාවයකි. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් අති උන්නතම වන්තයා හා විශාල වන්තයාවේ. (අල්කුර්ආන්-22:62)

ඒවාට දෙවියා ලෙස නම් කිරීමෙන් පමණක් සත්‍ය දෙව් යකු වීමට නොහැක.

ලාන්, උස්සා හා මනාත් වැනි පිළිරුයන් ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නිසැකව, මේවා සියල්ල බෙලාද, බෙලාගේ පියවරුන්ද නැඹු සමහර නම් හැර අන් කිසිවක් නොවන්නේය. අල්ලාහ් මේවා පිළිබඳව කිසිදු සාධක හෝ පහළ නොකළේය. (අල්කුර්ආන්-53:23)

තබ් යුසූෆ් (අලෙ) තුමා තමා හා සමග සිර භාරයෙහි සිටි දෙදෙනා අමතා කළ උපදේශය අල්ලාහ් කුර්ආනයෙහි මෙලෙස පවසන්නේය.

සිරභාරයේ සිටින මාගේ සහයින්, (කිසියම් ශක්තියක් හෝ නොමැති) විවිධ දෙව්වරුන් ශ්‍රෝෂ්ඨද ? නොඑසේනම්, (සැම දේ මර්දනය කරන සර්ව බල සම්පන්නාවන එකම අල්ලාහ් ශ්‍රෝෂ්ඨද ? (බව සිතා බලන්න) ඔහු හැර බෙලා කවරෙකු කෙරෙහි අඳහිම් කරන්නේද, ඒවා සියල්ල බෙලාද බෙලාගේ පියවරුන්ද නම් ආරුධ කරගත් ව්‍යාප් නාම යන් මිස අන් කිසිවක් නොවේ. (අල්කුර්ආන්-12:39-40)

එබැවින්, සැම දුනවරුන්ම තම සමාජයන් අමතා මෙසේ කඳවන්නට වූහ.

අල්ලාහ්ට (පමණක්) නැමදුම ඉටුකරන්න. බෙලාට ඔහු හැර වෙනත් ස්වාමියෙකු නැත. (අල්කුර්ආන්-7:59)

නමුත්, (අල්ලාහ්ට ආදේශ කරන) මුෂ්රික්වරුන් මේවා ප්‍රතික්ෂේප කරමින්, අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙව්වරුන් ඇති කළහ. ඔවුහු අල්ලාහ්ට අමතරව ඔවුන්ටද අඳහිම් කළහ. ඔවුන්ගෙන් උදව් උපකාර හා රැකවරණය පැතුහ.

අල්ලාහ් බුද්ධිමය සාධක දෙකක් මගින් මුෂරික් වරුන් ගේ මෙවන් ක්‍රියාවන් අවලංගු කළේය.

1-ඔවුන් ඇති කළ මෙම දෙව්වරුන්ට වන්දනාමාන බලයට අදාළ කිසිදු දේව බලයක් හෝ නොමැත. ඒවා මවන ලද ඒවා මිස මවන්නට ශක්තිය ලද ඒවා නොවේ. තමන් අදහන මිනිසුන්ට කිසියම් යහපතක් ලබා දීමටද කිසියම් හානියක් ඔවුන්ගෙන් ඉවත් කිරීමටද ඔවුන්ට නොහැක. ඔවුන්ට ජීවියක් ලබාදීමට හෝ මරණයක් සිදු කිරීමට හෝ ඒවාට හැකියාවන් නොමැත. එසේම, අහස්හි කිසිදු දෙයක් හෝ ඒවාහි අධිපත්‍යයෙහි නොමැති අතර, එකී සහකරුවන් ලෙසද ඒවා නොමැත. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔවුහු මහු (අල්ලාහ්) හැර වෙනත් දෙව්වරුන් පිළි (අර) ගෙන සිටියහ. ඔවුහු (ඒ දෙව්වරුන්) කිසියම් දෙයක් හෝ නිර්මාණය නොකළ අතර, ඔවුහුද නිර්මාණය කළ ලද්දෝය. එසේම, තමන්ට හානියක් හෝ සැතක් හෝ කර ගැනීමේ හැකියාවක්ද ඔවුන්ට නොමැත. නවද, පණ නැසීමටද, පණ පොවීමටද (මෙවුවන්) නැගිටට වීමටද ඔවුන්ට නොහැක. (අල්කුර්ආන්-25:3)

(නබිතුමනි, සමාන කරුවන්ට මඬ) පවසන්න. අල්ලාහ් හැර ඔබලා කවරෙකු දෙව්වරුන් ලෙස සළකන්නේද, ඒවා කැඳවා බලන්න. ඒවා අහසේ හා පොළොවේ ඇති පරමාණුව ප්‍රමාණ දෙයට හෝ හිමිකරුවන් නොවන්නෝය. නවද, ඒ දෙකෙහි ඇති දේහි අයිතියෙහිද කොටස්කාරකම් හෝ ඔවුන්ට නොමැත.

මවුන්ගෙන් කවරෙකු හෝ අල්ලාහ්ට උදව් කරන්නෙකු ලෙසද නොසිටිති. කවරෙකුට අල්ලාහ් නිර්දේශය (රුකම දාරු) කිරීම සඳහා අවසරය ලබා දී ඇත්තේද, මවුන් හැර මහු වෙත ඉදිරිපත් කරන කිසිදු නිර්දේශයක් කවරෙකුට හෝ කිසියම් පලක් නොවන්නේය. (අල්කුර්ආන්-34:22-23)

මවුන් කිසියම් දෙයක් හෝ නිර්මාණය කිරීමට නොහැකි පිළිරුවන්ද මහු (අල්ලාහ්) හා සමග ආදේශ කරන්නේ ? ඒවාද (අල්ලාහ් විසින්) මවන ලද්දකි. මවුන් (කාෆිර්වරු)ට කිසිදු උදව්වක් හෝ කිරීමට ඒවාට හැකියාවක් නොමැත. එපමණක් නොව, ඒවා තමන්ට පවාද උපකාරකර ගැනීමේ ස්ථාවරයෙන් නොමැත. (අල්කුර්ආන්-7:191-192)

මෙම ව්‍යප් දෙව් වරුන්ගේ ස්ථාවරයම මෙසේනම්, ඒවා දෙව්වරුන් ලෙස සැළකීම ඉතා අඥාන කමක් හා අසත්‍ය කමකි.

2-මෙම ආදේශ කරුවන් 'සැබැවින්ම අල්ලාහ් මවා පාලනය කරන දෙවියාය. සියළුම දේහි බලය මහුගේ අතෙහි පවතී. මහු සැමට අහස ලබා දෙන්නා අතර, මහුට අහස ලබා දෙන්නෙකු තැන' යනුවෙන් පිළිගනිමින් සිටිති. මෙය අල්ලාහ්ගේ මවා පාලනය කිරීමේ බලය මවුන් පිළිගන්නා සේ මහුගේ වන්දනාමාන බලයද මවුන් පිළිගත යුතු බව තහවුරු කරයි. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

අහෝ මිනිසුනි, මබලා සැබෑ බැතිමතුන්වි ආටක්ෂාවනු වස් මබලාද මබලාට පෙර විසූ අයද මැවූ මබලාගේ දෙවියා හට අදහිමයන් ඉටු කරන්න. මබලා වෙනුවෙන් පොලොව

ඇතිරිල්ලක් මෙන්ද අහස මුදුනක් මෙන්ද මහු නිර්මාණය කළේය. අහසින් (වැසි) ජලය පහළ කොට එමගින් බෙලාට ආහාර වශයෙන් බෝග (පලතුරු හා පැළෑටි) වර්ගයන් පිටත් කළේය. මේ ගැන බෙලා දැනුවත්ව සිටින කළ, අල්ලාහ්ට ආදේශ ඇති නොකරන්න. (අල්කුර්ආන්-2:21-22)

තවද මවුන්ව නිර්මාණය කෙළේ කවරෙකුද? යනුවෙන් බෙ මවුන්ගෙන් අසන්නේනම් 'අල්ලාහ්' යනුවෙන් මවුන් පවසති. එසේනම් (මහුගෙන් සිට) මවුහු ඇත්කරනු ලබන්නේ කෙසේද? (අල්කුර්ආන්-43:87)

(තබ්තූමනි, බෙ මවුන්ගෙන්) 'අහස් හා පොලොවෙන් සිට බෙලාට ආහාර සපයන්නේ කවරෙක්ද? තවද, (බෙලාගේ) ශ්‍රවණය කිරීමේ හා දර්ශණය කිරීමේ හැකියාව කවරෙකුගේ බලයෙහි පවතින්නේද? තවද, අජීවියෙන් සිට ජීවියන්ද, ජීවියෙන් සිට අජීවියන්ද මතු කරන්නේ කවරෙක්ද? විශ්වයෙහි පැවැත්ම පාලනය කරන්නේ කවරෙක්ද?' යනුවෙන් අසන්න. එයට මවුහු 'අල්ලාහ්' යනුවෙන් පවසති. එනම්, ඇයි බෙලා (අල්ලාහ් කෙරෙහි) බියෙන් නොසිටින්නේ? යනුවෙන් අසන්න. එබැවින්, බෙලාගේ සත්‍ය දෙවියා අල්ලාහ්මයි. මෙම සත්‍යය අනභාරිමෙන් පසු නොමග හැර අන් කිසිවක් නොමැත. බෙලා (සත්‍යයෙන්) හරවනු ලබන්නේ කෙසේද? (අල්කුර්ආන්-10:31-32)

ර්-අල්ලාහ්ගේ නාමයන් හා ගුණාංගයන් විශ්වාස කිරීම

අල්ලාහ් තම ධර්ම ශ්‍රත්ථයෙහි තමාට කුමණ නාමයන් හා ගුණාංගයන් ඇති බව සඳහන් කර ඇත්තේද, එසේම තබ්නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා තම සුන්නා සංකල්පයේ

මහුට කුමන නාමයන් හා ගුණාංගයන් පැහැදිලිකර ඇත්තේද, ඒවා එලෙසම සනාථ කළ යුතුය. නමුත්, ඒවා කිසියම් විකෘති කිරීම්, ප්‍රතික්ෂේප කිරීම්, ප්‍රමාණ කිරීම් හා සමාන කිරීම්වලින් තොරව පවතිය යුතුය. මේ බව අල්ලාන් මෙසේ පවසන්නේය.

අල්ලාන්ට අලංකාරමත් නාමයන් ඇත. එනිසා, එමගින්ම මහු කැඳවා ප්‍රාර්ථනා කරන්න. මහුගේ නාමයන් පිළිබඳව දෝෂා රෝපණය කරන්නන් නොසලකා හරින්න. මවුහු යෙදි සිටින ක්‍රියාවන්ට අදාළ කුලිය (හෝ දඩුවම) මවුත් ලබති. (අල්කුර්ආන්-7:180)

තවද, අහස් හා පොලොවෙහි මහුගේ ස්වභාවය (ගුණ වර්ණනාව) උසස්තම ලෙස පවතී. මහු බල සම්පන්නා හා ජදාන වන්නයා ලෙස සිටී. (අල්කුර්ආන්-30:27)

මහු හා සමාන කිසි දෙයක් හෝ නොමැත. මහු (සැම දේ) කතදි නෙත් යොමා සිටින්නාය. (අල්කුර්ආන්-42:11)

මෙම කරුණා හේතුවෙන් පිරිස් දෙකක් නොමග ගියහ.

පළමුවන පිරිස්

මවුත් අල්ලාන්ගේ අලංකාරමත් නාමයන් හා ගුණාංගයන් සියල්ල හෝ ඒවායින් සමහරයන් ප්‍රතික්ෂේප කරති. එම නාමයන් හා ගුණාංගයන් අල්ලාන්ට සාකාච්ඡා කළේ නම්, මහුව මහුගේ නිර්මාතෘයන් සමග සමානත්වයක් දක්වන්නට අවශ්‍යවන බවට මවුහු පවසති. මෙම මතය පහත සඳහන් කරුණු අනුව වැරදි සහගතවේ.

1-මෙමගින් අල්ලාහ්ගේ ග්‍රන්ථයෙහි පරස්පර විරෝධවා පවතින බව අනවශ්‍ය ප්‍රශ්න මතුවන්නේය. මක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් තමාට නාමයන් හා ගුණාංගයන් ඇති බවත්, කිසි යම් දෙයක් හෝ ඔහු හා සමානව නොමැති බවත් පවසන්නේය. අල්ලාහ්ට නාමයන් හා ගුණාංගයන් ඇති බව සනාථ කිරීම ඔහුව නිර්මාතෘයන් සමග සමාන කිරීමක් වන්නේ නම්, අල්ලාහ්ගේ ග්‍රන්ථයෙහි පරස්පර විරෝධවාදයක් ඇති බවටද, සමහර වැඩි වෙනත් වැඩි අසත්‍ය කිරීමක් බවටද පත්වේ.

2-ද්‍රව්‍යයන් දෙකක් නාමයෙන් හෝ ගුණාංගයෙන් හෝ උපමාවීමෙන් ඒවා දෙකම එක හා සමාන බවට පවතිමට නොහැක. අපි දකින මිනිසුන් දෙදෙනෙක් බලන, ශ්‍රවණය කරන හා කථා කරන මිනිසුන් හැටියට සමාන වන්නයින් ලෙස සිටිති. නමුත්, ඔවුන් මිනිස් ස්වභාවයෙහි, බැල්මෙහි, ශ්‍රවණය කිරීමෙහි හා කථා කිරීමෙහි එක හා සමාන වන්නයින් වීමට නොහැක.

අපි දකින ප්‍රාණීන්ගේ අත්, පාදයන් හා ඇස් යනාදීන් සමානව තිබීමෙන් එම ප්‍රාණීන් සියල්ලම එක හා සමානව සිටීමට නොහැක. නාමයෙන් හෝ ගුණාංගයෙන් සමානවීමෙහි මැවීම අතරේ මෙවැනි වෙනස්කම් පැහැදිලි වන්නේ නම්, මවන්නා හා මැවීම අතර එම වෙනස්කම් කෙතරම් පැහැදිලිව පවතීද ?

දෙවන පිටිපිටි

ඔවුහු අල්ලාහ්ගේ නාමයන් හා ගුණාංගයන් පිළිගන්නා අතර, ඔහුව ඔහුගේ මැවීම හා සමග සමාන කරති. නියත

වශයෙන්ම, මූල වැකියන්හි අරමුණ හෙතෙම මේ බව මවුහු අදහස් කරති. මන්දයත්, නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් තම දාසයන් සමග මවුන් පැහැදිලිවන ආකාරයට කථා කරයි.

මෙම තර්කය පහත සඳහන් කරුණු අනුව වැරදි සහ ගතවේ.

1-අල්ලාහ් තමාගේ මැවීම් හා සමග සමානව සිටින බව පැවැසීම වැරදි සහගත ආකල්පයෙකි. මෙය බුද්ධිය සහ ආගම වැරදි සහගත බව පෙන්වා දෙයි. අල්ලාහ්ගේ වැකි හා තඹිතුමාගේ සුන්නාව වටහා දෙන සාධක වැරදි සහ ගත වීමට නොහැක.

2-මිනිසා වටහා ගත හැකි ආකාරයට අල්ලාහ් ඔවුන් අමතන්නේ එකී මූලික අර්ථය මත අනුවය. එනමුත්, එම අර්ථය කුමණ යථාර්ථ ස්ථාවරයේ පවතින්නේද, එම යථාර්ථ ස්ථාවරය පිළිබඳ දැනුම අල්ලාහ් තම පැවැත්ම හා ගුණාංග අනුව තමාටම හිමිකර ගන්නේය.

අල්ලාහ් තමා සියල්ල අසන්නා බව තමා ගැන පැවැසීමෙන්, සවන්දීම (ශබ්දයන්ට සවන්දීම) යනු එකී මූලික අර්ථය අනුව සෑම දෙනා දැන සිටින කරුණකි. එනමුත්, අල්ලාහ්ගේ සවන්දීමේ හැකියාව පිළිබඳ යථාර්ථය දැනගත නොහැකි කරුණකි. කුමක්නිසාදයත්, සවන් දීමේ යථාර්ථ භාවයෙහි නිර්මාතෘයන් අතරද වෙනස්වීම් පවතී. එසේනම්, නිර්මාතෘවරයා හා නිර්මාතෘයන් අතර එම සවන්දීමේ ස්ථාවරයෙහි වෙනස්වීම් පවතීම ඉතාමත් පැහැදිලි හා ප්‍රසිද්ධ කරුණකි.

අල්ලාහ් තමා පිළිබඳව 'ඔහු අර්ෂයෙහි මහානුපාත සම්පන්න ලෙස වාඩිවිය' යනුවෙන් පැවැසීමෙන්, මෙහි වාඩිවීම යනු එකී මූලික අර්ථය අනුව දැනගත හැකි කරුණකි. නමුත්, වාඩිවීම යනුවෙන් යථාර්ථභාවය අප දැනීමේ හැකියාවෙන් වටහා ගත නොහැකි කරුණකි. මන්ද, වාඩිවීමේ මූලික අර්ථයෙහි නිර්මාතෘයන් අතරද වෙනස්කම් පවතින්නේය. ශක්තිමත් පුටුවක වාඩිවීම, පරුෂකමෙන් හා දැහැලීමෙන් ගමන් කරන්නා ඔටුවෙකු මත වාඩිවීම හා සමානව නොපවතී. මැවීම් අතර වාඩිවීම කෙරෙහි මෙවැනි වෙනස්කම් පවතින්නේ නම්, මවන්නා හා මැවීම් අතර එම වාඩිවීම කෙරෙහි පවතින වෙනස්කම් පැහැදිලි හා ප්‍රසිද්ධියකි.

ඉහත සඳහන් පරිදි අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාසය කිරීම තුළින් විශ්වාස වන්නයින්ට ඉතා විශාල ප්‍රයෝජනයන් කිපයක් ලැබෙන්නේය. ඒවා අතර සමහරයන් මෙසේය.

1-අල්ලාහ්ගේ ඒකීයභාව ප්‍රතිපත්තිය පිළිගැනීම. එනම් ඔහු හැර අන් කවරෙකුගෙන් හෝ කිසිදු අපේක්ෂාවක් හෝ බියක් නොපවතින පරිදි හා ඔහු හැර වෙනත් කවරෙකුට හෝ කිසිදු නැමදුම් වර්ගයන් යොමු නොකරන ආකාරයට ස්ථිර පැවැත්මෙන් සිටීම.

2-අල්ලාහ්ගේ අලංකාරමත් නාමයන් හා ශ්‍රේෂ්ඨමත් ගුණාංගයන්ට සරිලන පරිදි ඔහුට පරිපූරණ ආදරය කිරීම හා ගරුත්වය කිරීම.

3-අල්ලාහ් අණ කළ දේ ක්‍රියා කිරීම හා ඔහු තහනම් කළ දේ වැළකී සිටීම මගින් ඔහුට කළ යුතු නැමදුම් ස්ථිර කිරීම.

මලක්වරුන් විශ්වාස කිරීම

මලක්වරුන් සැඟවුණු ලෝකයට අයත් නිර්මාන වර්ගයකි. ඔවුන් අල්ලාහ්ට නැමදුම කරන අතර, ඔවුන්ට වන්දනාමාන බලමිහිමයෙන් හෝ මවා පාලන කරන බලයෙන් හෝ කිසිවක් නැත. අල්ලාහ් ඔවුන්ව ආලෝකයෙන් මවා, ඔහුගේ අණට සම්පූර්ණයෙන් කිකරුවීමේ ස්වභාවයද, ඒ අනුව ක්‍රියා කිරීමේ හැකියාවද ඔවුන්ට ලබාදී ඇත. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

කවරෙකු ඔහු (අල්ලාහ්) සමග සිටින්නේද ඔවුන් (මලක්වරුන්) අභාකාර කරමින් ඔහුට වැදෑම් පිදුම් කිරීම ප්‍රතික්ෂේප නොකරති. ඔවුහු විධාවට නොපත්වෙති. තවද, වෙහෙසටද නොපත්ව දිවා රාත්‍රී නොතකා ඔහුව ප්‍රශංසා කරමින් සුවිශුද්ධ කරති. (අල්කුර්ආන්-21:19-20)

ඔවුන් විශාල සංඛ්‍යාවකින් සමන්විත පිරිසක්වන අතර, ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව ගැන අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙකු හෝ නොදනිති. නබිත්‍යක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ මිරාජ් නම් දෙව් ලොව ගමන පිළිබඳව අනස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන නබි වදනෙහි මෙසේ සඳහන්වේ.

නබිත්‍යක මුහම්මදු (සල්) තුමානන්ට අහසෙහි පිහිටා ඇති බය්තුල් ම:මුර් පෙන්වනු ලැබින. එහි දිනපතා හැන් නැ දහස් මලක්වරුන් සලාතය ඉටු කරමින් සිටියහ. ඔවුහු එතැන් සිට පිටත්වූ පසු නැවත නොපැමිණෙති. මෙය ඔවුන්ගේ අවසන් පැමිණීමක් ලෙසද පවති. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

මලක්වරුන් පිළිබඳ විශ්වාසය ක්රැණි කතරක් මත පවතී.

1-මවුන්ගේ පැවත්ම ගැන විශ්වාසය කිරීම.

2-නම් වශයෙන් අපි දැන සිටින පිබිරිල් (අපෙල) වැනි මලක්වරුන් මවුන්ගේ නම් සමගද, නම් වශයෙන් නොදැන සිටින මලක්වරුන් පොදුවෙන්ද විශ්වාසය කිරීම.

3-අපි දැන සිටින මලක්වරුන්ගේ ස්වභාවයන් පිළිබඳව විශ්වාසය කිරීම. මෙයට පිබිරිල් (අපෙල) තුමාගේ ස්වභාවය නිදසුනකි. පිබිරිල් (අපෙල) තුමාව මවනලද සැබෑ ස්වරූපයෙන්ම තමා දුටු බවත්, එතුමාට පියාපත් භයසියක් තිබූ බවත්, අභය එතුමා වසාගෙන සිටී බවත් නඟිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පවසන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

අල්ලාහ්ගේ අණ පරිදි මලක්වරයා මිනිස් රූපයට පරිවර්තනය විය හැක. අල්ලාහ් මර්යම්-මේරි තුමිය වෙත පිබිරිල් (අපෙල) තුමාව එවීම මෙයට නිදසුනකි. එනම් එතුමා අංග සම්පූර්ණ මිනිස් රූපයෙන් මර්යම් තුමිය ඉදිරියෙහි පැමිණ සිටිය.

එමෙන්ම, නඟිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා තම ශ්‍රාවක රුවන් හා සමග අසුන්ගෙන සිටිනවිට, සුදෝ සුදු අඳුමෙන් සැරසී, කළු පැහැති භිසෙකසින් යුත් පුද්ගලයෙකුගේ රූපයෙන් පිබිරිල් (අපෙල) තුමා පැමිණියේය. මහුගෙන් ගමනේ වෙහෙසක් හෝ විඩාවක් හෝ දක්නට නොලැබූ අතර, ශ්‍රාවකරුවන් අතර කවරෙකු හෝ මෙයට පෙරද මහුව දිටි මින් නොසිටියහ.

පැමිණි ඔහු නිතිනායක තුමාගේ දනහිස් දෙකට ඔහුගේ දනහිස් දෙක සේන්ද්‍ර වන පරිදි එතුමාගේ ඉදිරියෙහි අසුන්ගෙන, සිය කළුව දෙක මත තම අල්ල දෙක තැබීය. පසුව ඔහු නිතිතුමාගෙන් ඉස්ලාම්, ඊමාන්, ඉහ්සාන් (පවිත්‍ර වේතනා), අවසාන දිනය හා එකී සළකුණු පිළිබඳව ප්‍රශ්න කළේය. නිතිතුමා ඒ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දීමෙන් පසු ඔහු පිටත්ව ගියේය. පසුව නිතිතුමා (ශ්‍රාවකරුවන් අමතා) ‘ඔහු පිබිරිල්ය. ඔබලාගේ ආගම ඔබලාට උගන්වන්නට ඔබලා වෙත පැමිණිය’ යනුවෙන් පැවැසීය.

එමෙන්ම, අල්ලාන් ඉබිරානිම් (අමෙල) හා ලූත් (අමෙල) යනාදි නිබිවරුන් වෙත එවූ මලක්වරුන් මිනිස් රූපයෙන්ම පැමිණියහ.

4-අල්ලාන්ගේ ආඥාව පරිදි මලක් වරුන් කුමන ක්‍රියා වන්හි යෙදමින් සිටින බව අපි දැන සිටින්නේද, ඒවා විශ් වාස කිරීම. එනම්, ඔවුන් කිසිදු වෙහෙසකින් හෝ විඩාවීමකින් තොරව දිවා රාත්‍රී නොතකා අල්ලාන්ව තස්බීන් ප්‍රශංසා කර හා නැමදුම් කිරීමෙහි නොකඩවා නිරතවී සිටින බවට විශ්වාස කළ යුතුය.

විශේෂ වගකීම් පවරනලද සමහර මලක්වරුන් මෙසේය.

- පිබිරිල් : අල්අමීන් (විශ්වාස වන්තයා) නම් ඔහුට දූතව රුන්ට හා වක්කාවරුන්ට අල්ලාන්ගෙන් සිට පහළවන නිවේදනය ගෙන ඒමේ වගකීම පවරා ඇත.
- මිකාර්ල් : වැස්ස හා පැලෑටි බෝගයන් පිළිබඳ වගකීම ඔහුට පවරා ඇත.

- ඉස්රාඊල් : අවසාන දිනය සිදුවීම හා මැවීමෙන් නැවත පණ පොවා නැගිටවීම සඳහා සූර් හෙවත් කාහලයෙහි පිඹීමේ වගකීම ඔහුට පවරා ඇත.
- මලකුල් මවත් : මරණය සිදුවන මොහොතේ ප්‍රාණය අත් පත් කිරීමේ වගකීම ඔහුට පවරා ඇත.
- මාලික් : නිරයෙහි වගකීම් දැරීම ඔහුට පවරා ඇත.
- ගර්භාෂයේ සිටින සිසුවන් රුකීමේ වගකීම් පවරා ඇති මලක්වරුන් : මවකුගේ කුසෙහි සිටි මසක් සම්පූර්ණවූ පසු අල්ලාහ් එම දරුවා වෙත මලක්වරයෙක් එවා, එම දරුවාගේ ආහාර පානයත්, ආයුෂ කාලය, ක්‍රියාවන් සහ එම දරුවා ආශීර්වාදයට හිමිවූ කෙතෙක්ද, නොහොත් ශාපයට හිමිවූ කෙතෙක්ද යනාදිය සටහන් කරන මෙන් අණ කරයි.
- මිනිසුන්ගේ ක්‍රියාවන් රුකීමේ වගකීම් පවර ලද මලක් වරුන් : ඔවුන් මිනිසුන්ගේ දකුණු හා වම් දෙස සිට සැම දෙනාගේ ක්‍රියාවන් සටහන් කරති.
- මරණයට පත්වූ අයගෙන් ප්‍රශ්න කිරීමේ වගකීම පවරා ඇති මලක්වරුන් : මිනිය මිනිවලෙහි තැන්පත් කළායින් පසු ඔහු වෙත මලක්වරුන් දෙන්නෙක් පැමිණ, ඔහුගේ දෙවියා කවරෙක්ද ?, ආගම කුමක්ද ? හා වත්තෑ වරයා කවරෙක්ද ? යනාදිය වශයෙන් ඔවුහු ප්‍රශ්න කරති.

මලක්වරුන් විශ්වාස කිරීමේ ජවහින විශිෂ්ඨ ප්‍රයෝජනයන්

1-අල්ලාහ්ගේ ගරුත්වය, හැකියාවන් හා බල මහිමය යනාදින් පිළිබඳ දැනුම. සැබැවින්ම, නිර්මාතෘයන්හි ගරුත්වය නිර්මාතෘවරයාගේ ගරුත්වයෙහි පවතී.

2-අල්ලාහ් මිනිසුන්ට කළ උපකාරය වෙනුවෙන් මුහුට තුනි පුද කිරීම. එනම්, මිනිසුන් ආරක්ෂා කිරීම, ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සටහන් කිරීම හා ඔවුන්ගේ යහ පීචනයන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ් මලක්වරුන් පත්කර ඇත.

3-මලක් වරුන් අල්ලාහ්ට පුද පූජා කර සිටින හෙයින්, ඔවුන් ආදරය කිරීම.

නොමග ගිය සමහර පිරිස් මලක්වරුන් ගරීරයෙන් යුත් පිරිසක් වීම ප්‍රතික්ෂේප කරති. තවද, මලක් වරුන් යනු, මැවීමට සැලැවී පවතින යහපත් හැකියාවන් ලෙස සළකන බව ඔවුහු පවසති. මෙම නිගමනය අල්ලාහ්ගේ අල් කර්භානයද, නබිත්‍යක තුමාගේ සුන්නා සංකල්පයද මුස් ලිම්වරුන්ගේ ඒකමතික තීරණයද අසත්‍ය කරයි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

පැයසුම් සියල්ල අහස් හා පොළොව නිර්මාණය කළ හා මලක් වරුන් දුනයන් ලෙසට පත් කළ අල්ලාහ්ටම හිමිවේ. ඔවුන් (මලක්වරුන්) පියාපත් දෙකින්, තුනින් හා සතරින් සමන්විත අයවේ. (අල්කුර්භාන්-35:1)

මලක් වරුන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්(ගේ ප්‍රාණය) අත් පත් කරමින් සිටීම (නබිතුමනි) මඟ දුටුවෙනම්, (එක් බයා නක දර්ශනය මඟ දකි. මලක් වරුන්වූ ඔවුන්) ඔවුන්ගේ මුහුණටද ඔවුන්ගේ පිටටද පහර දෙති. (අල්කුර්භාන්-8:50)

මෙම (අවිශ්වාසීන්වූ) අපරාධකරුවන් මරණාසන්න වේද නාවට ලක්වී සිටින කල්හි මලක්වරුන් ඔවුන්ගේ අත් දිගු කොට 'මඟලාගේ ප්‍රාණයන පිටමත් කරන්න' (යනුවෙන් ඔවුන් පවසති) (අල්කුර්භාන්-6:93)

මෙසේ මලක්වරුන්ගේ හදවතෙන් බිය ඉවත්වී ගියවිට 'බෙලාගේ' දෙවියා පැවැසියේ කුමක්ද? යනුවෙන් විමසති. (එයට ඔවුහු) 'ඔහු සත්‍යයම පැවැසිය. ඔහු (අල්ලාහ්) අති උසස්ය. අති උන්නමයාය' යනුවෙන් ඔවුහු පවසති. (අල්කූර් ආන්-34:23)

ස්වර්ග වාසීන් පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මලක්වරුන් (ස්වර්ගයේ) සෑම දොරටුවකින්ම (ස්වර්ග වැසියන්වූ) ඔවුන් පිළිගැනීමට (ඔවුන් වෙත) පැමිණ සිටිති. (මලක්වරුන් ඔවුන් අමතා) 'බෙලා (ලොවෙහි) ඉවසීමෙන් සිටී බැවින්, බෙලාට (අල්ලාහ්ගේ) ආශීර්වාදය ලැබේවා. අව සාන (දිනකෙහි) නිවස කෙතරම් යහළුදාය්‍යද? (යනුවෙන් පවසති) (අල්කූර්ආන්-13:23-24)

තඹනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවසූ බව අබුහුරේරු (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ් පුද්ගලයෙකුට ආදරය කරන්නේනම්, ඔහු පිබි රීල් (අලෙ) තුමා අමතා 'සැබැවින්ම, අල්ලාහ් මෙම පුද්ගලයාට ආදරය කරයි. ඔබද ඔහුට ආදරය කරන්න. යනු වෙන් අණ කරයි. එසේම පිබිරීල් (අලෙ) තුමාද එම පුද්ගලයාට ආදරය කරයි. පසුව එතුමා අහසෙහි සිටින්නන් අමතා 'අල්ලාහ් මෙම පුද්ගලයාට ආදරය කරයි. එහෙයින්, බෙලා සියළු දෙනාද ඔහුට ආදරය කරන්න' යනුවෙන් පවසයි. එසේම ඔවුන් සියළු දෙනා ඔහුට ආදරය කරති. පසුව ඔහු පොළොවෙහි යහපත් ශීලයෙකු ලෙසට පිළිගනු ලබයි. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

සිකුරාදා දින මලක්වරුන් මස්පිදයේ සැම දොරටුවෙහිම අසුන්ගෙන සිට ප්‍රථමයෙන් පැමිණෙන්නන් පිළිවෙලට සටහන්කර ගනිති. ඉමාම්වරයා මිම්බර (දේශනා කුටි)යෙහි අසුන් ගත් විගස ඔවුන් තම සටහන් පත් සියල්ල අකුලාගෙන දේශනයට සවන්දීම සඳහා පැමිණෙති. (බුහාරි ග්‍රන්ථය අසුරෙහි)

මෙම මූලික සාධකයන් මලක්වරුන් ශරීරයෙන් යුත් පිරිසක් හැර, නොමග ගිය පිරිස්ගේ මතයට අනුව මානසික හැකියාවන් නොවන බව පැහැදිලිවම වටහා දෙන්නේය. මුස්ලිම්වරුන්ගේ ඒකමතික තීරණයද මෙම මූලික සාධකයන් මතම පවතී.

දේව ග්‍රන්ථයන් විශ්වාස කිරීම

කුතුබ් යනු, කිතාබ් යන වචනයෙහි බහු වචනයකි. එය ලියන ලද දෙයක් යනු තේරුම වටහා දෙයි. අල්ලාහ් තම දූතවරුන්ට පහලකළ දේව ග්‍රන්ථයන් කුතුබ් යනුවෙන් හැඳින්වේ. මිනිසුන් මෙලොවෙහි සහ පරලොවෙහි ජයග්‍රහණය ලබාගැනීම සඳහා ආශීර්වාදයක් හා යහමග පෙන්වීමක් වශයෙන් අල්ලාහ් ඒවා පහල කළේය.

ග්‍රන්ථයන් පිළිබඳ විශ්වාසය කරුණු සතරක් මත පවතී.

1-සැබැවිත්ම, දේව ග්‍රන්ථයන් අල්ලාහ්ගෙන් සිටම පහල වූ බව විශ්වාස කිරීම.

2-නම් වශයෙන් දැන සිටින ග්‍රන්ථයන් එකී නම් වශයෙන්ම විශ්වාස කිරීම. එනම් නබිතායක මුහම්මද (සල්)

තුමාට පහලවූ කුර්භානය, නම් මුසා (අලෙ) තුමාට පහලවූ තවරානය, නම් ර්සා (අලෙ) තුමාට පහලවූ ඉන්ජිලය හා නබි දාවුද් (අලෙ) තුමාට පහලවූ සබුරය යනාදී ග්‍රන්ථයන් විශ්වාස කළ යුතුය. එසේම, නම් වශයෙන් නොදන්නා ග්‍රන්ථයන් ගැන පොදුවෙන් විශ්වාස කළ යුතුය.

3-එම ග්‍රන්ථයන් ලබා දෙන්නා විශ්වාසනීය පණිවිඩයක් සැබෑ බව සනාථ කිරීම. එනම්, කුර්භානයේ සඳහන් සියළු තොරතුරුද, පැරණි ග්‍රන්ථවල වලංගුවෙන් පවතින තොරතුරුද සැබෑ බව සහතික කළ යුතුය.

4-එම ග්‍රන්ථයන්හි අවලංගු නොවී පවතින නීතිරීතින් අනුගමනය කිරීම, ඒවා ගැන තෘප්ති වීම හා ඒවා එසේම පිළිගැනීම. එම නීතිරීතින්හි සුක්ෂ්ම භාවය පිළිබඳව දැන සිටියද, නොදැන සිටියද ප්‍රශ්නයක් නොවන්නේය. පැරණි ග්‍රන්ථයන් සියල්ල කුර්භානයේ පැමිණීමත් සමගම අවලංගු විය. මේ බව අල්ලාන් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, (නබිතුමන්) සත්‍යය උසුලා සිටින මෙම දේව ග්‍රන්ථය ඔබ වෙත අපි පහළ කළෙමු. මෙය (කුර්භානය) දේව ග්‍රන්ථයන් අතර පෙර පහළවූ ග්‍රන්ථයන් සත්‍ය කරමින්ද ඒවා ආරක්ෂාකර (අවසන්කර)මින්ද පවතී. (අල්කුර්භාන්-5:48)

මේ අනුව, පැරණි ග්‍රන්ථයන්හි කිසිදු නියෝගයක් මත හෝ ක්‍රියා කිරීම තහනම්වන අතර, ඒවායින් අල්කුර්භානය සත්‍යකළ හා සනාථකළ නියෝගයන් අනුව පමණක් ක්‍රියා කිරීමට හැක.

ග්‍රන්ථයන් විශ්වාස කිරීමේ ජවනිත විග්‍රහයේ ප්‍රශ්න

1-අල්ලාහ් සැම සමාජයන්ටම යහමට පෙන්වනු පිණිස ග්‍රන්ථයන් පහළ කිරීම මගින් ඔවුන්ට කළ සැලකීම පිළිබඳ දැනුම.

2-අල්ලාහ් සැම සමාජයන්ටම ඔවුනොවුන්ගේ ස්වභාවයට ගැලපෙන පරිදි අර්ථ නම් යහමට ලබා දීමෙහි සුක්ෂ්ම භාවය පිළිබඳ දැනුම. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

අපි බෙලාගේ සැම සමාජයන්ටම අර්ථ නම් ආගමක්ද මගපෙන්වීමක්ද සලසා දී ඇත්තෙමු. (අල්කුර්ආන්-5:48)

3-මෙමගින් අල්ලාහ් ඔවුන්ට කර ඇති දායාදයන් වෙනුවෙන් ඔහුට තූති පුද කිරීම.

රජුල්වරුන් විශ්වාස කිරීම

රජුල් යනු, රැජුල් යන වචනයෙහි බහු වචනයකි. එය එවක ලබන පුද්ගලයා යනුවෙන් හැඳින්වේ. එනම්, යම් පණිවිඩයක් පුද්ගලයෙකු වෙතට යොමු කිරීම සඳහා එවකු ලැබූ පුද්ගලයාය.

අල්ලාහ් කවරෙකුට අර්ථ ආගමක් වැනි මගින් හෙළිදරව් කොට එය මානව සංහතිය කරා ප්‍රචාරය කරන මෙන් අණ කර ඇත්තේද, ඔවුන් රජුල්වරුන් බව හැඳින්වේ. ඔවුන්ගේ ප්‍රථම රජුල් වරයා නබි නුහ් (අපේල) තුමා වන අතර, නබි මුහම්මද් (සල්) තුමා අවසාන රජුල් වරයාය. මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(නබිතුමන්,) නුඹේ තුමාට සහ ඔහුට පසුව පැමිණ නබි වරුන්ට අපි වහි (හෙළිදරව්ව) පහළ කළාක් මෙන්, සත්‍යයෙන්ම, ඔබටද අපි වහි පහළ කළෙමු. (අල්කුර්ආන්-4:163)

අනස් බිත් මාලික් (රලි) තුමා අප් ඡාගාඅත් හෙවත් මැදිහත් වීම පිළිබඳව නබිත්‍යයක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

(පරලොව දිනයෙහි) මිනිසුන් නබි ආදම් (අඳෙලෙ) තුමා වෙත පැමිණ තමන් වෙනුවෙන් (අල්ලාහ් අතර) මැදිහත්වන මෙන් ඉල්ලා සිටිති. එයට එතුමා ‘තමාට නොහැක. ඔබලා අල්ලාහ් එවූ ප්‍රථම රජුල්වරයා වන නබි නුඹේ (අඳෙලෙ) තුමා වෙත කරා යන්න’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

නබිත්‍යයක මුහම්මද් (සල්) තුමා ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මුහම්මද් (සල්) ඔබලාගෙන් කවරෙකුගේ හෝ පියෙකු ලෙසට නොසිටිය. නමුත්, එතුමා අල්ලාහ්ගේ රජුල් වරයා හා අවසන් වස්තුවරයාවේ. (අල්කුර්ආන්-33:40)

රජුල් (දුන) වරයෙකු නොඑවන ලද කිසියම් සමාජයක් හෝ නොමැත. අල්ලාහ් එම රජුල්වරයාට විශේෂ ඡර්ඡා ආගමක් ලබාදී ඔහුව ඔහුගේ සමාජයන් කරා යවන්නේය. එසේම, නබි (වහාන්තා)වරයෙකු නොඑවූ කිසිදු සමාජයක් හෝ නොමැත. අල්ලාහ් ඔහුට පැරණි ආගමක් එය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම සඳහා වහි මගින් හෙළිදරව් කොට ඔහුගේ සමාජය කරා යවන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නිශ්චය වශයෙන්ම, 'අල්ලාහ්ට (පමණක්) නැමදුම ඉටු කරන්න නාගුත් (ව්‍යාප් දෙව්වරුන්)ගෙන් ඇත්වන්න' යනු වෙන් දේශනා කිරීම සඳහා සියළුම සමාජයන් කරාම අපි දුන්නවරයෙක් එවා ඇත්තෙමු. (අල්කුර්ආන්-16:36)

අවවාද කරන කවරෙකු හෝ නොපැමිණි කිසියම් සමාජයක් හෝ නොමැත. (අල්කුර්ආන්-35:24)

ඇත්ත වශයෙන්ම, අපි නවරාත්‍ය පහළ කෙළෙමු. එහි යහමග පෙන්නීමක් හා ආලෝකයක් පවතින. (අල්ලාහ්ට) අවනතවු වක්තෘවරුන් එමගින්ම යුදෙව්වරුන්ට විනිශ්චය කරමින් සිටියහ. (අල්කුර්ආන්-5:44)

මෙම රජුල්වරුන් සෑම දෙනා අල්ලාහ්ගේ නිර්මාතෘත්ව මිනිසුන්ය. ඔවුන්ට නැමදුමට අදාල බලය හෝ මවා පාලනය කරන බලය හෝ නොමැත. රජුල්වරුන්ගේ නායකයා වූ හා ඔවුන් අතර අල්ලාහ් ඉදිරියේ උසස් ස්ථානයක් දරණ නබිතායක මුහමම්දු (සල්) තුමා පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

(නබිතුමනි) අල්ලාහ්ගේ ශ්‍රිය මනාපය හැර යහපතක් හෝ අයහපතක් සිදුකිරීමේ හැකියාව මාහට නොමැත. මා සැඟවුණු කරුණු පිළිබඳව දැනුවත්ව සිටින්නේ නම්, මම අධික ලෙස කුසල් රැස්කරමින් සිටියෙමි. එසේම, කිසියම් විපාකයන් හෝ මාහට සිදු නොවන්නටද හැකිවේ. විශ්වාස කරන ජනතාවට මා අවවාද කරන්නෙකු හා සුභාසිංසනය පවත්වනෙකු වශයෙන් සිටිමි' යනුවෙන් ඔබ පවසන්න. (අල්කුර්ආන්-7:188)

(නඛිතමනි) ඔබ පවසන්න. සත්‍යයෙන්ම, ඔබලාට කිසි යම් අනතුරක්ද යහපතක්ද කිරීමේ බලයක් මට නොමැත. ඔබ පවසන්න. අල්ලාහ්ගෙන් සිට මා මුදවන්නට කවරෙකුට හෝ නොහැක. නවද, ඔහු හැර අන් කිසියම් පිළිසරණක් හෝ මාහට නොමැත. (අල්කුර්ආන්-72:21-22)

මිනිස් ස්වභාවයට අදාලවූ ලෙඩ, මරණය, කුස ගින්න, පිපාසය හා මෙවැන්නන් මෙම රසුල්වරුන්ටද සිදුවන්නේය. ඉබ්‍රාහිම් (අලෙ) තමාගේ දෙවියා පිළිබඳව කළ වර්ණනාව අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

නවද, මාහට ආහාර පානයන් සපයන්නේ හෙතම ඔහු මය. මා රෝගයට පත්වුවිට, මාව නිරෝගි කරන්නේද ඔහු මය. නවද, මාව මරණයට පත්කරන්නේද, පසුව මාහට පණ පොවන්නේද ඔහුමය. (අල්කුර්ආන්-26:79-81)

නඛිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා 'මාද මබලා මෙන් සාමාන්‍ය මිනිසෙක්වන අතර, මබලා අමතකවන සේම මාද අමතක වන්නේය. එනිසා, මා අමතකවූයේනම්, මබලා මාහට මතක් කරන්න' යනුවෙන් පවසන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

අල්ලාහ් රසුල් වරුන් ගැන වර්ණනා කරන කළ 'රසුල් වරුන් මාහට ඉතාමත් අවංකව කිකරුවී සිටින බවත්, එය ඔවුන්ගේ උතුම්වූ තරාතිරම බවත් අල්ලාහ් සංඥාකර පවසන්නේය. නුඹ් (අලෙ)තුමා ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි.

නිශ්චය වශයෙන්ම, ඔහු (නුහු තුමා) කළිගුණ දන්නා වහලෙකි. (අල්කුර්ආන්-17:3)

නඛිත්තයක මුහුම්මද (සල්) තුමා ගැන අල්ලාන් මෙසේ පවසන්නේය.

ලෝක වැසියන්හට අවවාදයක් වනු පිණිස (සත්‍යය හා අසත්‍යය වෙන්කර වටහා දෙන මෙම) උර්කාන් (අල්කුර් ආන්) ග්‍රන්ථය ඔහුගේ වහලා (මුහම්මද්) වෙත පහල කළ ඔහු (අල්ලාන්) අති ශ්‍රෝෂ්ඨ වන්තයාය. (අල්කුර්ආන්-25:1)

(නඛි) ඉබ්‍රාහිම් (අමෙල), ඉස්හාක් (අමෙල) හා යාකුබ් (අමෙල) යන වක්තෘවරුන් ගැන අල්ලාන් මෙසේ පවසයි.

තවද, අපගේ වහලන්වූ ඉබ්‍රාහිම්ද ඉස්හාක්ද යාකුබ්ද ඔබ සිහිකරන්න. ඔවුන් නිර්භීත ශක්තියක් හා (දිව්‍යමාන) දර්ශනයක් හිමිවූ අය වෙ. පරලොව කෙරෙහි සිහි කිරීම යනු පවිත්‍ර වෙනතාව ඔවුන් සතුව තිබී හෙයින්, ඔවුන්ව තෝරා ගන්නෙමු. නියතව, ඔවුන් අප වෙත තෝරා ගන්නා ලද විද්වතුන්ය. (අල්කුර්ආන්-38:45-46)

මරියම් (අමෙල) තුමියගේ පුත්‍රයාවන රිසා (අමෙල) තුමා ගැන අල්ලාන් මෙසේ සඳහන් කරන්නේය.

ඔහු (රිසා-පේසු) අපි අනුග්‍රය කළ වහලෙකු මිස අන් කිසිවෙකු නොමැත. තවද අපි ඔහුව රිශ්ශිල් පරම්පරාවට ආදර්ශයක් ලෙස පත් කෙළෙමු. (අල්කුර්ආන්-43:59)

රුසුල්වරුන් ජිවිතද විශ්වාසය කරැණු සතරක් මත පවතී.

1-ඔවුන් ගෙන ආ සංදේශය සැබැවින්ම අල්ලාන්ගෙන් සිට පැමිණි සැබෑ සංදේශයක් බව විශ්වාස කිරීම. එනිසා, කවරෙකු කිසිදු රසුල් වරයෙකුගේ සංදේශනය ප්‍රතික්ෂේප

කරන්නේද, ඔහු රසුල්වරුන් සෑම දෙනාම ප්‍රතික්ෂේප කළ අයෙකු ලෙස සළකනු ලැබේ. නබි නූහ් (අලෙ) තුමා ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(නබි) නූහුගේ සමාජයන් (සියළුම) රසුල්වරුන් අසත්‍ය කළහ. (අල්කුර්ආන්-26:105)

නබි නූහු (අලෙ) තුමාට ඔහුගේ සමාජයන් අසත්‍ය කළ චක්‍රවාතුවේ ඔහු හැර වෙනත් කිසියම් රසුල්වරයෙක් නොසිටී බැවින්, ඔවුන් රසුල්වරුන් සෑම දෙනා ප්‍රතික්ෂේප කළ අසත්‍යකරුවන් ලෙස අල්ලාහ් පත් කළේය. මේ අනුව, කුමන ක්‍රිස්තු බැතිමතුන් නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමාට අසත්‍යකර, එතුමාට අනුගමනය නොකර සිටින්නේද, එම ක්‍රිස්තු බැතිමතුන් (එතුමාට පමණක් නොව) නබි රසා තුමා වද අසත්‍යකර, එතුමාට අනුගමනය නොකරන්නන්ය.

විශේෂයෙන්, නබි රසා (අලෙ) තුමා නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමාගේ පැමිණීම පිළිබඳව ක්‍රිස්තු බැතිමතුන්ට සුභාසිංහනයක් පවසා ඇත. එකී තේරුමනම්, නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ඔවුන් (ක්‍රිස්තු බැතිමතුන්) නොමග යැමෙන් මුදවා, ඔවුන්ට සෘජු මාර්ගයක් පෙන්වීම සඳහා ඔවුන් වෙත එවූ දූතවරයෙක් මිස අන් කිසිවක් නොවේ.

2-නම් වශයෙන් දැන සිටින රසුල් වරුන්වූ නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා, ඉබ්‍රාහිම් (අලෙ) තුමා, මුසා (අලෙ) තුමා, රසා (අලෙ) තුමා හා නූහ් (අලෙ) යන දූතවරුන් විශ්වාසය කිරීම. මෙම පස් දෙනා ස්ථිර හඳවතින් (උලුල් අස්මි) ක්‍රියා කළ රසුල්වරුන් ලෙස හඳින්වේ. ඔවුන් ගැන අල්කුර්ආනයෙහි ස්ථාන දෙකක මෙසේ සඳහන්වේ.

තවද, (නඬිතුමනි, බො සිහි කරන්න) අපි සැම වක්තෘ වරුන්ගෙන්ද, එසේම, බොගෙන්ද, නුග්ගෙන්ද, ඉබ්රාහිම් ගෙන්ද, මුසාගෙන්ද හා මරියම්ගේ පුත්‍ර රසාගෙන්ද අපි ස්ථිර පොරොන්දුවක් ලබා ගත්තෙමු. (අල්කුර්ආන්-33:7)

(විශ්වාස වන්නයින්) නුග් (අමෛ) තුමාට කුමණ දෙය ඔහු උපදෙස් කළේද, එයම ඔහු බොලාට ආගමක් බව පත් කළේය. එනිසා, (නඬිතුමනි) අපි බොට වහි (හෙළිදරව්ව) මගින් පහළ කළේද ඉබ්රාහිම්, මුසා, රසා යන නඬිවරුන්ට උපදෙස් කළේද (කුමක්නම්) 'බොලා (ඒක දේවත්වයට හිමි) ආගම ස්ථිරසාරව ග්‍රහණයකර ගන්න. බොලා එහි පිල්වලට බෙදී වෙන් නොවන්න' යනුවෙනි. (අල්කුර්ආන්-42:13)

නම් වගයෙන් දැන සිටින රජුල් වරුන් පිළිබඳව පොදු වෙන් විශ්වාස කළ යුතුය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, (නඬිතුමනි,) නිශ්චය වගයෙන්ම, බොට පෙර අපි රජුල්වරයන් එවා ඇත්තෙමු. ඔවුන්ගෙන් සමහරුන් ගැන අපි බොට පවසා ඇත්තෙමු. (තවත්) සමහරුන් ගැන අපි බොට නොපසා ඇත්තෙමු. (අල්කුර්ආන්-40:78)

3-ඔවුන් පිළිබඳ නිවැරදි පණිවිඩ සත්‍ය කිරීම.

4-ඔවුන්ගෙන් අප වෙත එවන ලද රජුල් වරයාගේ භී අත් නම්වූ නීති පද්ධතිය අනුව ක්‍රියා කිරීම. ඔහු අවසන් දූතයා හා මුළු මිනිස් සංහතිය සඳහා එවන ලද නඬිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමානන්ය. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙලෙස පවසන්නේය.

මහ දෙවියා මන දිවුරා කියමි. මවුත් තමන් අතර ඇතිවූ ප්‍රශ්නවලදී මබව විනිශ්චයකරා ලෙස පිළි ගැනීමෙන් පසු මහ කළ විනිශ්චය ගැන තෘප්තිමත්වී එම විනිශ්චය ඔවුන් පිළි ගන්නා තුරු ඔවුන් විශ්වාස වන්නයින් විය නොහැක. (අල්කුර්ආන්-4:65)

රසුල්වරුන් විශ්වාස කිරීමේ ජවනික විග්‍රහයේ ප්‍රශ්නාත්මක

1-අල්ලාන්ගේ සෘජු මාර්ගය කරා මග පෙන්වීම සඳහා හා අල්ලාන්ට නැමදුම කිරීමේ ක්‍රමය පැහැදිලි කිරීම සඳහා මිනිසුන් වෙතට රසුල්වරුන් එවීම මගින් ඔවුන්ට අල්ලාන් කර ඇති කරුණාව හා ආදරය පිළිබඳව දැනීම.

2-මෙම උතුම් භාග්‍ය සඳහා අල්ලාන්ට තූති පුද කිරීම.

3-රසුල් වරයන් ප්‍රිය කිරීම, ඔවුන්ට ගරුත්වය දැක්වීම හා ඔවුන්ට ඔබ්බෙන් ආකාරයට ඔවුන් ප්‍රශංසා කිරීම. මන්ද යත්, ඔවුන් අල්ලාන්ගේ දූතවරුන්වූ අතර, ඔවුන් අල්ලාන්ට නැමදුම ඉටුකරමින්ද, ඔහුගේ නිවේදනය ව්‍යාප්ත කරමින් ද, ඔහුගේ වහළින්ට උපදෙස් කරමින්ද සිටින්නන්ය.

‘අල්ලාන්ගේ රසුල්වරුන් මිනිස් වර්ගයට අයත් නොවන නන්ය’ බවට තර්ක කරන සමහර හිතුවක්කාර පිරිස් එම රසුල් වරුන් අසත්‍ය කළහ. මෙම හිතුවක්කාරකම ප්‍රතික්ෂේපකර, අල්ලාන් මෙසේ පවසන්නේය.

මිනිසුන්ට යහමග පැමිණ කල්හි එය කෙරෙහි විශ්වාස කිරීමෙන් ඔවුන් වැළකී වූයේ ‘අල්ලාන් එක් මිනිසෙකුවද රසුල් වරයා ලෙස එව්වේ?’ යනුවෙන් කීමකි. ‘(මෙම) මහ පොලොවේ මලක්වරුන් ඇවිදීමත් සිටින්නේනම්, අපි ඔවුන්

වෙනුවෙන් අහසින් සිට එක් මලක්වරයෙකු රසුල්වරයෙකු ලෙස අපි එවා ඇත්තෙමු' යනුවෙන් ඔබ පවසන්න. (අල් කර්ආන්-17:94-95)

අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ මෙම මතය වැරදි සහගත බව මෙහි පැහැදිලි කරයි. මන්දයත්, පොලොවෙහි වසන්නේ මනුෂ්‍යයන් බැවින්, ඔවුන් වෙත එවිය යුතු රසුල් වරයාද මනුෂ්‍යයෙකු විය යුතුය. පොලොවෙහි වසන්නේ මලක් වරුන්නම්, ඔවුන් හා සමානව සිටීම සඳහා අල්ලාහ් ඔවුන් වෙත අහසින් මලක්වරයෙකුම එවා ඇති. මෙසේ රසුල්වරුන් අසත්‍ය කළ අය පැවැසූ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔවුහු 'ඔබලා අප හා සමාන මිනිසුන් මිස අන් කිසිවක් නොමැත. අපගේ පියවරුන් වැඳුම් කළ දැයින් අප වළක් වන්නට ඔබලා අදහස් කරන්නෝය. එසේ නම්, පැහැදිලි අණ බලයක් ගෙනෙන්න' යයි කීහ. එයට එම රසුල්වරුන් 'සැබවින්ම, අපි ඔබලා සේම මිනිසුන්ය. එනමුත්, අල්ලාහ් තම වහලුන් අතර, තමා කැමැති අයට (පමණක්) අනුග්‍රහය ලබා දෙන්නේය. අල්ලාහ්ගේ අවසරයෙන් හැර ඔබලා වෙත අණබලයක් ගෙන ඒමට අපහට නොහැක. (අල්කර්ආන් -14 : 10-11)

අවසාන දිනය විශ්වාස කිරීම

මිනිසුන් අතර ප්‍රශ්නකර, ඒ අනුව ඔවුන්ට කුලිය හෝ දඩුවම පිරිනැමීම සඳහා නැවත පණ පොවා නැගිටිට වන දිනය අවසාන දිනය යනුවෙන් හැඳින්වේ. මෙම දිනයෙන් පසු වෙනත් දිනයක් නොමැති නිසා, මෙසේ අවසාන දිනය

ලෙස නම්කර ඇත. අවසාන වශයෙන්, ස්වර්ග වාසීන් සහ අපායවාසීන් ඔවුනොවුන්ගේ ස්ථානවල ලැගුම්ගෙන සිටිති.

අවසාන දිනය ජිලිබ්ද විශ්වාසය කරැණු තුනක් මත පවතී.

1-නැවත පණ පොවා නැගිටවීම ගැන විශ්වාස කිරීම. එනම්, සුර් හෙවත් නලාවෙහි දෙවැනි වරට පිඹිනවිට මරණයට පත්වූ සැම දෙනාටම නැවත පණ පොවනු ලැබේ. පසුව ඔවුහු පාවහන් නොපැළඳ හිස් පාදයෙන්ද, අඳුම් නොපැළඳ නිර්වස්ත්‍රයෙන්ද හා වර්මවේදනය නොකරමින්ද විශ් වශේ අධිපතියාවූ දෙවියන් වහන්සේගේ ඉදිරියෙහි නැගිට සිටිති. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

අපි ප්‍රථමයෙන් මැවීම කිරීම කෙසේ ඇරඹුවේද, එසේම නැවත ඔවුන්ගේ. මෙය අපෙන් පවතින පොරොන්දුවකි. සැබවින්ම, අපි එය ඉටු කරන්නෙමු. (අල්කුර්ආන්-21:104)

අවසාන දිනයෙහි මිනිසුන් නැවත පණ පොවා නැගිටවීම කුර්ආනයද, තබ්තුමාගේ සුන්නා සංකල්පයද මුස්ලිම් වරුන්ගේ ඒකමතික එකඟතාවයද තහවුරු කරන දෙයකි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

පසුව, නියත වශයෙන්ම ඔබලා මින් ඉදිරියට මරණයට පත් වන්නන්ය. පසුව, ඔබලා නියත වශයෙන්ම, අවසාන දිනයෙහි නැගිටවනු ලැබේ. (අල්කුර්ආන්-23:15-16)

තබ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘අවසාන දිනයේදී මිනිසුන් සැමදෙනා පාවහන් නොමැතිව වර්මපේදනය නොකර නැගිටවනු ලැබේ’ යනුවෙන් පවසන්නේය. (බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන්)

නැවත පණපොවා නැගිටවීම මුස්ලිම්වරු සෑම දෙනාම සාධක ගතව සත්‍යයක් බවට ඒකමතිකව පිළිගෙන ඇති කරුණකි. රසූල් වරුන් මාර්ගයෙන් මිනිසුන්ට පවරන ලද වගකීම සඳහා ඔවුන්ට ප්‍රතිඵලය (කුලිය හෝ දඩුවම) ලබා දෙනු පිණිස ඔවුන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ් අවසාන දිනයක් පිහිටීම තුවණට අනුකූලවන කරුණකි. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

අපි බෙලාව නිශ් ප්‍රයෝජනය සඳහා නිර්මාණය කෙළ බවද හා බෙලා නැවත අප වෙත පමුණුවනු නොවන බවද බෙලා සිතාගෙන සිටියේ ? (අල්කුර්ආන්-23:115)

අල්ලාහ් මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ අමතන්නේය.

(නබිතුමනි) නිසැකයෙන්ම, බෙට් අල්කුර්ආනය (අනුව ජීවත්වීම) අනිවාර්ය කළ ඔහු (අල්ලාහ්) බෙට් පරලොව දිනය කරා පමුණුවන්නා ලෙසද සිටී. (අල්කුර්ආන්-28:85)

2-ප්‍රශ්න කිරීම හා කුලිය පිරිනැමීම කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම. එනම් මිනිසා ඔහුගේ ක්‍රියාවන් කෙරෙහි ප්‍රශ්නකර, ඒ අනුව, ඔහුට කුලිය හෝ දඩුවම පිරිනමනු ලැබේ. අල් කුර්ආනය හා නබිතුමාගේ සූත්තාන් සංකල්පය මෙය තහවුරු කරයි. මුස්ලිම් වරුන්ගේ ඒකමතික මතයද මෙසේම පවතී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නිසැකයෙන්ම, ඔවුන් නැවත අප වෙත පැමිණිය යුතුය. පසුව, ඔවුන්ගෙන් ප්‍රශ්න කිරීමේ වගකීම අප සතුව පවතී. (අල්කුර්ආන්-88:25-26)

කවරෙකු (අල්ලාහ්ගේ ඉදිරියෙහි) කුසල් රැගෙන පැමිණෙන්නේද, ඔහුට එවන් මෙන් දස ගුණයක් ලැබේ. එසේම කවරෙකු අකුසල් රැගෙන පැමිණෙන්නේද, ඔහුට එම කුසල්ේහි ප්‍රමාණයට (පමණක්) දඩුවම් පමාවනු ලැබේ. තවද, ඔවුන්ට කිසියම් අසාදාරණයන් හෝ සිදුකරනු නොලැබේ. (අල්කුර්ආන්-6:160)

අපි පරලොව දිනයෙහි සාධාරණ තුලාවන් ස්ථාපනය කරන්නෙමු. පසුව කවරෙකුට හෝ කිසියම් අසාධාරණයක් නොකරනු ලැබේ. මිනිසුන් කළ අභි අඬු ප්‍රමාණයක ක්‍රියාවක් වුවද එය අපි (ඵදින) ගෙන එන්නෙමු. ගණන් ගැනීමෙහි අපි ප්‍රමාණවත්වෙමු. (අල්කුර්ආන්-21:47)

තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

(පරලොව දිනයේ) අල්ලාහ් විශ්වාස වන්තයෙකු තමාගේ අසලට ගෙනවිත්, ඔහු මත තම කරුණාව පහළකොට ‘ඔබ මෙවන් පාප ක්‍රියාවන් ගැන දැන සිටින්නෙහිද?’ යනුවෙන් ප්‍රශ්න කරයි. එයට ඔහු ‘ඔව් මාගේ ස්වාමිනි’ යනුවෙන් කියයි. මේ ආකාරයට ඔහු තමාගේ පාප ක්‍රියාවන් සියල්ල පිළිගෙන, ඔහු විතාශයට පත්වූ බව සිතන කළ අල්ලාහ් ‘මෙම පාපයන් සියල්ල මා ලොවෙහි වසංකර ඇති බැවින් අද දින ඔබහට සමාව දෙමි’ යනුවෙන් පවසයි. අනතුරුව ඔහුගේ කුසල් ක්‍රියාවන් සඳහන් කර ඇති වාර්තා පොත ඔහුට පිරිනමනු ලැබේ.

අවිශ්වාස වන්තයින් හා වංචනිකයින් මිනිසුන්ගේ ඉදිරියට කැඳවා ‘තම ස්වාමියා කෙරෙහි අසත්‍ය කළේ’ හෙතෙම

මවුන්මය. දැනගන්න. අල්ලාහ්ගේ ශාපය අපරාධකරුවන් මත පවතී' යනුවෙන් පවසයි. (බුහාරි හා මුස්ලිම)

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේද පවසන්නේය.

කවරෙකු කුසල් ක්‍රියාවක යෙදීමට අදහස්කර, එය ක්‍රියා වෙහි යෙදුනේද, මහුට අල්ලාහ් කුසල් දහයක් සිට හත්සී යක් දක්වා හා එයට වඩාද එය ගුණකර නමා වෙන සට හත්කර තබා ගන්නේය. නමුත්, කවරෙකු අකුසල් ක්‍රියා වක යෙදීමට අදහස් කර එය ක්‍රියාවෙහි යෙදුනේද, මහුට අල්ලාහ් කුසලක් පමණක් සටහන් කරන්නේය.

පරලොව දිනයෙහි මිනිසුන්ගේ ක්‍රියාවන් ගැන ප්‍රශ්න කිරීම හා එය අනුව මවුන්ට කුලිය හෝ දඩුවම පිරිනැමීම සැම මුස්ලිම් වරුන්ම ඒකමතික පිළිගන්නා මතයකි. එය නුවණටද මඟිත කරුණක්දවේ.

අල්ලාහ් ධර්ම ග්‍රන්ථයන් පහළ කර, රසුල්වරුන් එවා මවුන් ගෙන ආ නිවේදනය පිළිගන්නා ලෙසත්, ඒවා අතර අනිවාර්ය කර ඇති කාර්යයන් ක්‍රියාවෙහි යෙදෙන ලෙසත් මිනිසුන්ට අණ කරයි. එසේම අල්ලාහ්ගේ මෙම අණට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්නන්ට ඵරෙහිව පීහාද් (සටන්) කිරීමද අනිවාර්ය කළේය. එපමණක් නොව මවුන්ගේ රුධිර, දරුවන්, ස්ත්‍රීන් හා සම්පත් යනාදීන් අනුමත බවට පත් කළේය.

පරලොව දිනයෙහි ප්‍රශ්න කිරීම හෝ කුලිය හා දඩුවම පමුණුවීම සිදු නොවන්නේ නම්, මේවා සියල්ල නිශ්ප්‍රයෝජන බවට පත් නොවන්නේද ? ඉතා සුක්ෂ්මවත්තයාවූ අල්ලාහ් නිශ්ප්‍රයෝජන ක්‍රියාවන් කිරීමෙන් පවිත්‍ර වත්තයාය.

මෙය පහත සඳහන් වැකිය මගින් අල්ලාහ් මෙසේ සංඥා කරන්නේය.

එබැවින්, කවර මිනිසුන් කරා රජුල්වරුන් එවනු ලැබුවද, එවන් මිනිසුන්ගෙන් නියත වශයෙන්ම අපි ප්‍රශ්න කරන්නෙමු. එසේම, නියත වශයෙන්ම, එම රජුල්වරුන් ගෙන්ද (මවුන් ඉටුකළ කාර්යයන් හා එයට මිනිසුන් ලබා දුන් ප්‍රතිචාරය ගැන) අපි ප්‍රශ්න කරන්නෙමු. පසුව (සිදුවූ දේ) සියල්ල දැනුම් ඥානයෙන් අපි එම මිනිසුන්ට පවසන්නෙමු. අපි කිසියම් තැනක හෝ සැලැව් නොසිටියෙමු. (අල්කූර්ආන්-7:6-7)

3-ස්වර්ගය හා අපාය ගැන විශ්වාස කිරීම. මෙම ස්ථාන දෙකම මිනිසුන් යායුතුව ඇති ස්ථිර ලැගුම් ස්ථානයන්ය. ස්වර්ගය යනු, හක්නිමත් විශ්වාස වන්නයින්ට අල්ලාහ් පිරිනමනු ලබන භාග්‍යයන් සහිත සතුටු නිවසකි. එම විශ්වාස වන්නයින් කවරෙකුනම්, මවහු මවුන්ට විශ්වාස කළ යුතු බව අල්ලාහ් නියම කළ සියල්ල විශ්වාස කළහ. අල්ලාහ්ට හා මහුගේ දූතවරයාට කිකරුවී සිය ජීවිතය ගත කළහ. අල්ලාහ්ට පවිත්‍ර වන්නයින් ලෙසද, මහුගේ දූතවරයා අනුගමනය කරන්නන් ලෙසද සිටියහ. ස්වර්ගයේ කිසිදු ඇසක් හෝ නොදුටු, කිසිදු කණක් හෝ නොඇසූ හා කිසිදු මිනිස් සිතෙන් හෝ වර්ණනාකළ නොහැකි විවිධ වර්ග සැප සම්පත් හා භාග්‍යයන් පවතී. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙලෙස පවසන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, කවරෙකු විශ්වාසකර, කුසල් ක්‍රියා වන්නී යෙදෙන්නේද, නිර්මාතෘයන් අතර විශිෂ්ට වන්නයින්

හෙතෙම ඔවුන්මය. ඔවුන්ගේ ස්වාමියා වෙත ඔවුන්ගේ කුලිය අදන් යනු ස්ථිරසාර ස්වර්ගයෙකි. එහි යට ගංගාවන් ගලා බසිති. ඔවුහු එහි සදාකාලිකව රඳී සිටිති. ඔවුන් කෙරෙහි අල්ලාහ් තෘප්තිවේ. ඔවුහුද ඔහු කෙරෙහි තෘප්තවෙති. මේ සියල්ල තමාගේ ස්වාමියා කෙරෙහි බියබැති කමින් සිටින්නන්ටය. (අල්කුර්ආන්-98:7-8)

ඔවුන් කළ (කුසල්) ක්‍රියාවන් සඳහා න්‍යාය ලෙස (පිරි නැඟීමට) සහවා ඇති නොවේ පිනවීම (පරලොව මෝක්ෂය) කිසියම් කෙතෙකු හෝ නොදනී. (අල්කුර්ආන් 32-17)

අපාය යනු, ප්‍රතික්ෂේප කරුවන් හා අපරාධ කරුවන්ට පිරිනමනු ලබන උග්‍ර දඩුවම් සහිත නිවසකි. ඔවුන් අල්ලාහ් කෙරෙහි ප්‍රතික්ෂේප කළහ. ඔහුගේ දූතයාට විරුද්ධකම් කළහ. තරකාදියෙහි කිසියම් කෙතෙකුගේ සිත්සතනෙන් හෝ වටහා ගත නොහැකි වෙදනා හා දඩුවම් පවතී. මෙය අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, අවිශ්වාස වන්නයින් වෙනුවෙන් පිළියෙලකර ඇති (නිරයේ) ගින්නට බියවන්න. (අල්කුර්ආන්-3:131)

නියතව, (ප්‍රතික්ෂේප කරන) අපරාධකරුවන්ට අපි එක් ගින්නක් පිළියෙල කර ඇත්තෙමු. එකී ගිනිදැල්ල ඔවුන්ව පිරිවරමින් පවතී. ඔවුන් එහි (ලක්වූ දැඩි පිපාසයෙන් මිදීමට) ජලය පතන කළ, උණුකර ලද ලෝහ වර්ගයක් වැනි පානයක් ඔවුන්ට ලබා දෙනු ලැබේ. එය ඔවුන්ගේ මුහුණ දවනු ඇත. එය ඉතා නපුරුම පානයකි. එසේම, ඔවුන්ගේ ලැගුම් ස්ථානද ඉතා නපුරුය. (අල්කුර්ආන්-18:29)

නිශ්චය වශයෙන්ම, අල්ලාන් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් ගෘහ කොට මවුන් වෙනුවෙන් දඬුවම් දැල්වෙන ගින්නක් පිළි සෙලකර ඇත. මවුහු එහි සදාකල් රඳී සිටිති. මවුහු එහි රුකවරණය ලබා දෙන්නෙකු හෝ උදව් කරන්නෙකු හෝ නොලබති. මවුන්ගේ මුහුණු නරකාදියේ ගින්නෙහි පෙරළා ගනු ලබන දිනයෙහි මවුහු ‘අහෝ, අපි අල්ලාන්ට හා රසුල් වරයාට කිකරුවුනේ නැත’ යනුවෙන් පවසති. (අල්කුර් ආත්-33:64-66)

මරණයෙන් පසු සිදුවන කැම දේ ගැන විශ්වාස කිරීම අවසාන දිනය පිළිබඳ විශ්වාස කිරීමකි. එයට උදාහරණ මෙසේය.

1-මිනිවලෙහි සිදුවන කලබලය :

මේ අය භූමිදානය කළ පසු මහුගෙන් ‘මහුගේ දෙවියා කවරෙකුද? මහුගේ ධර්මය කුමක්ද? මහුගේ වක්තෘවරයා කවරෙකුද? යනුවෙන් ප්‍රශ්න කිරීම මේ බවට හඳින්වේ. කවරෙකු ලොවෙහි සැබෑ දේව විශ්වාසයෙන් ජීවත්වූයේද, මහුව අල්ලාන් (මිනිවලෙහි) සැබෑ වචනයෙන් ස්ථිර කරයි. එවන් අය ‘මගේ දෙවියා අල්ලාන්ය. මගේ ආගම ඉස්ලාම්ය. මගේ වක්තෘවරයා නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමාය’ යනුවෙන් පවසයි.

නමුදු, අල්ලාන් අපරාධකරුවන් නොමටග යොමු කරයි. කාගිරි හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා ‘අහෝ මම කිසිවක් නොදනිමි’ යනුවෙන්ද, මුනාගික් හෙවත් වංචනිකයා (හෝ සැකකාරයා) ‘අහෝ මම කිසිවක් නොදනිමි. මිනිසුන් පවසන දේම මාද පවසමින් සිටියෙමි’ යනුවෙන්ද පවසයි.

2-මිනිවලෙහි සැප හා වේදනාව :

මිනිවලෙහි වේදනාව දේව ප්‍රතික්ෂේපකරුවන් හා වෙහෙසාධරීන් ලෙසට පිවිසි අපරාධ කරුවන්ට සිදුවේ. අල්ලාහ් මෙය මෙලෙස පවසන්නේය.

මෙම (අවිශ්වාසීන්ට) අපරාධකරුවන් වරණාසන්න වේදනාවට ලක්වී සිටින කල්හි මලක්වරුන් මවුන්ගේ අන් දිගු කොට 'මබ්ලාගේ ප්‍රාණ පිටමන්' කරන්න. මබ්ලා අල්ලාහ් කෙරෙහි සත්‍යය නොවන කරුණු පවසමින් සිටී හෙයින්ද, ඔහුගේ වැඩි අහංකාරකමින් පිළි නොගෙන සිටී බැවින්ද අද දින මබ්ලාට නින්දිත වේදනාවන් කුලිය වශයෙන් ලබා දෙනු ලබන්නේය' යනුවෙන් පවසති. (අල්කුර්ආන්-6:93)

(ගිර්අවුන්ගේ කල්ලිය) උදේ හා සවස අපායෙහි ගින්න ඉදිරියට ගෙනෙනු ලැබේ. තවද, විනිශ්චය කරන අවසාන දිනයේ 'ගිර්අවුන්ගේ කල්ලිය උග්‍ර දව්වමට ලක් කරන්න' යනුවෙන් පවසනු ලැබේ. (අල්කුර්ආන්-40:46)

සෙයිද් බින් තාබිත් (රලි) තුමා තබිතායක තුමාගේ වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

'මබ්ලා මළවුන් හුමිදානය නොකරමින් සිටින්නෙහිදෝ යන බිය මට නොවන්නේම්, මිනිවලෙහි වේදනාව මා සවන් දෙන සේ මබ්ලාටද එය සවන් දෙන්නට සලස්වන මෙන් අල්ලාහ්ගෙන් මා පාර්ථනාකර ඇත්තෙමි' යනුවෙන් පැවසූ තබි තායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පසුව, අපහට මුහුණලා 'මබ්ලා අපායේ වේදනාවන් කෙරෙහි අල්ලාහ්ගෙන් රැකවරණය පහන්න' යනුවෙන් කිය. එකල (සහාබාවරුන්) 'අපි

අපායේ වෙදනා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගෙන් රුකවරණය පතන් තෙමු' යනුවෙන් කිිහ. පසුව නබිතුමා 'බෙලා මිනිවළ වෙද නාවන් කෙරෙහි අල්ලාහ්ගෙන් රුකවරණය පතන්න' යනුවෙන් පැවැසීය. එයට ඔවුන් 'අපි මිනිවළ වෙදනා කෙරෙහි අල්ලාහ්ගෙන් රුකවරණය පතන්නෙමු' යනුවෙන් කිිහ. පසු නබිතුමා 'බෙලා ප්‍රසිද්ධ හා රහස් ගත සියළුම කරදරයන් ගැන අල්ලාහ්ගෙන් රුකවරණය පතන්න' යනුවෙන් පැවැසීය. එසේම ඔවුහුද 'අපි ප්‍රසිද්ධ හා රහස්ගත සියළුම කරදරයන් කෙරෙහි අල්ලාහ්ගෙන් රුක වරණය පතන්නෙමු යනුවෙන් පැවැසූහ. පසුව නබිතුමා 'දජ්ජාල්ගේ උවදුරුවන් කෙරෙහි අල්ලාහ්ගෙන් රුකවරණය පතන්න' යනුවෙන් පැවැසීය. ඔවුහු 'අපි දජ්ජාල්ගේ උවදුරුවන් කෙරෙහි අල්ලාහ්ගෙන් රුකවරණය පතන්නෙමු' යනුවෙන් කිිහ. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

මිනිවලෙහි ලැබෙන සතුට හා භාග්‍ය, සත්‍ය භාවයෙන් සිය ජීවිතය ගත කළ විශ්වාස වන්නයින්ට පමණකි. මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, කවරෙකු නම ස්වාමියා අල්ලාහ් බව පවසා (එහි) ස්ථිරව රැඳී සිටින්නේද, දේව දූතවරුන් ඔවුන් වෙත පැමිණ සිට, 'බෙලා බිය නොවන්න, බෙලා කණගාටු නොවන්න, බෙලාට පොරොන්දුවූ ස්වර්ගය පිළිබඳ සුභාරංචිය ගැන ප්‍රීති වන්න. අපි මෙලෝ ජීවිතයෙහි හා පරලොවෙහි බෙලාට උපකාර කරමින් සිටිමු. (අල්කුර්ආන්-41:30)

මරණාසන්නවු කෙනෙකුගේ ප්‍රාණය උගුරු දණ්ඩට පැමිණෙවිට (ඔහු මරණාසන්න වෙදනාවෙහි පසුවීම) බෙලා බෙලා

සිටිති. නමුත්, බෙලාට වඩා අපි මහට සමීපව සිටින්නෙමු. එහෙත්, එය බෙලා නොදනිති. බෙලා (කවරෙකුගේ) බලයටද කිසිවක් නොවී සිටියේම, බෙලා සත්‍ය වන්නයින්නම්, මහුගේ ප්‍රාණය) බෙලා මහට නැවත ලබාදීමට නිබ්‍රානානේ? එහෙයින්, මහු අල්ලාහ්ට ඉනාමත් සමීපවූ කෙනෙකු නම්, මහට සැප, සුවද පානයන් හා භාග්‍ය පිරි ස්වර්ගය ලැබේ. (අල්කුර්ආන්-56:83-89)

නබි නායක මුහම්මද් (සල්) තුමා විශ්වාස වන්නෙයකු පිළිබඳව කළ ප්‍රකාශයක් බර්රාඋ බිත් ආසිබි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මිනිවලෙහි විශ්වාස වන්නයා මලක් වරුන් දෙදෙනාගේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන අවස්ථාවේ, අහසින් සිට (අල්ලාහ් වෙනුවෙන්) කැඳවන්නෙක් 'මාගේ වහලා සත්‍යයම පැවසිය. එනිසා, මහට ස්වර්ගයේ ඇතිරිල්ලක් දිගුකරන්න. ස්වර්ගයෙහි ඇඳුම් මහට අන්දවන්න. ස්වර්ගයෙහි පිවිසීම සඳහා මහට දොරටුවක් විවෘත කරන්න.' යනුවෙන් ශබ්ද නගයි. එවිට (මළමිනියවූ) මහු සුවඳය හා සුගන්ධය සහිතව පැමිණේ. මහුගේ මිනිවලය ඇසට පෙනෙන ප්‍රමාණයට විශාල කෙරේ. (අහ්මද් හා අබුදාවුද් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙන්)

අවසාන දිනය විශ්වාස කිරීමෙහි පවතින විශිෂ්ඨ ප්‍රයෝජනයන්

1-අවසාන දිනයේ ලැබෙන ත්‍යාගයන් අපේක්ෂාකොට අල්ලාහ්ට කිසිවක් කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීමට උනන්දුව හා ආශාව දැක්වීම.

2-ඒදින පමුණුවන දඩුවමෙන් වැළකීම අපේක්ෂා කොට පාපයන්හි යෙදීමට බියවීම හා මැලිවීම.

3-විශ්වාසියෙකු අවසාන දින ලැබෙන සතුව හා භාග්‍ය අපේක්ෂා කොට මෙලොවෙහි තමාට නොලැබී අතපසුව දේ ගැන සැහීමට පත්වීම.

මරණයෙන් පසු නැවත පණ පොවා නැගිටිට වීම ගැන කාඞ්ථ වරුන් ප්‍රතික්ෂේප කරන අතර, මෙය අසාධ්‍ය කරුණක් බවද පවසති. මෙවන් තර්ක වැරදි සහගතවන අතර, වලංගු නැති කරුණක් බව ආගම, භෞමි හා බුද්ධිය තහවුරු කරයි.

ආගමික කාඩක

අල්ලාන් මෙසේ පවසන්නේය.

මළුවන් නැවත පණ පොවා නැගිටිටවනු නොලබන බව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් තර්ක කරති. (මුවන්ට පවසන්න) එසේ නොවේ, මාගේ ස්වාමියා මන මා දිවුරා කියමි. ඔබලා නිසැකයෙන්ම, නැගිටිටවනු ලබන්නෝය. පසුව (ලොවෙහි) ඔබලා කළ දේ කෙරෙහි ඔබලා දැනුම් දෙනු ලබන්නෝය. මෙසේ කිරීම අල්ලාන්ට ඉතාමත් පහසුදායක කාර්යයකි. (අල්කූර්ආන්-64:7)

අල්ලාන්ගෙන් අහළවූ සියළුම ධර්ම ග්‍රන්ථයන්ම මෙම මතයට එකඟ පවතී.

තැඟීමමය කාඩක

මළුවන්ට නැවත පණ පොවීම ගැන අල්ලාන් මෙලොවෙහිම තම වහලුන්ට පෙන්වා දී ඇත. සූරා අල්බකරා නම් අල්කූර්ආන් පරිච්ඡේදයෙහි මෙයට උදාහරණ පහක් ඇත. ඒවා මෙසේය.

පළමුවැනි උදාහරණය :

නම් මුසා (අමෙල) තුමාගෙන් එතුමාගේ ජනතාව ‘අල් ලාහ්ව ප්‍රත්‍යක්ෂව දකිනතුරු අපි ඔබව විශ්වාස නොකරන්නෙමු’ යනුවෙන් පැවැසූවිට අල්ලාහ් ඔවුන් මරණයට පත් කළ පසු, ඔවුන්ට නැවත පණ පෙවීය. රග්‍රායල ජනතාව අමතා අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

‘මුසා (තුමනි) අපි අල්ලාහ්ව ප්‍රත්‍යක්ෂ ලෙස දකින තුරු ඔබ(ගේ උපදෙස්) පිළිබඳව කිසි විටක විශ්වාස නොකරන්නෙමු’ යනුවෙන් ඔබලා පැවැසීම ගැන සිහිකර බලන්න. ඔබලා බලා සිටින කළම ඔබලාට හෝ හෙතෙක් වැදගත්ය. වහාම ඔබලා මරණයට පත්වූහ. පසුවද ඔබලා (අපට) තුනි පුද කිරීම පිණිස ඔබලාට යලි අපි ප්‍රාණය ලබා දුන්නෙමු. (අල්කුර්ආන්-2:55-56)

දෙවැනි උදාහරණය :

මෙය සත්‍යයට ලක්වූ පුද්ගලයෙකු පිළිබඳ කථාවකි. රග්‍රායල් ජනතාව මේ පිළිබඳ තර්ක විතර්කයෙහි යෙදී සිටි අවස්ථාවේ අල්ලාහ් ‘තමාව සානනය කළේ’ කවරෙකු දැයි මහු දැනුම්දීම වස් ගවයෙකු කපා එකී කොටසකින් මහු ගේ දේහයට පහර දෙන මෙන් ඔවුන්ට අණ කළේය. මෙය ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔබලා කෙනෙකුට සානනය කොට, එකී වගකීම පරස් පරව එකිනෙකා මත පැවැරීමට තර්ක කරමින් සිටී අවස්ථාව සිහිකර බලන්න. ඔබලා සැඟවූ දේ හෙළිදරව් කිරීමට අල්ලාහ් තීරණය කළේය. ‘(කප්‍යලද) එම ගවයාගේ කොට

සක් ගෙන (එමගින්) එය (මළ සිරුර) මත පහර දෙන්න' යනුවෙන් අපි අණ කෙළෙමු. (බලන්න) අල්ලාහ් එසේමයි මළුවෙන්ට නැවත පණ පොවන්නේ. නවද බෙලා නුවණැති යන් වතු පිණිස තම සාධකයන් මහු පෙන්වන්නේය. (අල් කර්ආන්-2:72-73)

තෙවැනි උදාහරණය :

මෙය මරණයට බියෙන් තම නිවෙස් අත හැර දමා පලා ගිය දහස් ගණනක ජනතාවගේ කථාවකි. අල්ලාහ් මවුන් මරණයට පත්කර, පසුව නැවත මවුන්ට ප්‍රාණය ලබා දුන් තේය. මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් පවසන්නේ මෙසේය.

මරණයට බියවී තමනමන්ගේ නිවෙස් අතහැර දමා පලා ගිය දහස් ගණන් අය පිළිබඳව (නඟිතුමනි) මබ් නොදන් නෙහිද ? මවුන්ට අල්ලාහ් 'බෙලා නැසී යන්න' යනුවෙන් පැවැසීය. පසුව (අල්ලාහ්) මවුන්ට ප්‍රාණය ලබා දුන්නේය. නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් මිනිසුන් කෙරෙහි කරුණාව පහළ කරන්නා ලෙස සිටින්නේය. එනමුත්, මිනිසුන්ගෙන් අධික පිරිස් කළ ගුණ නොසළකා සිටිති. (අල්කර්ආන්-2:243)

සිව්වැනි උදාහරණය :

මෙය විනාශවූ එක් ගම්මානයක් පසුකර ගමන් කළ කෙනෙකුගේ කථාවකි. මෙසේ විනාශවූ ගම්මානයක් අල්ලාහ් කෙසේ පුනර්ජීවනය කරන්නේ දැයි මහු සිතුවේය. මේ අවස්ථාවේ අල්ලාහ් මහු මරණයට පත් කොට එසේම ගත වර්ෂක කාලයක් ගතකළ පසු මහුට අල්ලාහ් නැවත පණ පොවා නැගිටිටුවේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නොඑසේනම් මුදුන කඩා වැටුනු එක් ගම්මානයක් පසු කර ගමන් කළ පුද්ගලයෙකු ඔබ නොදැටුවේද ? ඔහු ‘සහ මුලින්ම විනාශවූ මෙම ගම්මාන සිත් අල්ලාහිනි කෙසේ නැවත පණ පොවා නැගිටිමින් වන්නේද ?’ යනුවෙන් විමසීය.

එයට අල්ලාහිනි ‘ඔහුගේ ප්‍රාණය අත්පත් කොට, වසර සියයක් ඔහුව එලෙසම පත් කළේය. පසුව, ඔහුට නැවත පණ පොවා ‘ඔබ මෙලෙස කොපමණ කාලයක් සිටියේද ?’ යනුවෙන් අල්ලාහිනි විමසීය. එයට ඔහු ‘එක් දිනක් හෝ එයින් කොටසක් මෙසේ සිටියෙමි’ යනුවෙන් කීය.

පසුව, අල්ලාහිනි ‘එසේනොව, ඔබ මෙම ස්ථාවරයේ වසර සියයක් ගත කළේය. ඔබගේ ආහාර හා පානයන් කරා බලන්න. එහි (ස්වල්ප වශයෙන් හෝ) වෙනසක් නොවීය. ඔබේ බුරුවා දෙසට බලන්න. (එකී කටු පවා විනාශ විය.) ඔබ මිනිසුන්ගේ සාධකයක් ලෙසට පෙනවීම සඳහා අපි (මෙසේ) කෙළෙමු. ඔබගේ (බුරුවාගේ) ඇට කටු දෙසට බලන්න. එම ඇට කටු (සියල්ල) අපි කෙසේ (ඇට සැකිල්ලක් ලෙස) පිළිවෙලකට සකස්කොට, පසු මාංශයෙන් එය පොරවන්නේ දැයි බලන්න. ඔහුට සත්‍ය පැහැදිලිවූ කල්හි ‘සැබැවින්ම, අල්ලාහිනි සැමදේ කෙරෙහි බල සම්පන්නා බව මා දැන ගන්නෙමි’ යනුවෙන් පැවසීය. (අල්කුර්ආන්-2:259)

පස්වැනි උදාහරණය :

මෙය අල්ලාහිනිගේ හිත මිත්‍රයාවූ නබි ඉබ්‍රාහිම් (අලෙ) තුමාගේ කථාවකි. එතුමා ‘මළුවෙන් නැවත පණ පොවා නැගිටිමින් කෙසේද?’ යනුවෙන් අල්ලාහිනිගේ විමසීය.

එයට අල්ලාහ් පක්ෂීන් සිව් දෙනෙක් මරන ලෙසත්, ඒවා කැබැලි කොට මහුගේ යාබදව පිහිටා ඇති කඳු මත තබන ලෙසත්, පසුව ඒවා කැඩවන්නා ලෙසත් අණ කෙළේය. එම මාංශ කැබැලීන් එකිනෙකට එකතුවී නැවත පක්ෂීන් ලෙස ඉබ්රාහිම් (අලෙ) තුමා කරා පියමා එන බවද මහු පැවැසීය. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

‘මගේ දෙවියනි, ඔබ මළුවෙන් නැවත නැගිටිට වන්නේ කෙසේ දැයි මානට පෙන්වන්න’ යනුවෙන් ඉබ්රාහිම් කිය. (එය කෙරෙහි ඔබ සිහිකරන්න) එයට අල්ලාහ් ‘(එය) ඔබ විශ්වාස නොකරන්නෙහිද ?’ යනුවෙන් විමසීය. එසේමයි, (මා විශ්වාස කර ඇත්තෙමි) නමුත්, මගේ සිත්සනන සැන සුම්චීම සඳහා මෙලෙස විමසීමි’ යනුවෙන් කීවේය. (එයට) අල්ලාහ් ‘එසේනම්, ඔබ පක්ෂීන් සිව් දෙනෙක් ගෙන මවුන් කැබැලි කොට ඒවා කොටස් වශයෙන් සෑම කඳුන් මතම තබන්න. පසුව ඔබ ඒවා අමතා කැඩවන්න. (එවිගස) ඒවා ඔබ වෙත වෙගයෙන් පැමිණෙති’ යනුවෙන් පැවැසීය. දැන ගන්න. නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් සුක්ෂ්ම වන්නයා හා සර්ව බල සම්පන්නය. (අල්කුර්ආන්-2:260)

මේවා සියල්ල මළුවෙන් නැවත පණ පොවා නැගිටිවීම සාධ්‍ය බව වටහා දෙන සැබැවින්ම සිදුවූ හැඟීමිමය උදා හරණයන්ය. අල්ලාහ්ගේ අනුමැතිය මත මළුවන්ට නැවත පණ පොවීම හා මවුන් මිනිවළෙන් පිටමත් කිරීම කෙරෙහි අල්ලාහ් රසා නබි තුමාට ලබා දෙන ලද සාධකයන් ගැන පෙර සඳහන්කර ඇත.

බුද්ධිමය කඩක

1-නිසැකයෙන්ම, අහස්, පොළොව හා ඒවාහි ඇති සෑම නිර්මාතෘයන්හි ආරම්භක නිර්මාතෘවරයා අල්ලාහ්ය. එසේ ආරම්භයෙන් සියළුම දෙය නිර්මාතෘ කළ අල්ලාහ්ට ඒවා නැවත නිර්මාතෘ කිරීමටද ශක්ති වන්තයාය. මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නිර්මාතෘයන් ප්‍රථමයෙන් (ආදර්ශයකින් තොරව) නිර්මාතෘ කළේ ඔහුමයවේ. (නැසිගිය) පසුව නැවත නිර්මාතෘ කරන්නේද ඔහුමයවේ. ඔහුට එය ඉතාම පහසු කරුණකි. (අල්කුර්ආන්-30:27)

අපි ප්‍රථමයෙන් නිර්මාණය කිරීම ඇරඹුවාක් මෙන් නැවතද එසේ අපි නිර්මාතෘ කරන්නෙමු. එය අපේ පොරොන් දුවෙකි. නිසැකයෙන්ම, අපි (එය සැබෑට) ඉටු කරන්නෙමු. (අල්කුර්ආන්-21:104)

දිරාපත්වූ ආටකටුවලට නැවත පණ පොවීම ගැන ප්‍රතික්ෂේප කරන පිරිසට පිළිතුරක් වශයෙන් අල්ලාහ් මෙලෙස අණකර පවසන්නේය.

(නබිතුමනි,) ඔබ පවසන්න. කවරෙකු ඒවා ප්‍රථමයෙන් නිර්මාතෘ කළේද, ඔහුම ඒවාට නැවත පණ පොවා සජීවී කරයි. තවද, ඔහු සෑම නිර්මාතෘයන් කෙරෙහි ඉතා ඥාන වන්තයාය. (අල්කුර්ආන්-36:79)

2-මෙම මහ පොලෝ තලය කිසියම් ගසක් කොළයක් නොමැති වියලී ස්ථාවරයෙන් පවතින. පසුව වර්ෂාව වැසීමෙන් අනතුරුව එය ප්‍රාණවත්වී එහි විවිධ වර්ග කොළ

පැහැති පැලැටින් පැළ වන්නට විය. අපිවි ලෙසට පත්වූ පොළොව මෙසේ සජීවි කිරීමට ශක්ති වන්න අල්ලාහ් මළ වූන්ට නැවත පණපොවා සජීවි කිරීමටද ශක්ති වන්නයාය. අල්ලාහ් මෙම කරුණ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

(නබිතූමනි,) පොළොව වියළි තිතිමද, අපි ඒ මත වැහි ජලය පහළ කළ විගස එය සග්‍රිකවීමද සරුවීමද බල දකි. මෙය ඔහු (අල්ලාහ්)ගේ සාධකයන් අතර එකකි. නිසැක යෙන්ම, කවරෙකු (වියළි) මැරුණු මෙම පොළොව සජීවි කළේද, ඔහු මළවූ (මිනිසු)න්ද (පරලොව දින නැවත) පණ පොවා සජීවි කරන්නා ලෙසට සිටී. නියත වශයෙන්ම, ඔහු සැම දේ කෙරෙහි බල සම්පන්නය. (අල්කුර්ආන්-41:39)

අපි අහසේ සිට ප්‍රයෝජනමත් වැහිජලය පහළ කළෙමු. එමගින් මිනිසුන්ට ජීවනෝපාය සඳහා ජලයද, අස්වැන්නට අදාළ ධාන්‍යද, අඩුක්කළ සේ පවතින ඉඳුනු ගෙඩි සහිත දිගට වැවී ඇති ඉඳි ගස්ද වවන්නෙමු. නවද, එමගින් වියළි පවති ගම්මානය (පොළොව)ට පණ පොවන්නෙමු. (මළවූන් පොළොවෙන්) පිටත්වීමද මෙසේය. (අල්කුර්ආන්-50:9-11)

මිනිවලෙහි පවතින සතුට හා කරදරය කෙරෙහි ප්‍රතික්ෂේප කරන කෙටි නුවණැති සමහර පිරිස් නොමග ගියහ. ඔවුහු මෙය සාමාන්‍ය පැවැත්මට නොමිඟිත බැවින් අසාධ්‍ය කරුණක් බවට තර්ක කරති. ඔවුන් ‘අපි මිනිවල නැවත භාරා බලනවිට එය එසේම පවතින බවද, මිනිවලෙහි විශාල වීම හෝ කුඩාවීම යනාදී කිසිදු වෙනසක් හෝ සිදු නොවන බවටද’ පවසති. මෙම තර්කය ආගම, හැඟීම, බුද්ධිය යනාදීන් අනුව වැරදි සහගත කරුණකි.

ආගමික කඩක

මිනිවලෙහි සැප හා වෙදනා පවතින බව සනාථ කරන අල්කුර්ආනය හා සුන්නා සංකල්පයේ සාධකයන් පිළිබඳව අවසාන දිනය තෙරෙහි විශ්වාස කිරීම පිළිබඳ කොටසෙහි පැහැදිලිකර ඇත.

ඉබ්නු අබ්බාස් (රලි) තුමා මෙයට අදාලවූ නබි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තනිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා මදිනාවේ එක් වත්තක සිට පිටත්වීය. එවිට එතුමා තමනමන්ගේ මිනිවලෙහි වෙදනා කෙරෙන මිනිසුන් දෙන්නෙකුගේ ශබ්දයක් ඇසීය... පසුව එතුමා 'මවුන් අතර කෙනෙකු මුත්තා පහකිරීමෙන් ප්‍රවේශම් නොවී සිටියාය. අනෙකු කේලාම් කියමින් ඇවිදගෙන සිටියාය' යනුවෙන් පැවැසීය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

තැඟීමේ කඩක

නින්දේ පසුවන පුද්ගලයා ලස්සන විශාලවත් ස්ථානයක සතුවිත් ගතකරන බව හෝ තදබද සහිත පිළිකුල් ස්ථානයක වෙදනාවෙන් පසුවන බව හෝ සිහිනයක් දකී. සමහර විට මහු තමා සිහිනයේ දුටු දර්ශනයෙන් හදිසියේම අවදි වේ. නමුත්, මහුද තම කාමරයේ සිය යහනයෙහි සාමාන්‍යයෙන් සිටී. නින්දය එක්තරා මරණයක්වන බැවින්, අල්ලාස් එය වෘත් (මරණය) යනුවෙන් සඳහන් කරමින් මෙලෙස පවසන්නේය.

මිනිසුන් මරණයට පත්වන කල්හි මවුන්ගේ ආත්මයන්ද, මරණයට පත් නොවන අයගේ ආත්මයන් මවුන් නින්දෙහි

පසුවන කල්හිදී අල්ලාහ් අත්පත්කර ගන්නේය. පසුව ඔහු මරණය නියමවූ අයගේ ආත්මයන් (තමා වෙත) රඳවාගෙන, වෙනත් (ඉතිරි) අයගේ ආත්මයන් සීමිත කාලයක් (ජීවත් වීම) සඳහා අනභාර යවන්නේය. (අල්කුර්ආන්-39:42)

බුද්ධිමය කාඩක

නිත්දෙනි පසුවන පුද්ගලයෙක් සැබෑ තත්වයට ඔබ්බෙන් සිහිනයක් දකී. සමහරවිට ඔහු නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාව එතුමාගේ සැබෑ ස්වරූපයෙන් දකී. එසේ එතුමාව සිහිනයෙහි දකින්නා සත්‍ය වශයෙන්ම එතුමාව දුටුවේය. නමුදු, නිදාගෙන සිටින්නා දුටු සිහිනයෙහි දර්ශනය ඉතා ඇතිත් පවතින අතර, ඔහු තම කාමරයේ සිය යහනයෙහි සිටී. මෙලෝ ස්වභාවයෙහි මෙය සිදුවිය හැකි සාධ්‍ය කරුණක් වන්නේනම්, පරලෝ ස්වභාවයෙහි මෙය සිදුවිය හැකි කරුණක් නොවන්නේද ?

මිනිවලෙහි සතුව හෝ වෙදනාව නොවන බවට තර්ක කරන්නන් 'මිනිවළු නැවත භාරා බලනවිට එම මිනිය පෙර පවති ආකාරයටම පවතින අතර, එහි විශාලවීම හෝ කුඩා වීම යනාදී කිසියම් වෙනසක් හෝ සිදු නොවන්නේය' යන තර්කය ඔවුන්ගේ සාධකයක් ලෙස පවසති. මෙම තර්කයට අදාළ විවිධ පිළිතුරු අතර සමහරයන් මෙසේය.

1-මෙවන් දුබල හා සැක සහිත තර්ක ඉදිරිපත් කරමින් ආගම වටහා දෙන කරුණු ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට නොහැක. මෙසේ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් ආගම වටහා දෙන කරුණු ගැන හරියාකාරව කල්පනා කළේනම්, මෙම සැකය වැරදි සහගත බව දැන ගනිති.

එක් කවියක ‘සමහරුන් සත්‍ය ප්‍රකාශය පවා වැරදි සහ ගත බවට පවසන්නේ, ඔවුන් ඒවා වැරදි සහගතව වටහා ගත් හේතුවනි’ යනුවෙන් කියවේ.

2-බර්සන් යනු, මරණයෙන් පසු සිදුවන සැම දේ හැඟී මෙන් වටහා ගත නොහැකි සැඟවුණු කරුණුය. එසේ ඒවා ඉන්ද්‍රිය ශක්තියෙන් වටහාගත හැකිවන්නේ නම්, සැඟවුණු කරුණු කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම තේරුමක් නොමැති කරුණක් ලෙසට පත්වේ. එපමණක් නොව, සැඟවුණු කරුණු කෙරෙහි විශ්වාස කරන අයද එය ප්‍රතික්ෂේප කරන අයද එක හා සමාන තත්ත්වයට පත්වෙති.

3-මිනිවලෙහි සතුට, වෙදනාව, විශාලවීම හා අවහිරවීම යන සියල්ල අනුභව කරන්නේ මරණයට පත්වූ තැනැත්තා හැර වෙනත් කිසිවෙකු නොවේ. මෙය නින්දෙහි පසුවන්නා සිතට පිළිකුල භාවනා අර්බුදකාරී ස්ථානයක සිටින බවට හෝ පෞන්දර්යමත් විශාල තැනක සිටින බව හෝ සිහින දැකීම සේය. එනමුත්, මේ ගැන ඔහු අසල සිටින්නාගෙන් විමසුවට, ඔවුහු ‘ඔහු තම කාමරයේ සිය යහනයේ පොරවා ගෙන නින්දෙහි පසුවන්නේය’ යනුවෙන් පවසති.

තඛිත්‍යක මුහම්මද් (සල්) තුමා තම සහාබා නම් මිත්‍රයන් සමග සිටිනවිට එතුමාට වහි (දේව හෙළිදරව්ව) පහළ වේ. එය එතුමාට පමණක් ඇසුණු නමුත්, එතුමාගේ මිත්‍රයන්ට එය නොපෙනි. සමහර අවස්ථාවන්හි වහි ගෙනෙන පිරිබිරිල් තුමා මිනිස් රූපයෙන් පැමිණ තඛිතුමා සමග කතා බහක යෙදෙන්නේය. නමුත්, සහාබාවරුන්ට එතුමා දිවීමට හෝ එම කතාබහට සවන්දීමට හෝ නොහැකිවේ.

4-අල්ලාහ් තම ඥානයෙන් කුමණ ප්‍රමාණයක් මිනිසුන් හට ලබාදී ඇත්තේද, ඔවුන්ගේ දැනුම් ඥානය එවන් සීමිත ප්‍රමාණයකි. ඔවුන්ට ලොවේ ඇති සෑම දෙයක් ගැනද දැන ගැනීමට නොහැක. සජ්න අහස්, පොලොව හා ඒවාහි ඇති සෑම දෙයක්ම අල්ලාහ්ගේ කීර්ති නාමය යථාර්ථ භාවයෙන් ප්‍රසංසා කර සිටින්නේය. සමහරවිට අල්ලාහ් තමා කැමැති මිනිසුන්ට (පමණක්) මේවා සවන් දෙන්නට සලස්වන අතර, ඔහු අපි නොදිවින ආකාරයට සැඟවී සිටින්නේය. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

සජ්න අහස්, පොලොව සහ ඒහි ඇති සියළුම දේ ඔහු කෙරෙහි සුවිශුද්ධව ප්‍රශංසා කරමින් සිටිති. ඔහුට පැසසුම් කර, සුවිශුද්ධ නොකරන කිසියම් දෙයක් හෝ නොමැත. එනමුත්, ඔවුන් කරන ප්‍රශංසාවන් ගැන ඔබලා වටහා ගත නොහැක. (අල්කුර්ආන්-17:44)

මෙසේම ඡෙයිනාන් වරුන් හා පින්වරුන් පොලොව මත එහා මෙහා ඇවිදගෙන සිටිති. පින්වරුන් පිරිසක් අල්ලාහ් ගේ රජුල් වරයා වෙතට පැමිණියහ. එතුමා පාරායනා කළ කුර්ආනය දෙසට ඔවුහු නිශ්ශබ්දව සවන් දෙමින් සිටියහ. පසු ඔවුහු තම සමාජයන් කරා ගොස් ඔවුන්ට අනුශාසනා හා අවවාද කළෝය. ඔවුහු අප දර්ශනයට නොපෙනී සැඟවී සිටින්නන්ය. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ආදම්ගේ දරුවන්, ඡෙෂනාන් ඔබලාගේ දෙමාපියන් (වන ආදම් සහ හාව්වා)ගේ රහස් ප්‍රදේශ ඔවුන් දෙදෙනාම පරස් පරව දැක ගනු පිණිස ඔවුන් දෙදෙනාගේ වස්ත්‍රයන් ඉවත් කොට ස්වර්ගයෙන් පිටමත් කළාක් මෙන්, ඔහු ඔබලාවද

කරදරයට ලක් නොකරනු. බෙලා මහුව හා මහුගේ සහ යන් දිවීමට නොහැකි ආකාරයෙන් මවුන් බෙලාව දකිනි. සැබැවින්ම, අවිශ්වාස වන්නයින්ට මෙම සනාත්වරුන් මිත්‍ර යින් බවට පත් කළේය. (අල්කුර්ආන්-7:27)

මිනිසුන්ට සැම දේ කෙරෙහි දැනුම් දෙනයක් නොවන බැවින්, නිසැකයෙන්ම, මවුන්ට සැඟවුණු දේ බවට සනාථවූ කරුණු කිසිවක් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට නොහැක. මක්නිසාද යත්, මවුන් ඒවා ගැන නොදැනුවත්ව සිටිති.

දෙවය ගැන විශ්වාස කිරීම

අල් කදූර් (දෙවය) යනු මැවීමිවලට අල්ලාහ් නියමකර ඇති පූර්ව සැලැස්මක් බවට හැඳින්වේ. සැම දේ කෙරෙහි පෙරාතුව දැන සිටින්නා අල්ලාහ්ගේ දැනුම් දෙනයට හා මහුගේ සුක්ෂ්ම භාවයට බිහින පරිදි නියමකර ඇති පෙර සැලැස්මකි.

දෙවය පිළිබඳ විශ්වාසය කාරුණි තුනක් මත පවතී.

1-නිශ්චය වශයෙන්ම, අල්ලාහ් සැම දෙයක් කෙරෙහිම පොදුවෙන් හා පූර්ව වශයෙන්ද, ඒවාහි මූල හා අගද දැන සිටින බව විශ්වාස කිරීම. ඒවා අල්ලාහ්ගේ හෝ මහුගේ මැවිල්ලයන්ගේ ක්‍රියාවන් හෝ වේවා විය හැක.

2-මෙම විස්තර සියල්ල ලවහුල් මහ්තල් නම් ආරක්ෂිත පුවරුවෙහි අල්ලාහ් සඳහන්කර ඇති බව විශ්වාස කිරීම. මෙම කරුණු දෙක පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාන් අභෂයෙහි හා පොලොවෙහි ඇති සැම දේ කෙරෙහි දැන සිටින බව ඔබ නොදන්නේද? මේවා සියල්ල එක් පොතෙහි සටහන්කර ඇත. සැබැවින්ම, මෙය අල්ලාන්ට ඉතා පහසු කරුණකි. (අල්කුර්ආන්-22:70)

තබ් මුහම්මද් (සල්) තුමාගෙන් තමා සවන්දුන් බව අබ් දුල්ලාන් බිත් අමීර් බිත් අල්ආස් (රලි) තුමා මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

අභස් සහ පොලොව නිර්මාතෘය කිරීමට වසර පනස් දහ සකට පෙර අල්ලාන් නිර්මාතෘයන්හි පූර්ව සැලැස්ම (කදර්) තීරණය කළේය. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

3-පවතින සිදුවීම් සියල්ල අල්ලාන්ගේ නියමය අනුව සිදු වන බව විශ්වාස කිරීම. මේවා ඔහුගේ ක්‍රියාවන් සම්බන්ධ හෝ වේවා ඔහුගේ නිර්මාතෘයන්හි ක්‍රියාවන් සම්බන්ධ හෝ වේවා විය හැක. අල්ලාන් ඔහුගේ ක්‍රියාවන් හා සම්බන්ධව ගැන මෙසේ පවසන්නේය.

ඔබේ ස්වාමියා ඔහුගේ මනාපය පරිදි නිර්මාතෘය කරන්නේය. එසේම, තෝරා ගන්නේය. (අල්කුර්ආන්-28:68)

තවද, අල්ලාන් තම මනාපය පරිදි කටයුතු කරන්නේය. (අල්කුර්ආන්-14:27)

(ඔබගේ මව්වරුන්ගේ) ගර්භාෂයෙහි සිය මනාපය පරිදි (විවිධ විලාශයෙන්) ඔබව හැඩ ගස්වන්නේ හෙතම ඔහුම (අල්ලාන්)ය. (අල්කුර්ආන්-3:6)

අල්ලාන් තමාගේ නිර්මාතෘයන්ගේ ක්‍රියාවන් සම්බන්ධව මෙසේ පවසන්නේය.

අල්ලාහ් අදහස් කළේනම්, (එම වෙනස්කිරීමෙන්) බලය ඔබ මත පමුණුවන්නට ඇති. ඔවුන්ද, ඔබට එරෙහිව සටන් කරන්නට ඇති. (අල්කුර්ආන්-4:90)

ඔබ ස්වාමියා අදහස් කළේනම්, ඔවුහු එසේ නොකරන්නට ඇති. එනිසා (නබිතුමනි) ඔබ ඔවුන්ද ඔවුන් ගොතන කරුණුද හැර දමන්න. (අල්කුර්ආන්-6:137)

4-විශ්වයෙහි ඇති සියළුම දේ එනම්, එකී ස්වභාවයන්, ගුණාංගයන්, හා චලනයන් යනාදිය සියල්ල අල්ලාහ් විසින් නිර්මාණය කර ඇති බව විශ්වාස කිරීම. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

අල්ලාහ් සියළුම දේ කෙරෙහි නිර්මාණ වරයාය. එසේම ඔහු සෑම දේ ගැන වගකිව යුත්තාය. (අල්කුර්ආන්-39:62)

තවද, ඔහු සෑම දෙයක්ම නිර්මාණය කළේය. සෑව ඒවා සියල්ලටම දෙවය නියම කළේය. (අල්කුර්ආන්-25:2)

නබි ඉබ්‍රාහිම් (අලෙ) තුමා තම ජනතාව අමතා මෙසේ පැවසූ බව අල්ලාහ් පවසන්නේය.

ඔබලා නිර්මාණය කළේ අල්ලාහ්ය. එසේම, ඔබලා සාදා ගත් දේද නිර්මාණය කළේ අල්ලාහ්ය. (අල්කුර්ආන්-37:96)

ඉහත සඳහන් පරිදි දෙවය ගැන විශ්වාස කිරීම, මිනිසාට ඔහුගේ ප්‍රිය මනාපය පරිදි ක්‍රියා කිරීමේ නිදහසට හා ඒවා කෙරෙහි හැකියාවට එරෙහිව නොපවතී. මන්ද යත්, ආගම හා යථාර්ථය මෙය තහවුරු කරන්නේය.

මිනිසාට ඔහුගේ ක්‍රියාවන් ගැන ප්‍රිය මනාපයක් ඇති බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

එනිසා, කවරෙකු අදහස් කරන්නේද, ඔහු තම දෙවියා කරා යායුතු මග සොයා ගනු මැනවි. (අල්කුර්ආන්-78:39)

බෙලාගේ ප්‍රිය මනාපය පරිදි බෙලාගේ සරුබිම කරා යන්න. (අල්කුර්ආන්-2:223)

මිනිසාගේ හැකියාව පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

එහෙයින්, බෙලා හැකි පමණකින් අල්ලාහ් කෙරෙහි බියව සිටින්න. තවද, (ඔහුට) ශ්‍රවණය කරන්න. (එසේම) කිකරුවන්න. (අල්කුර්ආන්-64:16)

අල්ලාහ් කවරෙකුට හෝ ඔහුගේ ශක්තියට (වඩා අධික වගකීම පවරමින්) ශ්‍රමයට ලක් නොකරයි. ඔහු උපයාගත් කුසල්හි පල (ත්‍යාග) ඔහුටය. ඔහු උපයාගත් අකුසල්හි පල (දඩුවම)ද ඔහුටය. (අල්කුර්ආන්-2:286)

සියලුම මිනිසාම ඔහුට ප්‍රිය මනාපය හා හැකියාව ඇති බවද, ඔහු ක්‍රියාවන්හි යෙදීම හෝ නෙයෙදීම පවතින්නේ ඒ දෙක මත බව දැනී. ඇවිදීම වැනි තම මනාපය අනුව සිදුවන ක්‍රියාවන්හි හා වැවුලීම වැනි තමාගේ මනාපයෙන් තොරව සිදුවන ක්‍රියාවන්හි අතර පවතින වෙනසද ඔහු දැනී. තමුදු, මිනිසාගේ මනාපය හා හැකියාවන් පවතින්නේ අල්ලාහ්ගේ මනාපය හා හැකියාව මත අනුවකි. මක්නිසාදයත්, අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(මෙම කුර්ආනය) බෙලා අතර සාප්පු මාර්ගයෙහි ගමන් කිරීමට කැමතිවන සෑම දෙනාටම අයත්ය. තවද, මෙම විශ් වසේ අධිපති අල්ලාහ්ගේ ප්‍රිය මනාපයෙන් හැර බෙලාගේ

ප්‍රිය මනාපය අනුව (පමණක්) කිසියම් දෙයක් සිදු නොවන්නේය. (අල්කුර්ආන්-81:28-29)

මුළු විශ්වයම අල්ලාහ්ට පමණක් හිමිවූ එකකි. එනිසා, එහි ඔහුගේ දැනුමෙන් හා ප්‍රිය මනාපයෙන් තොරව කිසියම් දෙයක් හෝ නොපවතී.

ඉහත විස්තර කර ඇති පරිදි දෙවියන කෙරෙහි විශ්වාස කිරීම, මිනිසාට අනිවාර්ය ක්‍රියාවක් අත්‍යප්‍ර කිරීමට හෝ පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදීමට හෝ සාධකයක් බවට නොපවතී. මේ අනුව මෙසේ දෙවියන සාධකයක් ලෙස පෙන්වීම විවිධ ආකාරයෙන් වැරදි සහගත කරුණක් බව පෙනේ.

1-අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

සමානකරුවන් 'අල්ලාහ් කැමැතිවී සිටියේනම්, අපිද අප පියවරැන්ද (ඔහුට) ආදේශයක් නොකර ඇත්තෙමු. තවද, අපි කිසියම් (ආභාරයක්) හෝ හරාම් (තහනම්) නොකර ඇත්තෙමු' යනුවෙන් පවසති. ඔවුන්ට පෙර විසූ අයද අප වෙදනාව හුක්නි විදින තෙක් මෙසේම පවසා අසත්‍ය කර මින් සිටියහ. (එනිසා, ඔබ ඔවුන්ට) 'ඔබලා වෙන (ඔබලාගේ මතයට අදාලවන) බුද්ධිය සාධක කිසිවක් තිබේද? එසේ තිබේනම්, ඒවා අප ඉදිරියට ප්‍රසිද්ධ කරන්න. ඔබලා (අර්ථයක් නොමැති නිශ්චල) සිතුවිල්ල හැර අන් කිසිවක් අනුගමනය නොකරන්නෝය. තවද, ඔබලා කාල්පනික අනුමානයෙන් තොරව ක්‍රියා නොකරන්නෝය' යනුවෙන් පවසන්න. (අල්කුර්ආන්-6:148)

දෙවියන මගින් (අකුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීම සඳහා) සාධ

කයක් මවුන්ට ලැබෙනම්, (ඒ වෙනුවෙන්) අල්ලාහ් මවුන්ට වෙදනාව නොපමුණුවේ.

2-අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(විශ්වාස වන්නයින්ට ස්වර්ගය කෙරෙහි) සුභාශිංසනය කරන්නන් හා (අවිශ්වාස වන්නයින්ට අපාය ගැන) අවවාද කරන්නන් ලෙස අපි රසුල්වරුන් එවා ඇත්තෙමු. මක්නිසාදයත්, මෙම රසුල්වරුන් එවූ පසු අල්ලාහ් වෙත (නිදහසට කරුණු කීම සඳහා) මවුන්ට කිසියම් සාධක නොමැතිවීම සඳහාය. අල්ලාහ් සැම දේ කෙරෙහි සර්ව බල සම්පන්නා ලෙස හා දෘතවන්නායා ලෙස සිටී. (අල්කුර්ආන්-4:165)

ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ට දෛවය සාධකයක් ලෙස පවති යේනම්, රසුල්වරුන් එවීම මගින් එම සාධකය නොඉවත්ව පවතී. මක්නිසාදයත්, රසුල්වරුන් එවූ පසුද (අල්ලාහ්ගේ ආදායට) විරුද්ධකම් කිරීමේ තත්වය අල්ලාහ්ගේ දෛවය පරිදි සිදුවමින් පැවැතිය.

3-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අලි බිත් අබී තාලිබ් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

‘මබලාගේ කවරෙකුගේ හෝ ලැගුම් ස්ථානය ස්වර්ග යෙහි හෝ අපායෙහි බව සටහන් නොකර නොමැත්’ යනු වෙන් නබිතායක තුමා පැවැසූවිට එතුමාගේ ශ්‍රවකරුවෙකු ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, මෙය හේතුකොට ගනිමින් අපි (දෛවයෙහි) රැඳී සිටිය හැකිද?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට එතුමා ‘එසේනොව, මබලා ක්‍රියාවෙහි (අභිමත) යෙදෙමින් සිටින්න. (මබ වෙනුවෙන් මවන ලද ස්ථානය කරා යාමට

අවශ්‍ය) සෑම දේ මඟට පහසුවෙන් පවතී. යනුවෙන් පවසා 'එබැවින්, කවරෙකු හෝ (අල්ලාහ්ගේ මාවතේ) දානයකර, (තම දෙවියා කෙරෙහි) බිය බැතිකමින් සිට, කුසල් කරුණු (කුසල් බව) සත්‍යය කළේද, මහුට අපි (ස්වර්ගයට යන) මාර්ගය පහසු කරන්නෙමු. එනමුත්, කවරෙකු ලෝභ කර මින්, (තම දෙවියාගෙන් තමා) උවමනා නොවන්නා ලෙසට සිතා, කුසල් කරුණු (අකුසල් බවට) අසත්‍ය කළේද, මහුට (අපායට යායුතු) දුෂ්කර මග අපි පහසු කරන්නෙමු. (අල් කුර්ආන්-92:5-10) යන වාක්‍යයන් පාරායනා කළේය. (බුහාරි ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

මුස්ලිම් ග්‍රන්ථයේ 'සෑම දෙනාට මවුන් මවනලද අරමුණ කරා යාමට (අදාල) මාර්ගය පහසු කරනු ලැබේ' යනුවෙන් සඳහන්වී ඇත.

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා කුසල් ක්‍රියාවල යෙදෙ මින් සිටින ලෙස අණ කරන අතර, දෙදවයෙහි රැඳී සිටීම වළක්වන්නේය.

4-අල්ලාහ් සමහර අනිවාර්ය කරුණු මිනිසුන්ට අණකර ඇත. වෙනත් සමහර කරුණු තහනම් කර ඇත. එසේම, මහු උසුලන්නට නොහැකි කිසිදු වගකීමක් හෝ මහු මත නොපටවන්නේය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

එහෙයින් මඟලාට හැකි ප්‍රමාණයෙන් අල්ලාහ් කෙරෙහි බිය(වි ජීවත්)වන්න (අල්කුර්ආන්-64:16)

අල්ලාහ් කිසියම් කෙනෙකුට හෝ උසුලන්නට නොහැකි වගකීමක් පටවන්නේ නැත. (අල්කුර්ආන්-2:286)

මිනිසෙකු ක්‍රියාවන් කෙරෙහි බලකිරීමට ලක්ව සිටියේ නම්, ඔහු කළ නොහැකි ක්‍රියාවන් පටවනු ලැබ සිටින්නෙකු සේය. මෙය වැරදි සහගත කරුණකි. එසේනම්, ඔහු නොදැනුවත්ව හෝ අමතකවීමෙන් හෝ බල කිරීමෙන් හෝ පාපයක යෙදුනේ නම්, ඔහු වැරදි කළ බව සලකනු නොලැබේ. මන්දයත්, ඔහු තිසි කාරණාවට අදාළ කෙරෙනකි.

5-අල්ලාස්ගේ ඡායාව සැඟවුණු රහසෙකි. නිගමනය කරනලද ඒවා සිදුවීමෙන් පසු හැර ඒ ගැන දැනගැනීමට නොහැක. මිනිසාගේ ක්‍රියාවට පෙර වෙනතාව මුල් තැන ගනී. එහෙයින්, ඔහුගේ ක්‍රියාවෙහි වෙනතාව අල්ලාස්ගේ ඡායාව අනුව සිදුවන බවට වටහා දෙන ඔහුගේ දැනුම මත ගොඩනැගුණු එකක් නොවේ. එනිසා, මිනිසා ඡායාව සාධක ලෙස පෙන්වීම ක්‍රියා විරහිත ලෙසට පත්වේ. මන්දයත්, මිනිසාට ඔහු නොදැනුවත්ව සිටින කාර්යයන්හි කිසියම් සාධකයක් හෝ නොමැත.

6-මිනිසා ලෝකික කරුණුවල තමාට ගැලපෙන (වාසිදායික) දේ කෙරෙහි ආශාව එකී අරමුණ කරා යාමට ඔහු පෙළෙමීම අපි දකින්නෙමු. එය හැර ඔහුට නොගැලපෙන දේ කෙරෙහි ඔහු නොයන්නේය. පසු, එසේ නොයාමට ඔහු ඡායාව සාධකයක් ලෙසට නොපවසයි. එසේනම්, ඔහු තම ආගමික කරුණුවල ඔහුට ප්‍රයෝජනය ගෙන දෙන දෙය ඉවතදමා, ඔහුට හානි සිදුකරන දේ තෝරා ගන්නේ ඇයි? පසුව, එයට ඔහු ඡායාව සාධකවූ බවට තර්ක කරන්නේ ඇයි? මෙම අවස්ථාවන් දෙකම එක හා සමාන නොවන්නේද? මෙය පැහැදිලි කරන උදාහරණයක් මෙසේය.

කෙනෙකුට ඉදිරියේ මාර්ග දෙකක් පිහිටා ඇත. එයින් එකක් කිසිදු පිළිවෙලක් හෝ නොමැති, මිනීමැරුම් හා මං කොල්ලය රජ කරන, නම්බුවට හා ගරුත්වයට හානි සිදු කරන, බිය හා සාගන්‍ය පවතින ගමක් කරා යන මාර්ග යකි. අනිත් එක නීති ගරුක පිළිවෙලක් ඇති, සැනසුම් ආරක්ෂාවක් ලබාදෙන, රමය ජීවිතයක් ගතකළ හැකි, ජීවියටද, නම්බුවටද, දේපලටද ගරුත්වයක් ලබා දෙන ගමක් කරා යන මගකි. මෙම මාර්ග දෙකෙන් මහු කුමණ මාර්ග යෙහි ගමන් කරන්නෙහිද ?.

නිසැකයෙන්ම, මහු ගමන් කරන්නේ ආරක්ෂා සහිත නීති ගරුක මාර්ගයෙනි. නීතිය හා යුක්තිය පරිහානියට ලක්වී බිය සුළුව පවතින මගෙන් ගමන්කර, එයට ඉදිවිය සාධක ලෙස පෙන්වීමට දැනුම් ඥානයලද අයට කිසි විටක නොහැක.

එසේනම්, පරලොව පිළිබඳ කරුණුවල ස්වර්ගයට අදාළ මාර්ගය අනභාර අපායට අයත් මාර්ගයේ මිනිසා ගමන්කර, පසුව ඉදිවිය එයට සාධකයක් බව පවසන්නේද කෙසේද ? මෙය පැහැදිලි කරන උදාහරණයක් මෙසේය.

රෝගයට පත්වූ පුද්ගලයෙකුට බෙහෙත් බීම සඳහා අණ කෙරේ. මහුගේ සිත්සතන එය අප්‍රිය කළ නමුත්, මහු එය පානය කරයි. එසේම, මහුට අවහිර ඇති කරන ආහාරයන් මහුට තහනම් කෙරේ. මහුගේ සිත්සතන එය අධිකව ප්‍රිය කළ නමුත්, මහු එයින් වැළකී සිටී. මේ සියල්ල මහු අනුගමනය කරන්නේ මහුට නිරෝගී භාවය හා සතුට ලැබීම සඳහාය. මහු බෙහෙත් පානය නොකරමින් හා අවහිර ඇති

කරන ආහාරයන් අනුභවකර (එයින් රෝගය වර්ධනයවී) පසුව, ඒ සඳහා ඡෙදවය සාධක ලෙස පෙන්වීමට නොහැක. එසේනම්, මිනිසා අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රජුල්වරයා අණ කළ දේ ඉවතදමා හෝ අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රජුල්වරයා තහනම් කළ දේ ක්‍රියා කර හෝ පසුව එයට ඡෙදවය සාධක ලෙසට තර්ක කරන්නේ කෙසේද ?

7-ආගමෙන් අනිවාර්ය කළ කාර්යයන් ඉවත දැමීමටත්, පාෂයෙහි නිරත වීමටත් ඡෙදවය සාධකයක් ලෙසට තර්ක කරන පුද්ගලයෙකුට වෙනත් පුද්ගලයෙකු පහරදී ඔහුගේ ධනයට හෝ ගෞරවයට හානි සිදුකර එයට ඡෙදවය සාධක ලෙස පෙන්වා ‘මාගේ මෙම ක්‍රියාවට මාහට දොස් නොපවරන්න. මෙය අල්ලාහ්ගේ ඡෙදවය අනුව සිදුවිය’ යනුවෙන් පැවැසුවෙනම් ඔහු එම තර්කය පිළිගනීද ? එය කිසිසේත් ඔහු පිළි නොගනී.

වෙනත් කෙනෙකු ඔහුට අක්‍රමතාවයක් කර, එයට ඔහු ඡෙදවය සාධකයක් ලෙස පෙන්වනවිට, ඔහු පිළි නොගන්නේ ඇයි ? නමුදු, ඔහු අල්ලාහ්ට අක්‍රමතාවයක් කර, පසුව එයට ඡෙදවය සාධක ලෙස පෙන්වන්නේ කෙසේද ?

ඉස්ලාමීය අධිරාජ්‍යයේ විශ්වාසීන්ගේ දෙවැනි නායකයා වන උමර් බින් කත්තාබ් (රලි) තුමාගේ හමුවට අත සිදීමට තරම් වරද්දක් කළ සොරෙකු ඉදිරිපත් කෙරින. එතුමාද ඔහුගේ අත සිදන මෙන් අණ කළේය. එවිට ඔහු ‘විශ්වාසීන්ගේ නායකතුමනි, මා සොරකම් කළේ අල්ලාහ්ගේ ඡෙදවය අනුවනි’ යනුවෙන් කීය. එයට එතුමා ‘අපි ඔබ අත කපන්නද අල්ලාහ්ගේ ඡෙදවය අනුවය’ යනුවෙන් පැවැසීය.

දෛවය විශ්වාස කිරීමෙහි පවතින විශිෂ්ඨ ප්‍රයෝජනයන්

1-කිසියම් කාර්යයක් හෝ ඉටු කරනවිට එයට තුඩුදුන් කාරණය මත පමණක් රැඳී නොසිට අල්ලාහ් මත සම්පූර්ණ යෙන්ම රැඳී සිටිය යුතුයි. කුමක්නිසාදයත්, සෑම දේ සිදුවන්නේ අල්ලාහ් නියම කළ දෛවය මත පමණි.

2-මිනිසා තම අරමුණක් ඉටුවන විට මහු ඒ ගැන අහංකාර නොකර සිටීම. මන්දයත්, නිසැකයෙන්ම, මහුගේ එම අරමුණ ඉටුවීම අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයකි. යහපත හා ජයග්‍රහණයෙහි හේතූන් නියම කළේද හෙතම මහුමය වේ. මේ ගැන මහු ආඩම්බර වීම අල්ලාහ්ගේ භාග්‍යයන් කෙරෙහි කලගුණ සැළකීමෙන් මහුව අමතක කරවන්නේය.

3-අල්ලාහ්ගේ පූර්ව සැලැස්ම මත කාර්යයන් සිදුවනවිට ඒ පිළිබඳව මිනිසා සිත්සතනින් ශාන්ත වීම හා සැනසීම. එහෙයින්, මිනිසා තමා කැමැති දෙයක් සිදු නොවීම ගැන හෝ අකැමැති දෙයක් සිදුවීම ගැන හෝ සිත් වෙදනා විය නොයුතුයි. මන්දයත්, එය අහස්හි හා පොළොවෙහි පාලන බලය හිමි අල්ලාහ්ගේ නියමය පරිදි සිදුවන්නකි. එය සත් සුදක්සේ සිදුවෙමින් පවතී. මේ පිළිබඳව අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

පොළොවේ සිදුවන හෝ ඔබලා මත පහළවන කිසියම් පීඩාවක් හෝ වෙඩා, ඒවා අපි සිදු කරන්නට පෙර ඒ බව (ලවහුල් මහ්ෆුල්) නම්වූ පුස්තකයෙහි සටහන් නොකර නොමැත. එසේ කිරීම අල්ලාහ්ට පහසුවකි. (මේ සියල්ල) මක්නිසාදයත්, ඔබලාට (නොලැබූ) කිසිදු දෙයක් කෙරෙහි ඔබලා දුක්මුසු නොවීම සඳහා හා ඔබලාට අල්ලාහ් ලබා දී

ඇති කිසිදු දෙයක් කෙරෙහි බලාගත් සිත පිනා නොයෑම සදහාය. නමා ගැන බොරු පුරසාරම් දොඩවා ආඩම්බරවන කිසියම් කෙනෙකුට හෝ අල්ලාහ් ප්‍රිය නොකරන්නේය. (අල්කුර්ආන්-57:22, 23)

තඛ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙසේ පවසන්නේය.

විශ්වාස වන්තයකුගේ කාර්ය කෙතරම් විස්ම ජනකද ? කාර්යයන් සියල්ලම ඔහුට යහපතින්ම පවතී. ඔහුට සතුට ගෙන දෙන කාර්යයක් සිදුවුවද, ඔහු තුති පුද කරයි. එය ඔහුට යහපතක් ලෙසට පවතී. ඔහුට අසතුටක් ගෙනදෙන කාර්යයක් සිදුවුවද, ඔහු එය ඉවසා සිටී. එයද ඔහුට යහපතක් ලෙස පවතී. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

දෙවැනි කෙරෙහි නොමගා ගිය දෙපිරිස්

මෙම දෙපිරිස් අතර අල් ජබිරියියා යනු එක් පිරිසකි. ඔවුහු 'මිනිසා ක්‍රියාවන් කෙරෙහි බලපෑමකට ලක්ව සිටින නිසා ඔහුට ඒ කෙරෙහි ස්වයං සිතුවිල්ලක් හා හැකියාවක් නොමැත' යනුවෙන් පවසති. අල්කද්රියියා යනු අනෙක් පිරිසකි. ඔවුන් 'මිනිසා ක්‍රියාවන් කෙරෙහි සිතුවිල්ලෙන් සහ හැකියාවෙන් පූර්ණ නිදහස් වන්තයා හෙයින්, අල්ලාහ්ගේ තීරණයට හා හැකියාවට කිසියම් සම්බන්ධතාවයක් හෝ නොමැත' යනුවෙන් පවසති.

ජබරියියා පිරිසට ආගම හා ශරීර්වශේ පිළිතුරු

ඇගම

නිශ්චය වශයෙන්ම, අල්ලාහ් මිනිසාට ස්වයං කල්පනා ශක්තියක් හා නිදහසේ ක්‍රියා කිරීමේ හැකියාවක් ලබා දී

ඒ සමග මහුට ක්‍රියාවන් සම්බන්ධ කළේය. මේ කෙරෙහි අල්ලාස් මෙසේ පවසන්නේය.

බෙලා අතර මෙලොව කෙරෙහි කැමැතිවන අයද සිටිති. නවද, බෙලා අතර පරලොව කෙරෙහි කැමැති වන අයද සිටිති. (අල්කුර්ආන්-3:152)

(නබිතුමනි) බෙ පවසන්න. මෙය බෙලාගේ දෙවියාගෙන් සිට පැමිණි සත්‍යයකි. එනිසා, කවරෙකු කැමැති වන්නේද, මහු විශ්වාස කරනු. එසේම, කවරෙකු කැමැති වන්නේද, මහු ප්‍රතික්ෂේප කරනු. සත්‍ය වශයෙන්ම, අපි (ප්‍රතික්ෂේප කරන) අපරාධකරුවන්ට ගින්නක් පිළියෙලකර ඇත්තෙමු. එකී ගිනි දැල්ල මවුන් වටකර වෙලා ගනී. (අල්කුර්ආන් -18:29)

කවරෙකු කුසල් ක්‍රියාවක් කරන්නේද, මහු මහුටම (යහ ඵලක්) කර(ග)න්නේය. නවද, කවරෙකු අකුසල් ක්‍රියාවක් කරන්නේද, එකී (අයහකම) මහු මතම පවතී. නවද, බෙ ගේ දෙවියා වහලුන්ට අපරාධ කරන්නෙකු නොමැත. (අල් කුර්ආන්-41:46)

යථාර්ථය

මිනිසා අහාර පානයන් අනුභව කිරීම, විකිණීම හා මුදලට ගැනීම යනාදී ස්වයං කල්පනාවෙන් කරන ක්‍රියාවන් හා උණට ලක්වීමෙන් ඇතිවන වැළලීම, උඩු මහළෙන් සිට බිමට වැටීම යනාදී ස්වයං කල්පනාවෙන් තොරව සිදුවන ක්‍රියාවන් අතර පවතින වෙනස සැම මිනිසෙකුම දනී. පළමුවන අවස්ථාවෙහි මහු කිසිදු හෝ බල කිරීමකින් තොරව

ස්වේච්ඡාවෙන් ස්වයං බලයෙන් කරන්නෙකු ලෙසට සිටී. නමුදු, දෙවන අවස්ථාවෙහි ඔහු ස්වයං බලයෙන් හෝ ස්වේච්ඡාවෙන් නොකරන්නා ලෙස සිටින්නේය.

කදිරිසිඟ පිරිසට ආගම හා බුද්ධියේ පිළිතුරු

ඇගම

සැබැවින්ම, සෑම දෙයක්ම නිර්මාණය කළේ අල්ලාහ්. ඔහුගේ නිගමනය පරිදි සෑම දේ සිදුවමින් පවතී. මිනිසුන් ගේ සෑම ක්‍රියාවන්ම ඔහුගේ නිගමනය මත පවතින බවට අල්ලාහ් අල්කුර්ආනයෙහි පැහැදිලිකර ඇත. ඔහු මෙලෙස පවසන්නේය.

අල්ලාහ් සිතුවෙනම් ඔවු (උතවරු)න්ගෙන් පසු පැමිණ අය, පැහැදිලි සාධකයන් ඔවුන් වෙත පහළ වුවායින් පසුද ඔවුනොවුන් අතර ඇණකොට මරා නොගනිති. නමුදු ඔවුහු තමන් අතරින් බෙදීමට ලක්වූහ. ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් විශ් වාස කළහ. පිරිසක් ප්‍රතික්ෂේප කළහ. අල්ලාහ් සිතුවෙනම් ඔවුන් ඔවුනොවුන් අතර ඇණකොට මරා නොගනිති. නමුදු, අල්ලාහ් කැමැතිවන දේ ඉටු කරයි. (අල්කුර්ආන්-2:253)

අපි සිතුවෙනම් සෑම ආත්මයකුටම (ආරම්භයේම) ඔවුන් ගේ යහමග ලබා දී ඇත්තෙමු. 'නමුත්, ජින' හා මිනිසුන් සියල්ලන්ගෙන් මා අපාය පුරවන්නෙමි' යනුවෙන් මා ලබා දුන් පොරොන්දුව ඉටුවිය. (අල්කුර්ආන්-32:13)

බුද්ධිය

මෙම විශාල විශ්වයම අල්ලාහ්ට හිමි එකක්වන අතර,

මිනිසාද මෙම විශ්වයෙහි අංගයකි. එනම්, ඔහුද අල්ලාහ්ට හිමි සම්පතකි. එසේනම්, වහලෙකුට ඔහුගේ භාමිපුතාගේ සම්පතෙහි ඔහුගේ අවසරය හා කැමැත්තෙන් තොරව එකී බලය පවත්වාගෙන යාමට නොහැක.

ඉස්ලාමීය පුනිපත්තිගෙහි අරමුණු

ඉස්ලාමීය පුනිපත්තිය අනුගමනය කිරීමෙන් ඇති වන උසස් පුනිඵලයෙහි පැහැදිලි අරමුණු අධික ලෙස හා විවිධ වර්ගයෙන් පවතී. ඒවායින් සමහරක් පහත දැක්වේ.

1-පිරිසිදු චේතනාව හා නැමදුම අල්ලාහ්ට පමණක් හිමි කිරීම. මන්ද යත්, නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් කිසියම් ආදේශ කරුවෙක් නොමැති එකම නිර්මාතෘ වරයෙකි. එහෙයින්, චේතනාවන් හා නැමදුම ඉටුකිරීම අල්ලාහ්ට පමණක් විය යුතුය.

2-සිත්සතතෙහි මෙම පුනිපත්තිය නොමැතිවීමෙන් ඇති වන කලබලවලින් බුද්ධිය හා ඥානය නිදහස්වීම. මන්ති සාදයත්, කවරෙකුගේ සිත් සතන මෙම පුනිපත්තිය පිළි නොගත්තේද, ඔහු ස්ථාවර දෙකකට පත්වේ. එකක්, ඔහු සිත්සතනින් කිසිදු පුනිපත්තියක් පිළි නොගත්තෙකු හා හැගීමිඵලට අනුකූලව පමණක් නැමදුමෙහි යෙදෙන්නෙකු ලෙස සිටී. එසේ නොවන්නේනම්, ඔහු මිත්‍යා පුනිපත්තිඵල හා මිත්‍යාදූෂි ක්‍රියාවල පැටලී සිටී.

3-සිත්සතන සහ සිතුවිල්ල සැනසුම් වීම. මෙලෙස සැනසුම් වීමෙන් මිනිසාගේ සිත් සතන කැළඹීමට හෝ ඔහුගේ

සිතුවිල්ල කලබලයට හෝ නොපත්වෙ. මන්දයත්, මෙම ප්‍රතිපත්තිය, එය කෙරෙහි ස්ථිර විශ්වාසයෙන් සිටින මිනිසාට ඔහුගේ නිර්මාණවරයා (අල්ලාහ්) කරා සම්බන්ධ කරවයි.

පසු, ඔහු අල්ලාහ්ව තමා මවා පාලනය කරන දෙවියෙකු ලෙසද, නීතිරීතින් සම්පාදනය කරන අධිපතියා ලෙසද පිළිගනී. එම දෙවියාගෙන් නියමය වූ දෙවිය කෙරෙහි ඔහුගේ සිත්සතන සැතපීමට පත්වෙ. ඔහුගේ හඳවන ඉස්ලාම් ගැන සැහීමට පත්වන අතර, ඉස්ලාම් හැර කිසිදු ආගමක් හෝ ඔහු අපේක්ෂා නොකරයි.

4-අල්ලාහ්ට කිකරුවී නැමදුම ඉටු කිරීමේ හෝ අනිකුත් මැවීම හා සමග හැසිරීමේ හෝ නොමග යාමෙන් සිතුවිල්ල හා ක්‍රියාවන් ආරක්ෂාවීම. මක්නිසාදයත්, මෙම ප්‍රතිපත්තියෙහි මූලිකයන් අතර රසුල්වරුන් කෙරෙහි විශ්වාස කිරීමද එකකි. එම විශ්වාසය එතුමාගේ සෘජු මාර්ගය අනුගමනය කර සිය ජීවිතය ගතකිරීමද අත්තර්ගතව පවතී. මෙය සිතුවිල්ලේ හා ක්‍රියාවේ ආරක්ෂාව ලබා දෙන්නේය.

5-සියළුම කාර්යයන් කෙරෙහිද නිශ්චය භාවයෙන් හා ස්ථිර අධිෂ්ඨානයෙන් සිටීම. එනම්, (අල්ලාහ්ගේ) ප්‍රසාදය අපේක්ෂා කොට කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීමට ලැබෙන කිසිදු අවස්ථාවක් හෝ අතපසු නොකර ඒවා ප්‍රයෝජනවත් කිරීම. එසේම, පාපයන් සිදුවන ස්ථානයක් දකින කළ දඩුවමට බියවී එවන් ස්ථානයෙන් ඉවත්වීම. මන්දයත්, මෙම ප්‍රතිපත්තියෙහි මූලිකයන් අතර පරලොව දිනය කෙරෙහි හා එහි පිරිනමනු ලබන ප්‍රසාදයන් හා දඩුවම කෙරෙහි විශ්වාස කිරීමද එකකි. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

සෑම දෙනාටම ඔවුනොවුන්ගේ ක්‍රියාවන් අනුව නොයෙකුත් තරාතිරම් හිමිවේ. ඔබ දෙවියා ඔවුන් කරන ක්‍රියාවන් කෙරෙහි නොසැළකිළිමත්ව නොසිටී. (අල්කුර්ආන්-6:132)

තඛ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා මෙම අරමුණ කෙරෙහි උනන්දුව දක්වමින් මෙසේ පවසන්නේය.

ශක්තිමත් විශ්වාස වන්තයා අසරණ විශ්වාස වන්තයාට වඩා අල්ලාහ් වෙත ශ්‍රේෂ්ඨ හා ප්‍රිය වන්තයාය. සෑම දෙනා වෙත යහකම ඇත්තේය. ඔබට ප්‍රයෝජනය ගෙනදෙන දේ ගැන උනන්දු වන්න. අල්ලාහ්ගෙන් රුකවරණය පතන්න. නොහැකි භාවයෙන් නොසිටින්න. කිසියම් පීඩාවක් හෝ ඔබට සිදුවූ විට ‘මම මෙසේ කළේනම්, මෙසේ නොපවතී’ බවට නොපවසන්න. වෙනුවට ‘මෙය අල්ලාහ්ගේ පැවැත්ම හා ඔහුගේ මනාපය අනුව සිදුවූ’ බව පවසන්න. මක්නිසාදයත්, ‘මෙසේ කළේනම්’ යනු කොන්දේසි සහිත වචන සානාන්ගේ ක්‍රියාවන්හි දොරටු විවෘත කරයි. (මුස්ලිම් ග්‍රන්ථය ඇසුරෙනි)

6-තම ආගම තහවුරු කිරීමෙහි හා එහි පදනම වඩාත් ශක්තිමත් කිරීමෙහි එකී මාර්ගයෙහි මුහුණ දෙන කවර පීඩාවක් හෝ නොසළකා තම මුළු හැකියාවද යොදවා ශක්තිමත් සමාජයක් ස්ථාපනය කිරීම. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳව මෙසේ පවසන්නේය.

සැබැවින්ම, (සත්‍ය) විශ්වාස වන්තයින් කවරෙකු නම්, ඔවුන් අල්ලාහ් ගැනද ඔහුගේ රජුල්වරයා ගැනද විශ්වාස කළ, පසු ඔවුන් (ඒ ගැන) කිසියම් සැකයක් නොකොට, අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි තම ධනයෙන් හා තම ප්‍රාණයෙන්

කැප කරති. සැබෑ වන්නයින් හෙතම මවුන්නයවෙ. (අල් කර්ආන්-49:15)

7-තනි පුද්ගලයන් හා සමාජයන් ශිලාවාර කිරීම මගින් මෙලොවෙහි හා පරලොවෙහි භාග්‍යය, කුලිය හා ගෞරවය ලැබීම. මේ පිළිබඳව අල්ලාන් මෙසේ පවසන්නේය.

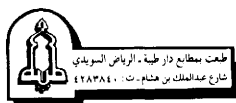
පිරිමියෙකු හෝ ස්ත්‍රියෙකු හෝ කවරෙකු විශ්වාස වන්නා ලෙසට සිට, කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නේද, ඔහුගට (මෙලොවෙහි) යහපත් ජීවිතයක් ගත කරන්නට සලස්වන්නෙමු. එසේම, අපි (පරලොවෙහි) එවන්නන්ට මවුන්නේ (කුසල්) ක්‍රියාවන්හි ප්‍රමාණය අනුව ප්‍රසාදයන් ලබා දෙන්නෙමු. (අල්කර්ආන්-16:97)

ඉහත සඳහන් කර ඇත්තේ ඉස්ලාමීය ප්‍රතිපත්තියෙහි අරමුණු කිපයක් පමණි.

මෙම ප්‍රතිපත්තිය පිළිගෙන එය සිය ජීවිතයෙහි අනුගමනය කිරීමේ භාග්‍යය සර්ව බලධාරී අල්ලාන් අප සියළුම දෙනාට ලබා දෙනු මැනවි.

رجاء الله تعالى أو لا نقدر لنا ولاكمبلا.

والحمد لله رب العالمين

من أهداف المكتب

١. تعريف غير المسلمين بدين الإسلام ودعوتهم إليه وترغيبهم فيه . مشافهة . ومراسلة واستماعا .
٢. تصحيح عقائد المسلمين وتنقيتها من الشرك وشوائبه .
٣. نشر العلم الشرعي بين الجاليات المسلمة .
٤. توعية المسلمين . وتوجيههم . وإرشادهم الى ما يصلح الحال ويسعد المال .
٥. الدعوة الى ترك البدع والخرافات الموجودة عند بعض المسلمين .

